

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

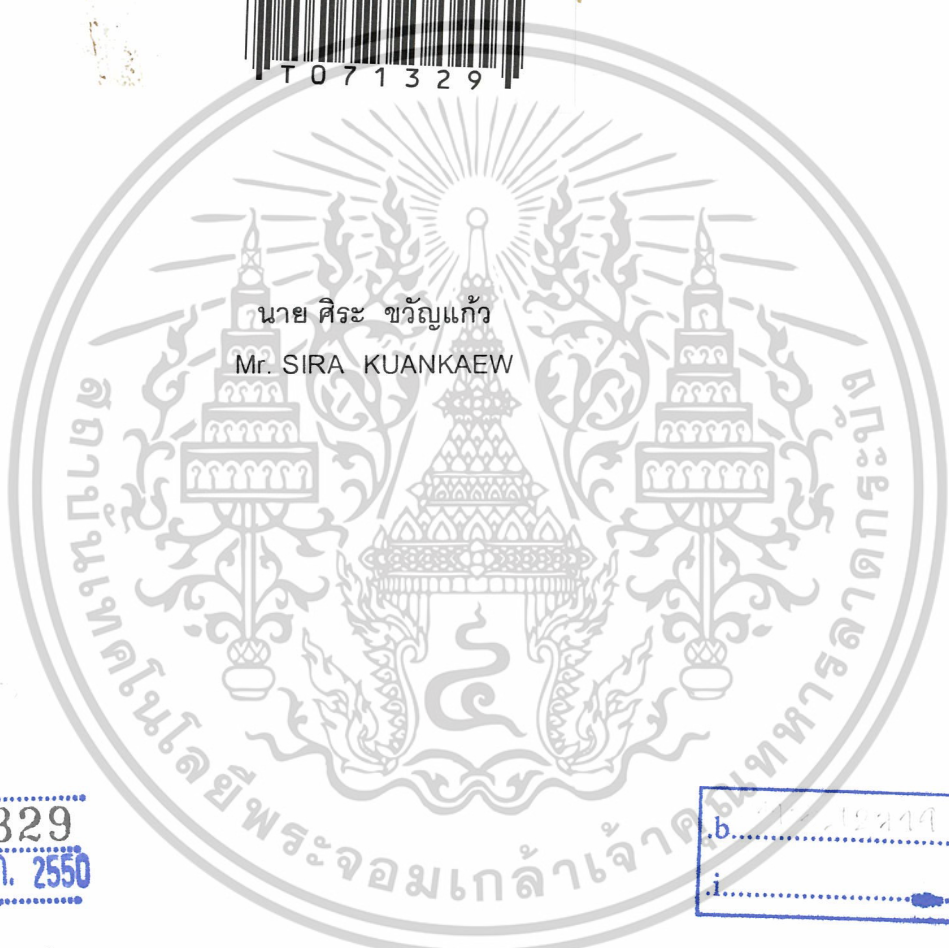
การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง " อ โ ค จ ร "

DIRECTING OF DRAMA SHORT FILM TITLE " THE FORBIDDEN "

นาย ศิระ ขวัญแก้ว
Mr. SIRA KUANKAEW

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71329
วัน,เดือน,ปี..... - 8 พ.ค. 2550

b..... 19214
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง “อ โ ค จ ร”

DIRECTING OF DRAMA SHORT FILM TITLE “ THE FORBIDDEN”

นาย ศิระ ขวัญแก้ว
Mr. SIRA KUANKAEW

ภาควิชาศิลปะการละคร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ ๒๙ ธ.ค. ๖๖

(อาจารย์กิตติ ศรีมณี)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ ๒๙ ธ.ค. ๖๖

(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ อ โค จ ร ” DIRECTING IN DRAMATIC FILM IN TITLE “THE FORBIDDEN”
นักศึกษา	นายศิระ ขวัญแก้ว
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
วิชา	ศิลปนิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ ศรมณี
พ.ศ.	2547

บทคัดย่อ

โครงการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “อโคจร” มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ ศึกษาการกำกับการแสดงในภาพยนตร์แนวชีวิต เน้นที่การกำกับการแสดงเพื่อให้นักแสดงสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตัวละครสื่อไปถึงคนดูให้คนดูเชื่อถือในเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “อโคจร” นำเสนอเรื่องราวชีวิตของชายวัยรุ่นนาฏศิลป์ที่มีปัญหาไม่เข้าใจกันในรอบครัวเกี่ยวกับอาชีพของเขา เขาแก้ปัญหาด้วยการกินยาคลายเครียด และ เริ่มที่จะติดมันในที่สุด ในสังคมที่เต็มไปด้วยความรุนแรง ยาเสพติด อาชญากรรม ได้ทำให้เขาอ่อนแอ และ โดดเดี่ยวโดยมีความฝันที่จะเห็นครอบครัวของเขากลับมาพร้อมหน้ากันเหมือนเดิม จนเขาได้โอกาสพิสูจน์ตัวเองไปถึงฝั่งฝัน เขาสามารถคว้าโอกาสนั้นได้ แต่กลับต้องมาจบชีวิตลงเพราะยาเสพติดเสียก่อน สิ่งที่เหลืออยู่นั้นคือ ความฝันหลังความตายเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำโครงการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ อ โค จ ร ” ในครั้งนี้ ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีจากหน่วยงาน บริษัท ชุมชน และบุคคลหลาย ๆ ท่าน ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ กำลังใจ ความกรุณา และความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง

-กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว “ ขวัญแก้ว ” ที่ให้การสนับสนุนในด้านทุนทรัพย์ และ กำลังใจตลอดมา

-อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ ศรมณี และคณะกรรมการทุกท่าน

-ท่านผู้อำนวยการ รร. ยูพราซวิทวิทยาลัยในพระอุปถัมภ์ฯ ที่ให้ความอนุเคราะห์ สถานที่ถ่ายทำจากประกวดโฆษณาชิงทุน และ คณะจารย์ทุก ๆ ท่าน รวมทั้งรุ่นน้องชมรมนาฏศิลป์ที่น่ารัก ทุก ๆ คน ที่มาร่วมแสดงในครั้งนี้

-คุณ กัมปนาท เรื่องกิตติวิลาส และ นนท์ ขอขอบพระคุณวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ

-ครอบครัว “ เนตรแก้ว ” ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ถ่ายทำ และ ร่วมแสดงในภาพยนตร์ครั้งนี้

-ครอบครัว “ เมฆสุภา ” ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ถ่ายทำ และ ร่วมแสดงในภาพยนตร์ครั้งนี้

-ขอขอบคุณ สุวิศาล ขวัญทองชุม , จักรพรรดิ พรหมสิงห์ , วิชญ ศิริพงษ์เกษม ในทุก ๆ ความช่วยเหลือ (เราทำให้เพื่อน ๆ ต้องลำบาก ขอขอบคุณจริง ๆ)

-ขอขอบคุณ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สจล.

-ขอขอบคุณ ร้านกาแฟ แก้วเจ้าจอม สำหรับสถานที่ถ่ายทำ

-ขอขอบพระคุณ อาจารย์ เอียง และ อาจารย์ จีบ แห่งคณะครุศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษ สำหรับชื่อภาพยนตร์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

-ขอขอบคุณ น.ส. สุทธิดา บุญทวี สำหรับการพิมพ์รูปเล่มวิทยานิพนธ์

-รุ่นพี่และรุ่นน้องภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุก ๆ คนที่มีส่วนร่วมในภาพยนตร์ครั้งนี้

นาย ศิระ ขวัญแก้ว

วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญต่อ	ง
สารบัญต่อ	จ
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
สารบัญภาพประกอบ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
ลักษณะของโครงการ	1
ขอบเขตโครงการ	1
วัตถุประสงค์โครงการ	1
แนวทางการศึกษา	2
แหล่งข้อมูล	3
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 การค้นคว้าข้อมูล	
2.1 ภาพยนตร์แนวชีวิต	4
2.2 การเขียนบทภาพยนตร์	5
2.3 ทฤษฎีผู้กำกับ	7
2.4 การจัดแสงในงานภาพยนตร์	10
2.5 มุมกล้อง	13
2.6 สภาพจิตใจของวัยรุ่น	17
2.7 ปัญหาครอบครัว	20
2.8 ยาควบคุมโรคประสาทและโรคนอนไม่หลับ	20
บทที่ 3 บทภาพยนตร์	
3.1 กำหนดประเด็นและสิ่งที่ต้องการนำเสนอ	26
3.2 การค้นคว้าข้อมูลและสร้างมิติให้แก่ตัวละคร	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น. ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ประเด็นหลัก (THEME)	28
3.4 โครงเรื่อง (TREATMENT)	29
3.5 บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY)	29
บทที่ 4 ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre-Production)	
4.1 การแยกบท	35
4.2 บทถ่ายทำภาพยนตร์ (SHOOTING BOARD)	35
บทภาพ (STORY BOARD)	41
4.3 การคัดเลือกนักแสดง	53
ใบคัดเลือกนักแสดง	55
4.4 การกำกับศิลป์	63
4.5 เครื่องแต่งกายนักแสดง	65
4.6 อุปกรณ์ประกอบฉาก	67
4.7 สถานที่ถ่ายทำ	68
4.8 การวางแผนการถ่ายทำ	69
เอกสารแยกย่อยบท (BREAKDOWN SHEET)	70
เอกสารเรียกนักแสดง (CALL SHEET)	77
บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	
5.1 การถ่ายทำภาพยนตร์	82
5.2 การกำกับการแสดง	82
5.3 สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์	82
5.4 นักแสดงประกอบ	83
5.5 การกำกับภาพ	83
5.6 การวางมุมกล้องถ่ายทำและการจัดแสงในสถานที่จริง	84
ภาพตัวอย่างภาพยนตร์ เรื่อง “ อ โ ค จ ร ”	87
ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ	92
บทที่ 6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
6.1 หลักในการตัดต่อภาพยนตร์	101
6.2 แนวความคิดในการลำดับภาพ	104

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3	ขั้นตอนการลำดับภาพ	105
6.4	ขั้นตอนการลำดับเสียง	105
บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ		
7.1	ปัญหาก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	106
7.2	ปัญหาระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์	106
7.3	ปัญหาหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	107
7.4	ปัญหาด้านการลำดับภาพและเสียง	107
7.5	ข้อเสนอแนะ	108
บรรณานุกรม		110
ประวัติผู้เขียน		111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
บทภาพ (Story Board)	42
ภาพนักแสดง	
รูปที่ 1 พี่เอง (ครึ่งตัว)	55
รูปที่ 2 พี่เอง (เต็มตัว)	55
รูปที่ 3 โจโจ้	56
รูปที่ 4 พ่อพี่เอง	57
รูปที่ 5 แม่พี่เอง	58
รูปที่ 6 นนท์	59
รูปที่ 7 โฆษก	60
รูปที่ 8 คู่แข่งพี่เอง	61
ภาพการซ้อมนักแสดง	
รูปที่ 9 ซ้อมรำ 01	62
รูปที่ 10 ซ้อมรำ 02	62
รูปที่ 11 ซ้อมรำ 03	62
ภาพการกำกับศิลป์	
รูปที่ 12 ฉากหอประชุม	64
รูปที่ 13 ฉากหอประชุมหลังเซตผู้ชม	64
รูปที่ 14 ฉากซ้อมรำในวิทยาลัยนาฏศิลป์	64
รูปที่ 15 ฉากซ้อมรำ หลังเซตเด็กผ้าแดง	64
รูปที่ 16 ชุดพี่เอง 01	65
รูปที่ 17 ชุดพี่เอง 02	65
รูปที่ 18 ชุดรำชุยฉายพราหมณ์	66
รูปที่ 19 พี่เองในชุดรำชุยฉายพราหมณ์	66
รูปที่ 20 พี่เองในชุดรำพม่า	66
รูปที่ 21 คู่แข่งพี่เองในชุดฟ้อนสาวไหม	66
รูปที่ 22 กล่องยาคลายเครียด “ ซาแน็ค ”	67
รูปที่ 23 แผงยาคลายเครียด “ ซาแน็ค ”	67
รูปที่ 24 หุ่นนักเต้น	67
รูปที่ 25 หอประชุม	68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 26 ที่ซ้อมรำ	68
รูปที่ 27 ห้องใจโจ้	68
รูปที่ 28 บนดาตฟ้า	68
รูปที่ 29 แผนผังการวางกล้อง	85
รูปที่ 30 แผนผังการวางไฟ	86
ภาพตัวอย่างภาพยนตร์	87
ภาพเบื้องหลังภาพยนตร์	92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของโครงการ

ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดกับวัยรุ่นนั้นเป็นปัญหาเรื้อรังมายาวนาน และส่งผลกระทบต่อเยาวชนของชาติโดยตรง ซึ่งนับเป็นเรื่องที่ไม่อาจมองแค่ผิวเผินได้ เพราะเป็นผลพวงที่สืบเนื่องมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัวที่ไม่สามารถจะสร้างความเข้าใจกันภายในได้ และไม่อาจที่จะปฏิเสธได้เลยว่าสมาชิกในกลุ่มเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเยาวชน ที่จะเติบโตขึ้นมาเป็นกำลังของชาติ

ข้าพเจ้าจึงอยากที่จะนำเสนอมุมมองในสังคมของกลุ่มคนเหล่านี้ ออกมาให้เห็นในทั้งทางด้านวิถีคิด มุมมองปฏิบัติ ซึ่งจะนำไปถึงการสะท้อนให้เห็นโทษภัยของการใช้ยาแก้ไข้ผิดวิธีจนเสพติด เพราะความไม่เข้าใจกันของสมาชิกในครอบครัวซึ่งเมื่อต้องการแก้ไขก็สายไปเสียแล้ว โดยผ่านสื่อภาพยนตร์เรื่องนี้ เพื่อให้ทราบถึงเหตุผลที่สามารถสะท้อนปัญหาสังคมของเด็กวัยรุ่นในปัจจุบันและผลกระทบเกี่ยวกับยาเสพติดได้ และมุ่งหวังให้ปัญหาเหล่านี้ลดน้อยลงไปในอนาคต

ลักษณะของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต 1 เรื่อง ถ่ายทำด้วยกล้องภาพยนตร์ดิจิทัล PANASONIC DVX 100 ความยาว 14 นาที

วัตถุประสงค์โครงการ

1. เพื่อศึกษาขั้นตอนและรูปแบบในการกำกับภาพยนตร์
2. เพื่อศึกษาการถ่ายทำภาพยนตร์แนวชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อ ให้ผู้ชมได้ตระหนักและเข้าใจถึงปัญหาของวัยรุ่น, ปัญหาครอบครัว และการใช้ยาที่ผิดวิธี จนถึงแก๊สชีวิต

แนวทางการศึกษา

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล
 - ศึกษาความหมาย รูปแบบของภาพยนตร์แนวชีวิต จากเอกสารและภาพยนตร์ตัวอย่าง
 - ศึกษาข้อมูลด้านเทคนิคภาพในเรื่อง ของการเคลื่อนไหวกล้อง การจัดแสง ให้เกิดความแปลกใหม่ ตลอดจนการลำดับภาพที่เหมาะสมกับภาพยนตร์แนวชีวิต
2. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์
 - ศึกษาถึงวิถีชีวิตจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติดชนิด อัลปราโซแลม (Alprazolam (al-PRAY-zoe-lam)) จริงๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลมาหาความน่าสนใจ
 - ศึกษาถึงลักษณะความเป็นไปได้ของนางศิลปินที่ติดยาเสพติดชนิดนี้ และความเป็นไปได้ต่าง ๆ ของกลุ่มนางศิลปินที่มีปัญหากับครอบครัว
 - หาเรื่องราวความน่าสนใจจากชีวิตคนที่จะนำมาเขียน ข้อมูลจากชีวิตจริงและทฤษฎี ที่ เกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ ใช้เป็นแนวทางในการเขียนบทภาพยนตร์ให้เกิดความน่าเชื่อถือ และสามารถสรุปเป็นลักษณะตัวละครออกมาได้
3. ขั้นตอนเตรียมก่อนถ่ายทำ
 - ตีความบทภาพยนตร์ เพื่อถ่ายทอดให้นักแสดงเกิดความเข้าใจถึงบุคลิก การแสดง อารมณ์ และจิตใจของตัวละคร และฝึกฝนนักแสดงได้
 - วางแผนการถ่ายทำ งานด้านภาพ จากและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง
4. ขั้นตอนการถ่ายทำ ควบคุมการทำงานให้ได้ตามแผนงานที่กำหนดไว้
5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ
 - ลำดับภาพและเสียงให้เกิดความน่าสนใจ และ สะท้อนสังคมของเรื่องราว ทำให้ สนุก กระชับ และมีข้อคิดตามประเภทของภาพยนตร์แนวชีวิต เสริจเป็นภาพยนตร์ 1 เรื่อง
 - สรุปการทำงาน ปัญหาและแนวทางแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งข้อมูล

1. การสัมภาษณ์ ชีวิตจริงกลุ่มนาฏศิลป์ที่ติดยาเสพติด
2. หนังสืออ้างอิง
 - คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ : รักศานต์ วิวัฒนสินอุดม
 - ยา THE PILL BOOK ตำราเรียนรู้เพื่อสุขภาพ : พิศิฐ วังศ์วัฒนะ
 - จิตวิทยาทั่วไป
 - คู่มือการเขียนเรื่องสั้น จากการภาษิตและคำพิงเพย : ถวัลย์ มาศจรัส
3. ภาพยนตร์ตัวอย่าง
 - บิลลี ฮีเลียตต์, สตีเฟ่น คัลดริย์, 2544
 - โหมโรง, อธิสุนทร วิชัยลักษณ์, 2547

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความเข้าใจในขั้นตอนและรูปแบบในการกำกับภาพยนตร์
2. สามารถผลิตภาพยนตร์แนวชีวิตได้
3. สามารถให้ผู้ชมได้ตระหนักและเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นของวัยรุ่นในสังคมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าข้อมูล

2.1 ภาพยนตร์แนวชีวิต

2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิต คือ ภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของชีวิตหรือสังคม ผ่านมุมมองที่ชัดเจนในการเลือกใช้รูปแบบ วิธีการในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ตัวละครประสบ ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาครอบครัว หน้าที่การงาน กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคม....ฯ โดยเรื่องราวทั้งหมดต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับยุคสมัย

ภาพยนตร์ในแนวนี้จะนำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงที่พบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งอาจมีส่วนใกล้เคียงกับชีวิตจริงของใครบางคน คนดูจะเข้าใจถึงปัญหาและความรู้สึกของตัวละครได้เป็นอย่างดี จากเรื่องราวที่คุ้นเคยหรืออาจเคยเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งทำให้ภาพยนตร์แนวชีวิตสามารถเข้าถึงอารมณ์ของคนดูได้เป็นอย่างดี นั่นหมายความว่า ภาพยนตร์ในแนวนี้สามารถโน้มน้าวจิตใจให้คนดูยึดถือเป็นแบบอย่าง คนดูสามารถจดจำวิธีการ รูปแบบต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของตัวละครมาประยุกต์ใช้กับชีวิตตัวเองและทางกลับกัน หากภาพยนตร์ทำออกมาแล้วขัดแย้งกับความรู้สึกของคนดู คือ ไม่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงที่ยอมรับได้ ภาพยนตร์จะขาดความน่าเชื่อถือและก็เป็นเพียงสิ่งด้อยค่า¹

2.1.2 แนวทางในการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิต จัดเป็นภาพยนตร์ที่อยู่ลักษณะสมจริง (Realistic) น่าเชื่อถือ มีความเป็นเหตุเป็นผลสูง สอดคล้องกับยุคสมัยและตีแผ่ออกมาตามข้อเท็จจริงเนื้อเรื่องของ ภาพยนตร์แนวชีวิตจะพูดถึงตัวละครที่ประสบปัญหาชีวิตที่บางครั้งอาจมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่จริง ๆ แล้วส่งผลต่อสังคมวงกว้าง ตัวละครมีการเผชิญและมีแนวทางในการแก้ไขที่ต้องฟันฝ่าอุปสรรค มีความขัดแย้งต่าง ๆ มากมายเข้ามาในชีวิต หรือถ้าไม่ ก็มีความขัดแย้งยิ่งใหญ่ภายในจิตใจของตนเอง ส่งผลกระทบให้ตัวละครต้องระหกระเห

1 ปวีตร มงคลประสิทธิ์. เรื่องตลก. ศิลปินพจน์. เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2541, หน้า 7

2.2.1.2 การวางโครงเรื่อง

1. Exposition

คือการปูพื้นเรื่อง และแนะนำตัวละคร (Character)

2. Inciting Moments

คือช่วงที่เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น ช่วงนี้ควรรวดเร็วอย่าเยิ่นเย้อ

3. Turning Point คือจุดหักเหที่ทำให้เรื่องราวที่เราปูมาพลิกผันไปอีกทางหนึ่งซึ่งจะกลับ

กลายเป็น เรื่องร้ายไปในทันที นิ่งง่าย ๆ คือ ถ้าไม่มีเหตุการณ์นี้เรื่องทั้งหมด ก็จะไม่เกิดขึ้น

4. Falling Action

คือช่วงที่มีปัญหาต่างๆเข้ามาให้ตัวละครเอกแก้ไข เป็นช่วงที่เรื่องจะไม่ค่อยเดินไปข้างหน้า แต่จะเป็นสถานการณ์ต่างๆที่สร้างขึ้น เพื่อความเพลิดเพลินให้แก่ของผู้ชมที่จะลุ้นไปกับตัวละครที่เราสร้างขึ้น

5. Climax

สถานการณ์สำคัญของเรื่อง เป็นจุด peak สุดท้ายผู้ชมรอคอย ว่าตัวละครจะแก้ไขปัญหาไปได้ อย่างไร

6. Conclusion

การเปิดเรื่อง เปิดด้วย Conflict ของตัวละครเอก แต่อย่าบอกเพียงแค่ว่า Character ลอย ๆ จะต้อง "นำเข้าสู่เรื่อง" ไปด้วย เปิดด้วยเหตุการณ์ที่เราอารมณ์คนดูแต่เหตุการณ์นั้นต้องเกี่ยวข้องกับแนวความคิดหลักของเรื่องด้วย เปิดด้วยอารมณ์หลักของเรื่องนั้นเช่น หนึ่งสยองขวัญเปิดด้วยคดีฆาตกรรม หนึ่งชีวิตเปิดด้วยปมชีวิตที่แหลกเหลวเป็นต้น เพื่อเป็นการเตรียมอารมณ์ให้คนดูได้รู้ว่าภาพยนตร์ที่กำลังจะได้ชมต่อไปนี้เป็นอารมณ์ไหน

2.2.1.3 แนวความคิด

เรื่องที่จะนำเสนอมีความคิดอะไรที่จะสื่อให้ผู้ชมรับรู้ในภาพยนตร์เรื่องนี้คือการหลบหนีการเผชิญหน้า ความจริงหรือความเจ็บปวด และหลังจากนั้นก็จะเป็นช่วงที่เรื่องคลี่คลายลงจนจบ สิ่งที่สำคัญที่สุดของเรื่อง คือ การใส่มุมมอง ใส่ความคิดเห็นของตัวคนเขียนลงไป เรื่องทุกเรื่องในโลกนี้มีคนเล่ามาแล้วทั้งนั้น แต่สิ่งที่จะทำให้เรื่องของเราแตกต่างไปจากเรื่องของคนอื่น ก็คือความคิดเห็นของตัวเองที่มีต่อเหตุการณ์ในเรื่อง ที่มีต่อตัวละคร ที่มีต่อโลกและสังคม มุมมองนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยอมไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว ความคิดหรือทัศนคติที่เคยได้รับการยอมรับในสังคม อาจไม่ใช่บทสรุปที่ดีของบทภาพยนตร์ในวันนี้ ค่านิยมของผู้คนนั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

การสร้างโครงเรื่องไม่มีอะไรเป็นทฤษฎีตายตัว แต่ต้องรู้และเข้าใจไว้แล้วนำมาปรับใช้ตามความต้องการของตัวคนเขียนเอง ทฤษฎี คือ พาหนะที่จะนำเราไปสู่จุดหมายไม่ใช่ภาระที่จะถ่วงไม่ให้เราไปถึงตรงนั้น¹

2.3. ทฤษฎีผู้กำกับ

ผู้กำกับภาพยนตร์ (FILM DIRECTOR)

คือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของการสื่อสารระหว่างบทเขียนกับผู้ชม ซึ่งต้องมีความสามารถที่จะถ่ายทอดออกมาด้วยทักษะและไหวพริบ (Skill & Sensitivity) ผู้ชมก็จะสามารถซึมซับได้โดยรู้สึกมีอารมณ์ร่วมตามไปด้วย และผู้กำกับยังมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลการทำงานหลายๆอย่าง ไม่ว่าจะเป็นด้านการเขียนบท, การเตรียมงานถ่ายทำ การใช้จ่ายงบประมาณ อุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้า สถานที่ นักแสดง ไฟ กล้องและการตัดต่อในขั้นสุดท้าย

การเขียนบทภาพยนตร์²

บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) เปรียบเสมือนแบบร่าง (Sketch design) ของการสร้างภาพยนตร์ บทภาพยนตร์จะมีความคล้ายคลึงกับวรรณกรรมตรงที่การบอกเล่าเรื่องราวว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แต่จะแตกต่างที่บทภาพยนตร์นั้นต้องสื่อความหมายออกมาเป็นภาพ โดยใช้ภาพเป็นตัวสื่อความหมาย เพื่อโน้มน้าวจินตนาการของผู้ชม

"หากวางโครงสร้างของบทภาพยนตร์ไม่ดีพอ...ยอมไม่มีทางทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นออกมาดีได้"
องค์ประกอบของการเขียนบทภาพยนตร์

- 1 ถวัลย์ มาศจรัส. คู่มือการเขียนเรื่องสั้น จากการศึกษาและคำพิงเหย. สำนักพิมพ์ภูมิปัญญา 2544, หน้า 5
- 2 ทรงชัย เตชะวลิตพงษ์ แปลและเรียบเรียงจาก " 20 Master Plots (and how to build them) ของ Ronald B. Tobias

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เรื่อง (STORY) หมายถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีจุดเริ่มต้นและดำเนินไปสู่จุดสิ้นสุด เรื่องอาจจะสั้นเพียงไม่กี่นาที อาจยาวนานเป็นปี หรือไม่รู้จบ(Infinity) ก็ได้ สิ่งสำคัญในการดำเนินเรื่อง คือปมความขัดแย้ง(Conflict)ซึ่งก่อให้เกิดการกระทำ ส่งผลให้เกิดเป็นเรื่องราว
2. แนวความคิด (CONCEPT) เรื่องที่จะนำเสนอมีแนวความคิด(Idea)อะไรที่จะสื่อให้ผู้ชมรับรู้
3. แก่นเรื่อง (THEME) คือประเด็นเนื้อหาสำคัญหรือแกนหลัก(Main theme)ของเรื่องที่จะนำเสนอ ซึ่งอาจประกอบด้วยประเด็นรองๆ(Sub theme)อีกก็ได้ แต่ต้องไม่ออกนอกแนวความคิดหลัก
4. เรื่องย่อ (PLOT) เป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่คิดขึ้นมาใหม่ เรื่องที่นำมาจากเหตุการณ์จริง เรื่องที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรม หรือแม้แต่เรื่องที่ลอกเลียนแบบมาจากภาพยนตร์อื่น สิ่งแรกนั้นเรื่องต้องมีความน่าสนใจ มีใจความสำคัญชัดเจน ต้องมีการตั้งคำถามว่า จะมีอะไรเกิดขึ้น(What...if...?)กับเรื่องที่คิดมา และสามารถพัฒนาขยายเป็นโครงเรื่องใหญ่ได้
5. โครงเรื่อง (TREATMENT) เป็นการเล่าเรื่องลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล เหตุการณ์ทุกเหตุการณ์จะต้องส่งเสริมประเด็นหลักของเรื่องได้ชัดเจน ไม่ให้หลงประเด็น โครงเรื่องจะประกอบด้วยเหตุการณ์หลัก(Main plot)และเหตุการณ์รอง (Sub plot) ซึ่งเหตุการณ์รองที่ใส่เข้าไป ต้องผสมกลมกลืนเป็นเหตุเป็นผลกับเหตุการณ์หลัก
6. ตัวละคร (CHARECTOR) มีหน้าที่ดำเนินเหตุการณ์จากจุดเริ่มต้นไปสู่จุดสิ้นสุดของเรื่อง ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือเป็นนามธรรมไม่มีตัวตนก็ได้ การสร้างตัวละครขึ้นมาต้องคำนึงถึงภูมิหลังพื้นฐาน ที่มาที่ไป บุคลิกนิสัย ความต้องการ อันก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆของตัวละครนั้นๆ ตัวละครแบ่งออกเป็นตัวละครหลักหรือตัวแสดงนำ และตัวแสดงสมทบหรือตัวแสดงประกอบ ทุกตัวละครจะต้องมีส่งผลต่อเหตุการณ์นั้นๆ มากน้อยตามแต่บทบาทของตน ตัวเอกย่อมมีความสำคัญมากกว่าตัวรองเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. บทสนทนา (DIALOGUE) เป็นถ้อยคำที่กำหนดให้แต่ละตัวละครได้ใช้แสดงโต้ตอบกัน ใช้บอกถึงอารมณ์ ดำเนินเรื่อง และสื่อสารกับผู้ชม ภาพยนตร์ที่ดีจะสื่อความหมายด้วยภาพมากกว่าคำพูด การประหยัดถ้อยคำจึงเป็นสิ่งที่ควรทำ ความหมายหรืออารมณ์บางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำมาช่วยเสริมให้ดูดียิ่งขึ้นก็ได้

โครงสร้างการเขียนบท

1. จุดเริ่มต้น (BEGINNING) ช่วงของการเปิดเรื่อง แนะนำเรื่องราว ปูเนื้อเรื่อง
2. การพัฒนาเรื่อง (DEVELOPING) การดำเนินเรื่อง ผ่านเหตุการณ์เดียวหรือหลายเหตุการณ์ เนื้อเรื่องจะมีความซับซ้อนมากขึ้น
3. จุดสิ้นสุด (ENDING) จุดจบของเรื่อง แบ่งออกเป็นแบบสมหวัง(Happy ending)ทำให้รู้สึกอิ่มเอมใจ และแบบผิดหวัง(Sad ending)ทำให้รู้สึกสะเทือนใจ

สรุป

บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) จะเป็นการเขียนอธิบายรายละเอียดเรื่องราว เมื่อได้โครงสร้างเรื่องที่ชัดเจนแล้วจึงนำเหตุการณ์มาแตกขยายเป็นฉากๆ ลงรายละเอียดย่อยๆ ใส่สถานการณ์ ช่วงเวลา สถานที่ ตัวละคร บทสนทนา การกระทำ บางครั้งอาจกำหนดมุมกล้อง ขนาดภาพ แน่นอนชัดเจนเลยก็ได้ บทภาพยนตร์จึงเขียนเพื่อเป็นการเตรียมงานผลิต(Pre-production) และฝึกซ้อมนักแสดงโดยเฉพาะ หลังจากนั้นจึงพัฒนาต่อเป็นบทสำหรับการถ่ายทำ(Shooting script) และบทภาพ(Story board)ต่อไป

1. ทรงชัย เตชะวณิชพงษ์ แปลและเรียบเรียงจาก " 20 Master Plots (and how to build them) ของ Ronald B. Tobias

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4. การจัดแสงในงานภาพยนตร์

“การเรียนรู้ที่จะสังเกตเป็นเพียงหนทางเดียวที่จะเรียนรู้ว่าการจัดแสงในภาพยนตร์เป็นอย่างไร และการเรียนรู้ที่จะรู้สึกอย่างละเอียดอ่อนและขบคิดอย่างชาญฉลาดก็เป็นหนทางเดียวที่จะประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดแสงในงานภาพยนตร์จริง”¹

แสงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดสำหรับการมองเห็น สิ่งที่เกิดขึ้นจากแสงไปกระทบกับวัตถุแล้วสะท้อนเข้ามาถึงนัยน์ตา กล้องถ่ายภาพ กล้องถ่ายภาพยนตร์ และกล้องถ่ายวิดีโอ ต่างก็เรียนแบบนัยน์ตาของคน ที่ยอมให้แสงผ่านเข้ามาทางเลนส์ไปกระทบกับฟิล์ม หรือ CCD (Couple Charge Device) ความแตกต่างระหว่างภาพที่เราเห็นกับภาพที่ได้จากการถ่ายทำ มีสิ่งที่เรียกกันว่า Contrast Ratio เป็นสิ่งบ่งบอกถึงข้อจำกัด คุณภาพของนัยน์ตาของมนุษย์ โดยทั่วไปวัดได้ 800 : 1 สำหรับฟิล์ม วัดได้ 100 : 1 และวิดีโอ 40 : 1 สิ่งเหล่านี้เป็นขีดจำกัดทางธรรมชาติ

ทั้งฟิล์มและวิดีโอั้นมีความสามารถในการแยกรายละเอียดของภาพได้ต่ำกว่าการมองเห็น ของคนมาก จึงเป็นสิ่งที่ยากที่จะถ่ายทำโดยที่ไม่มีพื้นฐานด้านแสงสว่าง แล้วจะให้ได้ภาพสดใสเหมือนดั่งกับนัยน์ตาที่สัมผัสกับสิ่งนั้นจริง ๆ ดังนั้น การถ่ายทำทั้งฟิล์มและวิดีโอจึงต้องจำกัดลักษณะของแสง ความสว่าง เงา ให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสมเท่านั้น ดังนั้น การใส่ใจในเรื่องของแสงและเงาจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องควบคุมไม่ให้เกินขีดความสามารถของกล้อง

การจัดแสงในงานภาพยนตร์ก็เหมือน ๆ กับการฝึกฝนงานศิลปะอื่น ๆ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจากประสบการณ์จริง การวิเคราะห์สภาพการทำงานจริงอย่างชาญฉลาด และการวิเคราะห์ดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องประกอบไปด้วยภาษาที่ใช้ในการสรุป รวบรวม ความคิดและการวิพากษ์อย่างมีประสิทธิภาพ²

1 www.thaipresentation.com/technology/light

2 เรื่องเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1 หลักการจัดแสง

การจัดแสงในภาพยนตร์ เราสามารถใช้แหล่งแสงจากที่ใดก็ได้ในการถ่ายทำ ไม่ว่าจะเป็นแสงจากไฟบ้าน แสงนีออน แสงเทียน ไฟถนน หรือจากดวงอาทิตย์ เลนส์ที่มีความไวแสงมากขึ้น และประสิทธิภาพในการรับแสงของเนื้อฟิล์มในปัจจุบันทำอะไร ๆ ก็เป็นไปได้ง่ายขึ้น แต่ไม่ว่าจะใช้ไฟขนาดใหญ่เป็นหมื่นวัตต์ หรือไฟบ้านขนาด 36 วัตต์ สิ่งที่ทำหายที่สุดก็ยังเป็นเรื่องของการจัดแสงเพื่อให้ได้ภาพที่มีอารมณ์และคุณค่าทางศิลปะ³ ตามที่บตต้องการลงบนแผ่นฟิล์มนั่นเอง แสงอาทิตย์เป็นแหล่งแสงขั้นพื้นฐานในการจัดแสงของมนุษย์มานานจนกระทั่งปัจจุบัน สภาพบรรยากาศโดยรอบสถานที่ถ่ายทำก็ทำให้สภาพแสงที่ได้ไม่เหมือนกันอีก ระหว่างแสงกระด้าง (hard light) ให้ความเปรียบต่าง (Contrast) สูงและแสงนุ่ม (soft light) เป็นแสงที่เกิดจากการสะท้อนให้ความเปรียบต่างต่ำ หรือสภาพแสงที่ขมุกขมัวในวันเมฆครึ้ม เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างของคุณภาพของแสงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ของภาพแบบต่าง ๆ

ช่วงของแสงที่เรียงลำดับจากกระด้างที่สุดไปจนอ่อนนุ่มที่สุด

- แสงจากดวงอาทิตย์ยามอากาศแจ่มใส
- แสงจากหลอด Carbon arcs
- แสงจากโคมสปอตไลท์ (Elipsoidal spotlights)
- แสงจากโคมไฟแบบเฟรเนล (Fresnel lights – HMI and Quartz)
- แสงจากหลอดพาราโบลิก (PAR bulbs)
- แสงจากโคมเปิดด้านหน้าทุกชนิด โดยมากมักจะเป็นชนิด Quartz, Broads, Floods, Scoops, Lowel DP
- แหล่งแสงอาจถูกทำให้ฟุ้งกระจายโดยการใส่ฟิลเตอร์เข้าไประหว่างโคมไฟกับตัวแบบ เช่น กระดาษไข ผ้ามัสลิน ไหม หรือผ้าชนิดอื่น ๆ
- แสงจากหลอดฟลูออเรสเซนต์ Photofloods ดวงไฟที่ใช้ในบ้าน
- แหล่งแสงนุ่มอื่น ๆ
- แสงที่ได้จากการสะท้อนวัสดุผิวไม่เรียบ เช่น โคมไฟชนสะท้อนกับแผ่นโฟม หรือ กำแพงสีขาว

3 เรื่องเดียวกัน

2.4.1.2 หลักการให้ไฟ และ แสงสว่าง รูปแบบมาตรฐาน¹

เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ภาพออกมาดู กลมกลืนมากขึ้น มีหลักการโดยทั่วไปอยู่ 3 ส่วนคือ

- 1 แสงไฟหลัก หรือ Key light (KL)
- 2 แสงไฟเสริม หรือ Fill light (FL)
- 3 แสงไฟส่องหลัง หรือ Back light (BL)

โดยให้ แสงไฟหลัก (KL) ทำหน้าที่เป็นแสงไฟส่องสว่างไปยังวัตถุ เพื่อให้เกิด แสง-เงา ให้ภาพที่มีมิติ มีการเน้นในตำแหน่งที่เหมาะสม หลอดไฟที่ใช้ มักเป็นหลอดไฟที่ให้แสงทางตรง อย่างเช่น Fresnel Spotlight ที่สามารถควบคุมตำแหน่งของการส่องสว่างได้ การเกิด แสง-เงา ด้วยหลอดไฟชนิดนี้ จะทำให้มี Contrast ratio สูง จึงต้องทำให้ลดลงด้วย แสงไฟเสริม (FL) หรือ ไฟลบเงา อย่างเช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ แสงไฟชนิดนี้จะทำหน้าที่ลบส่วนที่เป็นเงาให้ลดลง จะทำให้วัตถุรับแสงได้สม่ำเสมอมากขึ้น เรียกได้ว่าเป็นการลด contrast ของภาพลง ทำให้ภาพที่ถ่ายทำด้วยกล้องวิดีโอแล้วให้รายละเอียดของภาพมากขึ้น หลอดไฟที่ใช้ มักเป็นหลอดไฟที่ให้แสงแบบกระจาย (Diffuse) แต่การลบเงาที่มากเกินไป จะทำให้ภาพดูแบน ไม่มีมิติ ความเหมาะสมกลมกลืน จึงเป็นเรื่องของศิลปะที่มีขอบเขตจำกัดด้วยความสามารถของกล้องที่ใช้ถ่ายทำ

แสงไฟส่องหลัง (BL) ใช้สำหรับลดความคมชัดของขอบของวัตถุ หรือใช้เสริมในเชิงศิลปะ การจัดแสง ไม่จำเป็นต้องใช้หลอดไฟที่ส่องสว่างเสมอไป เราอาจจำเป็นต้องลดแสงหลัก (KL) ที่มาจากดวงอาทิตย์ หรือแหล่งกำเนิดแสงขนาดใหญ่ ให้ลดลงด้วยการใช้ผ้ามาบังแสง หรือการใช้การสะท้อนแสงด้วยวัสดุที่ให้แสงกระจาย ทำหน้าที่เป็นแสงเสริม (FL) เพื่อลด แสง-เงา ลง เป็นการรักษาลักษณะของการให้ แสง-เงา ที่เหมาะสมนี้ให้คงอยู่ นอกจากนี้ในบางครั้งก็มีความจำเป็นต้องใช้แสงสีจากหลอดไฟฟ้าหลายดวง ที่มีอุณหภูมิแสงที่แตกต่างกัน เพื่อให้แสงที่ออกมาเหมือนกับแสงอาทิตย์ให้มากที่สุด หรือเป็นเหตุผลในเชิงศิลปะ

1. กิตติศักดิ์ มรินทร์ อ้างอิงจาก Bruce A. Johnson, Lighting on the Cheap

2.4.1.3 ข้อเสนอแนะของการจัดแสง

อย่าให้แสงที่จัดแรงเกินไป ควรจัดให้เพียงพอต่อความชัดลึกของภาพที่ต้องการเท่านั้น การให้แสงที่แรงเกินไปจะมีผลเสียต่อผู้แสดง เช่น เคืองตา เหงื่อออกมาก และอึดอัด จงจำไว้ว่า ถ้าเริ่มต้นจากแสงไฟหลักที่มีความแรงมาก ๆ ไฟดวงอื่น ๆ ก็จะต้องแรงตามไปด้วย

การจัดแสงไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัว สามารถประยุกต์จากหลักเบื้องต้นประกอบกับทักษะที่ได้ทำสร้างสรรค์รูปแบบต่าง ๆ ได้มากมาย

2.5. มุมกล้อง¹

มีคำกล่าวว่า "ภาพหนึ่งภาพมีค่ามากกว่าคำพันคำ" เพราะว่างภาพสามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่บางครั้งถ้อยคำไม่ถ่ายทอดได้ เพราะภาพเป็นรูปธรรมไม่ต้องใช้จินตนาการแต่อย่างใด ไม่ว่าจะคนดูจะอ่านหนังสือออกหรือไม่จะมีภูมิหลังหรือประสบการณ์มากนักน้อยเพียงใด ก็จะสามารถเข้าใจเรื่องได้อย่างชัดเจนและรวดเร็ว และได้ความหมายในลักษณะใกล้เคียงกัน การหาตำแหน่งที่เหมาะสมในการตั้งกล้องขึ้นอยู่กับว่า...คนทำหนังต้องการให้คนดูเห็นอะไร มากแค่ไหน และด้วยทัศนคติแบบใด การเลือกมุมกล้องอย่างพิถีพิถันสามารถขบเน้นอารมณ์ และในขณะเดียวกันมุมกล้องที่ไม่เหมาะสมก็ทำให้คนดูไขว้เขวหรือสับสนได้ คนทำหนังต้องถามตัวเองว่า ตำแหน่งไหนจะเหมาะที่สุดที่จะตั้งกล้อง อะไรบ้างที่จะต้องปรากฏอยู่ในช็อตนั้น

องค์ประกอบสำคัญ 3 อย่างในการวางมุมกล้องตามมาตรฐาน

1. ขนาดของสิ่งที่ปรากฏในภาพ
2. มุมกล้องต่อสิ่งที่ปรากฏในภาพ
3. ความสูงของกล้อง

ด้วยการจัดขนาด มุมกล้อง และความสูงที่ว่่านี้ คนทำหนังจะทำให้คนดู รับรู้ภาพที่ตาเห็นได้ตามที่ ต้องการ สามารถเพิ่มหรือลดความเป็นดราม่า มีผลต่ออารมณ์ น้ำเสียง และผลกระทบของช็อต นั้นๆ ต่อคนดู

1. <http://www.eotoday.com/movies/workshops/cyberschool/angle.html>

2.5.1 ขนาดของสิ่งที่ปรากฏในภาพ (subject size)

เมื่อเราพูดถึงขนาดของสิ่งที่ปรากฏในภาพ (subject size) เราหมายถึงขนาดของสิ่งนั้นที่สัมพันธ์กับส่วนอื่นๆ ที่เหลือในเฟรมภาพ ความสัมพันธ์ที่ว่านี้ทำให้เกิดคำว่า ระยะใกล้, ระยะกลาง หรือ ระยะไกล

ช็อตระยะใกล้

คือช็อตที่ถ่ายนักแสดงเห็นเต็มตัว, เห็นสถานที่แวดล้อม และการกระทำทั้งหมด คนดูจะเห็นสิ่งทั้งหมดที่เกิดขึ้นโดยรวม ตัวละครกินเนื้อที่น้อยเมื่อเทียบกับส่วนอื่นๆ ในเฟรมภาพ อาจจะต้องกล้องสูงกว่าระดับปกติ เพราะมุมสูงจะช่วยให้เห็นพื้นที่มากขึ้น

ช็อตระยะกลาง

เป็นระยะที่อยู่กึ่งกลางระหว่างระยะใกล้กับโคลส-อัฟ เห็นนักแสดงประมาณ 2 ใน 3 ของทั้งตัว เป็นช็อตที่บันทึกอาการปฏิกิริยา การเคลื่อนไหว และการแสดงอารมณ์บนใบหน้าได้ชัดเจนดี คนดูจะตามเรื่อง ตามอารมณ์ของนักแสดงได้ง่าย และจากหลังยังปรากฏให้เห็นอยู่

ช็อตระยะใกล้ หรือโคลส-อัฟ

เป็นการเฟรมภาพเพื่อให้คนดูจับตาดูสิ่งๆ ที่ผู้กำกับต้องการเน้นความสำคัญ และตัดทอนสิ่งอื่นๆ ที่ไม่สำคัญออกไป เช่น เน้นกล่องพัสดุที่มีระเบิดซ่อนอยู่ ถ้าถ่ายตัวละครในระยะโคลส-อัฟนี้ คนดูจะเห็นสีหน้าอารมณ์ในระยะใกล้มาก ซึ่งบางทีอาจจะใกล้เกินไป เหมือนยืนหน้าคุยกันในชีวิตจริง อาจทำลายอารมณ์ของคนดูได้ จึงมักใช้เมื่อต้องการเน้นจริงๆ

ช็อตโคลส-อัฟผ่านไหล่

คือช็อตระยะใกล้ของนักแสดง โดยตั้งกล้องด้านหลัง ถ่ายผ่านไหล่ของนักแสดงอีกคนที่อยู่ด้านหน้า (foreground) มักใช้ในฉากที่มีการสนทนา หรือเผชิญหน้ากัน

ทูช็อตระยะกลาง (medium two-shot)

คือช็อตที่เห็นตัวละคร 2 ตัวเผชิญหน้า, พูดคุยกัน เป็นลักษณะช็อตที่ใช้ตัดสลับกันกับมุมภาพอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 มุมกล้องต่อสิ่งที่ปรากฏในภาพ

ความยากลำบากอย่างหนึ่ง (ในหลายๆ อย่าง) ที่คนทำหนังจะต้องพบเจอก็คือ การถ่ายทอดภาพ 3 มิติของโลกจริงลงไปบนจอผ้าใบ 2 มิติแบนราบ มุมกล้องแบบต่างๆ จะช่วยสร้างความลึกหรือมิติให้เกิดขึ้น และสร้างความสวยงามเป็นศิลปะด้วย ในภาพยนตร์เรื่องใช้ใช้มุมกล้องดังนี้

มุมเฉียง 45 องศา

มุมนี้ให้ความลึกของภาพได้ดีที่สุด ทำให้ตัวละครที่ถูกบันทึกภาพดูกลมกลึง และสิ่งของก็ดูมีพื้นผิวมากขึ้น โดยทั่วไป มุมนี้เป็นการจัดวางองค์ประกอบภาพที่ชัดเจนหนักแน่นที่สุด

มุมหน้าตรง

มุมนี้ กล้องจะวางตรงอยู่ข้างหน้าสิ่งที่จะถ่าย ทำให้ภาพออกมาดูแบน อย่างไรก็ตาม การถ่ายภาพมุมนี้และให้ตัวละครมองใกล้ๆ เลนส์กล้องจะทำให้คนดูรู้สึกใกล้ชิดกับตัวละครมาก

มุมด้านข้าง

มุมนี้ กล้องวางตรงอยู่ด้านข้างของสิ่งที่จะถ่าย ทำให้เห็นเป็นภาพด้านข้าง มุมนี้ช่วยเพิ่มระยะห่างระหว่างผู้ชมกับสิ่งที่ปรากฏในภาพ ผู้ชมจะรู้สึกเหมือนเป็นผู้แอบมอง และไม่รู้สึกรู้ว่าถูกโฉบไหวโดยกระบวนการสร้างหนังมากเท่ามุมอื่น

2.5.3 ความสูงของกล้อง

การตั้งกล้องที่ความสูงระดับต่างๆ กันนั้นมีผลอย่างมากต่อความเป็นศิลปะ การสร้างอารมณ์ และนัยยะทางจิตวิทยาของภาพยนตร์

มุมกล้องระดับสายตา

มุมนี้จะตั้งกล้องสูงเท่าระดับสายตาของตัวละคร (ไม่ใช่ระดับสายตาของตากล้อง) มุมกล้องระดับนี้ให้ความรู้สึกเป็นกลาง โดยไม่ทำให้อารมณ์หรือลักษณะทางกายภาพผิดเพี้ยนไป ถ้าจะถ่ายภาพเด็กหรือสัตว์กำลังนั่งอยู่ กล้องควรตั้งความสูงที่ระดับสายตาของเด็ก หรือสัตว์นั้น

มูมกล้องระดับต่ำ

มูมนี้ กล้องจะอยู่ต่ำและแขนขึ้นบันทึกภาพตัวละคร กล้องมูมต่ำนี้จะใช้เพื่อสร้างความน่าเกรงขาม น่าสะพรึงกลัว ก่อให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจ ทำให้สิ่งที่เราถ่ายภาพดูยิ่งใหญ่ขึ้น

มูมกล้องระดับสูง

มูมนี้ กล้องจะอยู่สูงและกดต่ำเพื่อถ่ายภาพตัวละคร มูมนี้ทำให้ความสูงของตัวละครลดลง ตัวละครดูต่ำต้อย ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นอภิวาตัวตัวละคร

2.5.4 การเคลื่อนกล้อง ¹

ความสำคัญของการเคลื่อนกล้อง

การเคลื่อนกล้องที่ดีสามารถช่วยเล่าเรื่องได้ดีขึ้น จากที่เคยถ่ายแบบนิ่งๆ จนบางครั้งน่าเบื่อ กลายมาเป็นข้อต่อต่อเนื่องลื่นไหล ช่วยสร้างอารมณ์ได้ดีขึ้น แต่ว่า...อย่าเคลื่อนกล้องมากเกินไป การแพน ทิลท์ และซูมอย่างเกินเหตุยังเป็นการเปิดเผยให้โลกรู้ว่าคุณไม่ใช่มือโปร เว้นเสียแต่ว่าคุณต้องการเอฟเฟ็คท์พิเศษ หรือต้องการสร้างสไตล์อะไรเป็นพิเศษเท่านั้นในภาพยนตร์เรื่องนี้มีการเคลื่อนกล้องที่ใช้หลัก ๆ คือ

แพน (pan)

คือการวาดกล้องในแนวราบ จากซ้ายไปขวา หรือจากขวาไปซ้าย โดยกล้องยังอยู่ที่จุดหมุนเดิม การแพนนั้นมีประโยชน์หลายอย่าง เช่น ใช้แสดงให้เห็นทัศนียภาพอันกว้างไกล ใช้ติดตามการเคลื่อนไหวของตัวละคร หรือใช้เปลี่ยนความสนใจของคนดูจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งหนึ่ง

ทิลท์

คือการวาดกล้องในแนวตั้ง จากบนลงล่าง หรือล่างขึ้นบน โดยกล้องยังอยู่ที่จุดหมุนเดิม การทิลท์นั้นมีประโยชน์ในการจับภาพการกระทำที่เกิดขึ้นในแนวตั้งนั้น ข้อแนะนำในการทิลท์ก็เช่นเดียวกับการแพน คือควรทิลท์อย่างช้าๆ และมั่นคงเพื่อหลีกเลี่ยงภาพ

1. <http://www.eotoday.com/movies/workshops/cyberschool/movement.html>

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ซูม

โดยการหมุนกระบอกเลนส์ซูมซึ่งข้างในประกอบด้วยชิ้นเลนส์มากมายมาประกอบกัน ดาล้องเพียงแต่ซูมเข้า (zoom in) ซูมออก (zoom out) เพื่อให้ได้ภาพที่ใกล้ขึ้น หรือถอยออกห่างในข้อเดียวกัน โดยไม่ต้องคัท แล้วเปลี่ยนเลนส์ใหม่ การซูมนั้นต้องใช้ความชำนาญพอสมควร ข้อควรระวัง คือไม่ควรใช้การซูมมากเกินไปจนความจำเป็น

ดอลลี

ข้อดอลลี หรือแทรกกิ่งข้อตเกิดขึ้นเมื่อกำลังเคลื่อนเข้าหา หรือถอยห่างออกจากสิ่งที่ถ่าย โดยตั้งกล้องบนรางที่เรียกว่า "ดอลลี" เพื่อให้เคลื่อนกล้องได้อย่างนุ่มนวล การดอลลีกับการซูมทำให้เกิดการเปลี่ยนระยะภาพภายในข้อตเดียวกันเหมือนกัน แต่จะสร้างความรู้สึกกับคนดูต่างกัน การดอลลีนั้นจะดูเป็นธรรมชาติมากกว่าเล็กน้อย

2.6. สภาพจิตใจของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยของการเร่งเจริญเติบโตทั้งในทางชีวะ สรีระ และจิตวิทยา เป็นวัยเร่งสร้างสุนิสัย เร่งปรับตัว เร่งทางวิชาการ และเริ่มเลือกอาชีพ

Erikson เป็นผู้หนึ่งที่มองว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ความผิดปกติ หรือเรื่องที่น่าจะเดือดเนื้อร้อนใจมากมายนัก

คนทั่วไปจะมองว่าวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวนั้น เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความรับผิดชอบในขอบเขตจำกัด ชีวิตมีแต่ความสนุกสนานรื่นรมย์ ที่สำคัญคือ ช่วงเวลานี้เป็นเวลาที่เรามีความ ใฝ่ฝันทะเยอทะยาน และมุ่งมั่นในการสร้างจุดมุ่งหมายให้กับชีวิตของตนเอง

วัยรุ่นจะต้องเผชิญกับ ความคาดหวังของผู้อื่นทำให้วัยรุ่นต้องมีการปรับตัวทางอารมณ์ และสังคมอย่างมาก มีการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง สร้างทัศนคติ และค่านิยมแห่งชีวิต เมื่อเริ่มห่างจากพ่อแม่ มิตรภาพระหว่างเพื่อนฝูงก็กลายเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

การแสวงหาเอกลักษณ์ คือ การมองตน และเห็นตนเอง ตามที่ผู้อื่นเห็น เรียนรู้และยอมรับความสามารถของตน การยอมรับตนขึ้นอยู่กับการใช้สติปัญญาของผู้นั้นด้วย ถ้ามีเหตุมีผลใช้สติปัญญาก็ จะเข้าใจตัวเองตามที่เป็นจริง ถ้าใช้อารมณ์อย่างเดียวก็จะมองเห็นตน ตามที่ตนอยากจะเป็น¹

¹ วิทยาพร มาพบสุข. จิตวิทยาทั่วไป. สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ ; กรุงเทพฯ.2543

2.6.1 อารมณ์ของวัยรุ่น

เด็กวัยรุ่นมักจะมีความรู้สึกที่เปิดเผย เชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนมีความสุข แต่ในบางครั้งก็อาจจะหดหู่ มีความสงสัยอยู่ตลอดเวลาได้ รู้สึกชอบและไม่ชอบรุนแรง ไม่ค่อยจะยอมใครง่ายๆ แต่บางครั้งก็จะโอบอ้อมอารี บางครั้งก็เป็นคนเห็นแก่ตัว

การที่เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่ายและรุนแรง ก็เพราะมีความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเกิดขึ้นไปทางแบบผู้ใหญ่ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของต่อมไร้ท่อและอวัยวะภายในและการพยายามปรับตัวให้เข้ากับเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ทำให้เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ที่ไม่มั่นคง จะเกิดความคับข้องใจอยู่เสมอ

2.6.2 ความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของเด็กวัยรุ่น

- พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เช่น โกรธฮึดฮัด และจะพยายามหาความพอใจเอาทางใดทางหนึ่งให้ได้
- มีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้น เด็กจะมองเห็นความสวยงาม พิถีพิถันในการแต่งตัวเพื่ออวดเพศตรงข้าม
- เกิดความกังวลใจเรื่องการเจริญเติบโต ร่างกายเติบโตเร็ว จนทำให้เด็กกังวลว่ารูปร่างจะใหญ่โตเทอะทะ บางคนจะอดข้าวบ้าง เด็กหญิงมักสวมเสื้อชั้นในคับๆรัดรูปทรง เด็กชายกังวลเรื่องเสียงเปลี่ยนไป เป็นต้น
- สติปัญญา ความคิดเจริญมากขึ้น สนใจแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อเพิ่มพูน ความสามารถ เริ่มเข้าใจความไพเราะ ความดี ความสวยงาม ความเจริญทางด้านนี้จะ ค่อยเป็นค่อยไป
- รู้จักรับผิดชอบและต้องการเป็นอิสระ เชื่อในความสามารถของตนเองรักเกียรติยศชื่อเสียง ชอบแสดงความคิดเห็น และกระทำการต่างๆตามลำพัง ชอบทดลองสิ่งนั้นสิ่งนี้เรื่อยไป สิ่งใดที่พอใจก็รับเอาไว้
- อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย และรุนแรง ประเดี๋ยวรักประเดี๋ยวโกรธทำ อะไรสำเร็จก็ดีใจ พลาดพลั้งก็เสียใจ
- มีจินตนาการมากขึ้นโดยถือตนเองเป็นคนสำคัญในจินตนาการและมักเกี่ยวกับความรัก ความสำเร็จ ความปลอดภัย ความสงสารตนเอง หรือความตาย
- ความเชื่อมั่นต่างๆเป็นไปอย่างรุนแรง เชื่ออะไรก็มักจะเชื่อเอาจริงๆจังๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความสนใจในการสมาคมมีมากขึ้น เข้าใจความสัมพันธ์และหน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติ หมู่คณะมีอิทธิพลเหนือเด็ก เด็กวัยนี้จะคล้อยตามระเบียบปฏิบัติของหมู่คณะหรือสังคม ดังนั้น การจัดสิ่งแวดล้อม สโมสรสังคมสิ่งที่ดีงาม ก็จะเป็นประโยชน์แก่เด็ก²
- ประสบการณ์และความรู้สึกด้านสัมผัสตื่นตัวขึ้นมาก เด็กจะสนใจดนตรี วรรณกรรม ศิลปกรรม ต่างๆ ผู้ที่มีความเป็นพิเศษอยู่ทางด้านนี้บ้างแล้วก็จะก้าวหน้าไปมาก นิสัยการกระทำหลายๆอย่างก็มักจะเกิดขึ้น เปลี่ยนแปลงหรือเลิกไปในวัยนี้

2.6.3 แรงจูงใจ

ความต้องการของมนุษย์ อาจพิจารณาแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ
 กลุ่มที่ 1 คือ ความต้องการพื้นฐาน เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม น้ำ การนอนหลับ พักผ่อน
 กลุ่มที่ 2 ความต้องการที่เกิดจากพัฒนาการและการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละคน และมีความแตกต่างกันออกไป

A.H. Maslow นักจิตวิทยา ได้เสนอทฤษฎีเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ และได้ กำหนด ความสำคัญของแรงจูงใจประเภทต่างๆไว้ตามลำดับขั้นตอน Maslow ได้แบ่ง ความต้องการนี้ออกเป็น 5 กลุ่ม เรียงตามลำดับก่อนหลังจากความต้องการพื้นฐานไปสู่ ความต้องการอันสูงสุดของมนุษย์ดังนี้

- ความต้องการพื้นฐานทางสรีระวิทยา (Physiological needs)
- ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security, Safety, Stability)
- ความต้องการมีส่วนร่วมและความรัก (Belongingness and Love)
- ความต้องการศักดิ์ศรี ความภาคภูมิใจในตนเอง และผู้อื่น (self-esteem and the esteem of others)
- ความต้องการที่จะได้ทำเต็มความสามารถและเป็นตัวของตัวเอง (Self-actualization, Self-realization)

เมื่อความต้องการในขั้นต้นได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะแสวงหา เพื่อตอบสนอง ความต้องการในขั้นต่อไป โดยมีความแตกต่างกันในรายละเอียดของแต่ละคนตามประสบการณ์ และแม้แต่ในคนคนเดียวกัน ก็ยังมีความแตกต่างกันไปแล้วแต่กาลเวลา ความรู้สึกพึงพอใจเต็มที่ของการได้รับนี้ อาจเกิดขึ้นน้อยหรือนานๆ จึงจะเกิดขึ้นทำให้บางคนต้องมีพฤติกรรมเพื่อจะ

² ดิทร สายหลัก, การกระทำคิดของวัยรุ่นและการแก้ไข, มิตรครุ, 11 มิถุนายน 2542

ตอบสนองความต้องการประเภทนี้อยู่ตลอดเวลา จนทำให้ต้องเผชิญกับความกดดัน และเป็นเหตุให้จำเป็นต้องมีการปรับตัว

2.7. ปัญหาครอบครัว

ลักษณะครอบครัวที่มีความขัดแย้ง มักใช้คำพูดที่รุนแรงก้าวร้าวขาดความอบอุ่น ห่างเหินหรือในทางตรงข้ามพ่อแม่ที่จู้จี้จุกจิกเจ้าระเบียบควบคุมมากเกินไป ฯลฯ ปัญหาที่นั้น เกิดขึ้นจากคนหลายฝ่าย และครอบครัวเท่านั้นที่จะร่วมกันแก้ปัญหาได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะให้แต่ละบุคคลตระหนักและเข้าใจในบทบาทของตน

สถาบันครอบครัว เป็นสถาบันหลักที่สำคัญของสังคม ที่ทำหน้าที่กล่อมเกล่าให้สมาชิกในครอบครัวเติบโตขึ้นมาเป็นคนที่มีความดี แต่ในปัจจุบันนี้จะเห็นว่าการกล่าวถึง ปัญหาสังคมซึ่งเกิดมาจากปัญหาภายในครอบครัว การให้การอบรม ดูแลบุตรหลาน และความคิดที่ขัดแย้งกันระหว่างกลุ่มเด็กวัยรุ่น และผู้ปกครองอันมีสาเหตุมาจากการไม่มีเวลาให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็ก เนื่องจากปัจจุบันนี้ด้วยสภาพสังคมต้องแก่งแย่ง และดิ้นรน แข่งขันกันในการประกอบอาชีพ ความคิดเห็น รวมไปถึงแนวความคิดที่แตกต่างกันของเด็กวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ความห่างเหินกันในครอบครัว ขาดการทำกิจกรรมร่วมกัน ความเข้มงวด คาดหวังต่อตัวเด็กมากเกินไปจนกลายเป็นความกดดันให้แก่เด็ก เป็นช่วงของการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนๆ ของเด็กวัยรุ่นคำนึงการเป็นที่ยอมรับ ความไม่เข้าใจกันในครอบครัวจะกลายเป็นที่มาของปัญหาต่างๆ ในสังคมด้วยคุณภาพของประชากรในประเทศที่ด้อยคุณภาพ

2.8. ยาควบคุมโรคประสาทและโรคนอนไม่หลับ

อัลปราโซแลม (Alprazolam (al-PRAY-zoe-lam))

ประเภทของยา

ยากล่อมประสาทกลุ่มเบนโดอะเซพีน

สรรพคุณ

บรรเทาอาการกังวล เครียด เหนื่อยหน่าย และเร่าร้อน นอกจากนี้ยังใช้กับอาการวิตกกังวล อาการปวดท้องท้องน้อย อาการหวาดหวั่น ซึมเศร้า และอาการผิดปกติต่างๆก่อนมีประจำเดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลทั่วไป ¹

อัลปราโซแลมเป็นยาชนิดหนึ่งในกลุ่มบรรเทาที่เรียกว่า เบนโซไดอะเซพีน เบนโซไดอะเซพีนออกฤทธิ์ที่สมองโดยตรง สามารถทำให้เกิดความผ่อนคลายและจิตใจที่สงบขึ้น หรือทำให้หลับได้ดีขึ้น และยานี้ยังสามารถชะลอการส่งต่อสัญญาณในระบบประสาทในแบบเดียวกันกับการออกฤทธิ์ของยาแก้ชัก

ผู้ขายยาเป็นอันมากนิยมยาในกลุ่มเบนโซไดอะเซพีนมากกว่ายาอื่นที่สามารถใช้ในวัตถุประสงค์เดียวกัน เนื่องจากยาเหล่านี้เป็นยาที่ปลอดภัยกว่า มีพิษภัยจากยาน้อยกว่า และมักจะมีประสิทธิภาพไม่ด้อยกว่ายาอื่นหรือเท่ากัน

ข้อควรระวังและคำเตือน

ห้ามใช้ยาอัลปราโซแลมถ้าทราบว่าแพ้หรือไวต่อยานี้ หรือยาในกลุ่มยาเบนโซไดอะเซพีน รวมถึงคลอนาเซพแอมด้วย แต่อาจใช้ได้ถ้าเป็น **ข้อหินชนิดมุมเปิด**

ภาวะอื่นที่ควรหลีกเลี่ยงในการใช้ยาอัลปราโซแลมคือ **ซึมเศร้าอย่างรุนแรง เป็นโรคปอดอย่างรุนแรง หายุดหทัยใจเป็นช่วง ๆ ขณะหลับ เป็นโรคตับติดเหล้าและเป็นโรคไต** เนื่องจากฤทธิ์กดประสาทของอัลปราโซแลมอาจเพิ่มขึ้นด้วยภาวะต่างๆโดยทั่วไปมีสภาพเลวลงได้

ห้ามผู้ที่ **เป็นโรคจิต** ใช้ยาอัลปราโซแลม เพราะนอกจากจะไม่ได้ผลแล้วยังอาจกระตุ้นให้เกิดอาการตื่นเต้น คึกคัก เกิดอาการบ้ามากขึ้นกว่าปกติได้

อัลปราโซแลมเป็นยาที่มีความมุ่งหมายให้ใช้ติดต่อกันได้ไม่เกิน 3 เดือน เมื่อถึง 3 เดือนแล้ว ต้องประเมินสภาพเสียก่อนจึงใช้ยาต่อได้

อัลปราโซแลมอาจทำให้เกิดการ **เสพติด** และอาจทำให้เกิดอาการขาดยา เมื่อหยุดยาอย่างกะทันหันหลังใช้ยาอัลปราโซแลมนานเพียง 4 สัปดาห์เท่านั้น อาการขาดยาจะเกิดขึ้นมากขึ้นเมื่อใช้ยาเป็นระยะยาวนานขึ้น อาการขาดยาโดยทั่วไปเริ่มด้วยการมีความรู้สึกกังวลมากขึ้น **จากนั้นจึงเกิดอาการชู้ชาตามแขนหรือขา ไวต่อแสงจ้า นอนหลับยาวหรือนอนไม่หลับ เกิดอาการคล้ายเป็นไข้หวัดใหญ่ สิ้นแรง ขาดสมาธิ เบื่ออาหาร เหงื่อแตก เป็นตะคริว ตัวสั่น กล้ามเนื้อบิดหรือตึง และภาวะจิตใจเปลี่ยนแปลง**

1. พิเศษ วงศ์วัฒน์ธนะยา : THE PILL BOOK ตำราเรียนรู้เพื่อสุขภาพ

พิษภัยที่เกิดจากยา

พบบ่อยที่สุด: ง่วงนอนเล็กน้อยในช่วงวันแรกๆของการใช้ยา และอาจมีอาการอ่อนเพลียและสับสน โดยเฉพาะผู้สูงอายุและผู้ที่กำลังป่วยไข้ หากอาการนี้คงอยู่นาน ต้องแจ้งผู้ขายยาทราบ
พบได้น้อย: ซึมเศร้า เชื่องซึม จับต้นชนปลายไม่ถูก ปวดศีรษะ ไม่กระฉับกระเฉง พูดล้นพันกัน ซึมตาพร่า ตัวสั่น ท้องผูก ปากแห้ง คลื่นไส้ ควบคุมการถ่ายปัสสาวะไม่ได้ การมรเพศสัมพันธ์ทุกคู่ประจำเดือนมาไม่ปกติ จังหวะการเต้นของหัวใจเปลี่ยนแปลง ความดันโลหิตต่ำ บวม **การมองเห็นพร่ามัวหรือเห็นภาพซ้อน** คัน ผื่นขึ้น สะอึก ขวัญอ่อน หลับยาก อาจมีภาวะตับเสื่อมเป็นครั้งคราว ถ้ามีอาการเหล่านี้เกิดขึ้น ต้องหยุดยาและไปพบผู้ขายยาทันที

พบได้น้อยมาก: พิษภัยที่พบได้น้อยมากนี้สามารถเกิดได้กับเกือบทุกส่วนของร่างกาย หากเกิดอาการพิษภัยอย่างอื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ข้างต้น ต้องแจ้งให้ผู้ขายทราบ **ยาชนิดนี้ อาจเสพติดและให้โทษ ต้องใช้ยาตามที่แพทย์สั่ง ถ้าใช้ในปริมาณมากในคราวเดียวอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้**

ปฏิกริยากับยาอื่น

- อัลปราโซแลมเป็นยากดระบบประสาทส่วนกลาง จึงต้องหลีกเลี่ยงแอลกอฮอล์ ยากล่อมประสาทชนิดอื่นๆ ยาเสพติด บาร์บิทูเรต ยาลดอาการซึมเศร้าประเภท MAOI ยาแก้แพ้ และยาลดอาการซึมเศร้า เหน็ดเหนื่อยอ่อนยานอน หายใจลำบากหรืออาการที่เกี่ยวข้องกับระบบประสาทอื่นๆ
- การสูบบุหรี่อาจลดประสิทธิภาพของยาอัลปราโซแลม โดยเพิ่มอัตราการทำลายภายในร่างกาย
- อัลปราโซแลมอาจออกฤทธิ์นานขึ้นเมื่อใช้ยาร่วมกับยาซิเมทิดีน ยาคุมกำเนิดชนิดรับประทาน ไดซัลฟีแรม โพรเบนเซด โพรพราโนลอล โรเฟมพิซิน และกรดวาลโพรอิก
- ทีโอฟีลลีนอาจลดฤทธิ์สงบประสาทของอัลปราโซแลม
- ถ้ากินยาลดกรด ต้องแยกกินยาให้ห่างจากอัลปราโซแลมไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง เพื่อป้องกันไม่ให้ยาลดกรดขัดขวางการดูดซึมยาอัลปราโซแลมเข้าสู่กระแสเลือด
- อัลปราโซแลมอาจเพิ่มระดับยาดีจอกซินในเลือด เพิ่มโอกาสให้เกิดพิษภัยจากยาดีจอกซิน
- ฤทธิ์ของยาลิโวลโดพาอาจลดลงเมื่อใช้ร่วมกับยาอัลปราโซแลม
- การใช้ยาอัลปราโซแลมร่วมกับยาเฟนิโทอินอาจเพิ่มความเข้มข้นของยาเฟนิโทอินในเลือด และเพิ่มโอกาสที่จะเกิดพิษจากยาเฟนิโทอิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิกิริยากับอาหาร

การกินยาอัลพราโซแลมเวลาท้องว่างให้ผลดีที่สุด แต่ถ้ากินยาเวลาท้องว่างแล้วเกิดอาการไม่สบายท้อง ให้กินยาพร้อมอาหาร

การใช้ยาเกินขนาด

อาการของการกินยาอัลพราโซแลมเกินขนาดคือ สับสน อายากนอน จับต้นชนปลายไม่ถูก ขาดการตอบสนองต่อความเจ็บปวด เช่น เมื่อถูกเข็มแทง ขาดปฏิกิริยาตอบโต้ หายใจตื้น ความดันโลหิตต่ำ และโคม่า ต้องพาผู้เคราะห์ร้ายไปห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล อย่าลืม นำยาหรือขวดยาไปด้วย

ข้อมูลพิเศษ

อัลพราโซแลมสามารถทำให้เหน็ดเหนื่อย ง่วงนอน ไม่มีสมาธิและอาการอื่นในทำนองเดียวกัน ต้องระมัดระวังในการขับขี่ การทำงานกับเครื่องจักรกลหรือไฟฟ้าหรือทำงานที่ต้องการใช้สมาธิ ผู้ที่ใช้ยาอัลพราโซแลมเกินกว่าคราวละ 3 หรือ 4 เดือน อาจเกิดปฏิกิริยาขาดยาเมื่อหยุดยาโดยกะทันหัน ถ้าลืมหันยาอัลพราโซแลม 1 มื้อ กินยาทันทีที่นึกได้ ถ้านึกได้ใกล้เวลากินยามื้อต่อไป งดยามื้อที่ลืมหัน เริ่มต้นใหม่ตามกำหนดเดิม ห้ามกินยาเป็น 2 เท่าของขนาดปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.1 การให้ยาเกิดขนาด และ การเสพติดของยา

ยาชนิดนี้ อาจเสพติดและให้โทษ ต้องใช้ยาตามที่แพทย์สั่ง ถ้าใช้ยาในปริมาณมากในคราวเดียวอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้¹

เนื่องจากในยุคสมัยนี้ยาเสพติดชนิดอื่น ๆ มีราคาสูงขึ้นมากกว่า 2 – 3 เท่าตัว ภัยรันทดยาที่มีทุนทรัพย์น้อยหันมาใช้ยากล่อมประสาทเสพติดแทน และเร่งปฏิกิริยาด้วยยาชนิดอื่น เช่น ยาแก้แพ้ ซึ่งมีคุณสมบัติ ช่วยเร่งสารในยากล่อมประสาทให้แรงขึ้นเป็นทวีคูณ มีน้อยคนมากที่ใช้ยาประเภทนี้ จนถึงขั้นเสพติดและเสียชีวิต ผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่ มักใช้ตัวยาสผสมกันเป็นสูตร ๆ **แต่สูตรที่แรงที่สุดคือ ใช้ยากล่อมประสาทอย่างแรง ผสมกับ ยาแก้แพ้ ผสมกับ ยาแก้ไอ ผสมน้ำอัดลม ดื่มแต่ร้ายกว่านั้น คือ ผสมยาชดกันยกลงไปด้วย**

อาการเมายาเสพติดชนิดผสมนี้ มีอาการสมองชา ทำให้ร่างกายเร่าร้อน หายใจอึดอัด ชะลอการส่งสัญญาณจากสมองสู่ร่างกาย หากขาดยาเสพติดชนิดนี้เป็นเวลานานจะมีอาการ ชาตามมือตามเท้ามีเหงื่อออกอย่างแรง หัวใจเต้น ขาดปฏิกิริยาโต้ตอบกับร่างกาย แต่หากได้รับยาเกินกว่าที่ร่างกายจะรับไหวภายในครั้งเดียว เช่นร่างกายยังขับยาเก่าออกไม่หมด และยังเสพเข้าไปเพิ่มในปริมาณมาก อาจทำให้ขาดปฏิกิริยาโต้ตอบกับร่างกายฉับพลัน จนถึงขั้นเสียชีวิตได้ ส่วนใหญ่ผู้เสียชีวิต เสียชีวิตในสภาพที่เรียกว่า **ไหลตาย** มีน้อยที่เสียชีวิตขณะมีสติ หรือ ร่างกายยังตื่นตัวอยู่

1. พิสิฐ วงศ์วงนยะ : THE PILL BOOK ตำราเรียนรู้เพื่อสุขภาพ

บทที่ 3

ขั้นตอนการผลิตบทภาพยนตร์

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

ขั้นตอนการผลิตบทภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง สิ่งสำคัญที่เป็นตัวสร้างสรรค์ และ สื่อเรื่องราวต่าง ๆ ออกมานั้นคือ บทภาพยนตร์ ซึ่งก่อนกระบวนการผลิตใด ๆ นั้นเรื่องราวในบทภาพยนตร์เป็นเสมือนจุดหมายปลายทางที่เราต้องเดินทางไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ แน่นนอนที่สุดว่าเราต้องผ่านกระบวนการในการเขียนบทก่อน เพื่อให้ได้มาซึ่งบทภาพยนตร์ที่มีความสมบูรณ์ และ น่าสนใจที่สุด¹

ในบทภาพยนตร์เรื่อง " อ โค จ ร " นั้น ข้าพเจ้ามีแนวคิดศึกษาเริ่มต้นมาจากการได้เห็นผู้ที่ติดยาเสพติดที่มีความสามารถพิเศษบางอย่างที่น่าทึ่ง (เช่นการเล่นดนตรี, การเล่น skateboard, การวาดภาพ เป็นต้น) แต่ด้วยยาเสพติดจึงทำให้เขาเหล่านั้นไม่สามารถไปให้ถึงฝันที่พวกเขาวางไว้บางส่วนแค่เจ็บป่วย แต่ บางส่วนก็ตายไป ทั้งโดยฤทธิ์ยา และ กรณีอื่นๆ ทำให้รู้สึกเสียดายความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมา จึงได้วางโครงเรื่องคร่าว ๆ ไว้เกี่ยวกับการไม่ถึงฝั่งฝัน เพราะการติดยาเสพติด และนำมาเขียนไว้เป็นพล็อตคร่าว ๆ แต่ความน่าสนใจมันยังน้อยอยู่เพราะเรื่องราวเหล่านี้ถูกนำมาตีแผ่ เปิดเผย เป็นภาพยนตร์มาแล้วหลายต่อหลายเรื่อง

ต่อมาข้าพเจ้าได้รู้จักกับนักวาดศิลป์(นักร่างทรง)ผู้หนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนของข้าพเจ้า ถึงปัญหาภายในแวดวงเกี่ยวกับศิลปะการแสดง และ แวดวงของนักร่างต่าง ๆ ว่าประสบปัญหาเช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ข้างต้น จึงได้นำเรื่องราวสองเรื่องมาผูกติด เชื่อม ร้อย กันออกมาเป็นพล็อตอีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้ พล็อตดังกล่าวน่าสนใจว่าเดิมด้วยรูปแบบที่นำเอาวัฒนธรรม และ เอกลักษณะประจำชาติลงมาพัวพันกับยาเสพติด โดยได้หาข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับตัวยาเสพติดที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่นในปัจจุบัน และ ความรู้สึกนึกคิดของนักวาดศิลป์ และ ปัญหาชีวิต (โดยภายหลังได้นำความขัดแย้งไม่เข้าใจกันของคนในครอบครัวเข้ามาเสริมเรื่อง) มาผูกเป็นประเด็นเรื่อง และ คัดเฉพาะแง่มุมที่น่าสนใจ แปลกใหม่ มาเล่าอีกครั้ง และผูกพล็อตเป็นครั้งที่สาม ซึ่งสามารถสร้างความน่าสนใจได้มากกว่าเดิม เมื่อเนื้อเรื่องทั้งหมดลงตัวในบางส่วนแล้ว จึงได้ลงมือตามขั้นตอนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การกำหนดประเด็นและจุดที่ต้องการนำเสนอ

จุดเริ่มต้นของการเขียนบทภาพยนตร์คือ การค้นคว้าหาสิ่งที่เราสนใจและต้องการที่จะนำเสนอ เพราะหากการกำหนดเรื่องราวโดยเริ่มจากการอยากถ่ายทอในสิ่งที่เราสนใจโดยตรงแล้ว การทำงานในส่วนอื่นก็จะง่ายขึ้นไปเป็นลำดับ เพราะหากเราไม่ได้สนใจเรื่องที่ต้องการจะเล่าอย่างจริงจังแล้ว การทำงานก็จะมีแรงจูงใจ และไม่สามารถทำเรื่องนั้นให้สมบูรณ์ได้อย่างแน่นอน

ในภาพยนตร์เรื่อง " อ โค จ ร " นั้น ประเด็นที่ต้องการนำเสนอคือ ผันที่ไม่สามารถไปให้ถึง ผันได้ทั้ง ๆ ที่มีโอกาส โดยสื่อผ่านจากตัวละครนาฏศิลป์ที่ยอมแพ้ต่อยาเสพติด โดยการพัฒนาบทนั้นมุ่งเน้นไปที่การทำให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์โดยเน้นไปที่สองความรู้สึกหลักคือ

1. ตัวละคร เป็นบุคคลที่มีความสามารถในเรื่องการรำโขน และ ความสามารถนี้จะนำพา ตัวละครไปถึงฝั่งฝันในอนาคตได้
2. ต้องการให้ผู้ชมเห็นภาพการตายเนื่องจากการซื้อมา (overdose) เนื่องจากยาเสพติดเกินขนาด ที่ต้องให้เห็นก็เพื่อให้ทุกคนรู้ว่า ยาเสพติดมันฆ่าคุณได้จริง ๆ (มันอาจไปกระทบกับผู้ชม หรือ ผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ในภาพยนตร์ หรือคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ดังกล่าว มันจะเป็นกระจกบานใหญ่ที่ส่องสะท้อนให้มองเห็นตัวเองและคนรอบข้างเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด และ อาจเปลี่ยนแปลงความคิดอะไรบางอย่างของผู้ชมหรือสังคมได้บ้างไม่มากก็น้อย)

อีกส่วนหนึ่งคือจุดที่ต้องการนำเสนอ หรือ จุดขายนั้นก็คือจากการตายของตัวละครหลักของเรื่อง (เฟื่อง) ที่ต้องการจะสื่อให้เห็นความทรมานจากการซื้อมา (overdose) และความสำเร็จที่อยู่แค่หน้าม่านเวทีแต่ไม่สามารถที่จะไปต่อตามฝันได้เท่านั้นเอง ซึ่งจุดนี้จะต้องมีวิธีการคิดอย่างละเอียดรอบคอบเพราะต้องการที่จะสื่อให้เห็นอารมณ์ที่สมจริง และ งาน production ก็ต้องทำให้ผู้ชมเชื่อ และคล้อยตามเนื้อเรื่องด้วย

1. รัชภา พัฒนอัม, ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้สร้างศิลปะภาพยนตร์, คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน สาขาวิชาการภาพยนตร์ และถ่ายภาพ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ปี พ.ศ. 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การค้นคว้าข้อมูล และ การสร้างมิติให้แก่ตัวละคร

หากได้เรื่องราวโดยคร่าวๆ แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการทำเรื่องราวต่าง ๆ ให้น่าสนใจ ทำให้น่าเชื่อถือ และเข้มข้นยิ่งขึ้น ด้วยการกำหนดตัวละคร ซึ่งการกำหนดตัวละครนั้นสามารถที่จะสร้างในเชิงแง่คิดพิเศษ อุปนิสัยบุคลิกลักษณะพิเศษเฉพาะตัว โดยรวมถือเป็นการสร้างมิติของตัวละครให้ชัดเจน แต่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยจะถูกเสนอผ่านมุมมองการแก้ปัญหาของตัวละครอย่างชัดเจน เช่น ตัวละครคือใคร ปัญหาคืออะไร การแก้ปัญหาเป็นอย่างไร ทำไปเพื่ออะไร มีจุดมุ่งหมายอย่างไร หรือเช่นการยอมแพ้แก้ปัญหาด้วยเหตุใด เป็นต้น

การกำหนดและสร้างมิติให้แก่ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง " อ โค จ ร " นั้น ณ.เริ่มต้นได้สร้างมิติมาจากเพื่อนของข้าพเจ้าที่เป็นนาฏศิลป์ ที่มีปัญหาทางบ้าน มาเป็นองค์ประกอบหลักของการสร้างตัวละคร ต่อจากนั้นได้นำความเป็นไปได้ที่นาฏศิลป์จะติดยาเสพติดมาทำเป็นแบบสอบถาม และได้ทำการสอบถามจากฐานข้อมูลส่วนหนึ่ง จนได้ความว่ามีความเป็นไปได้ที่จะติดยาเสพติดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาครอบครัว จึงได้นำเอาข้อมูลที่ได้มาผนวกเข้ากับข้อมูลของผู้ที่เสพยาเสพติดประเภทกลุ่มประสาท มาสร้างเป็นบทปฐมหลังที่แสดงออกถึงบุคลิกลักษณะของตัวละคร

หลังจากที่ได้บทบุคลิกลักษณะของตัวละครแล้ว จึงนำมาประยุกต์เข้ากับเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นได้ในปัจจุบัน แล้วหาความเป็นไปได้ที่จะได้บทที่ไม่หลอกผู้ชม และสามารถนำพาผู้ชมเข้าไปถึงบทบาทการแสดงที่ได้สร้างขึ้นมา โดยบทภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับการปรับแก้ถึง 3 ครั้ง ซึ่งครั้งแรกนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดที่ไม่เหมาะสมกับบทบาทของตัวละคร (ใช้ติดยาเสพติดเป็นกัญชาอบยาแก้ไอ ซึ่งน้อยคนที่จะเสียชีวิตได้โดยการเสพหนักครั้งเดียว) ครั้งที่สอง ได้ปรับ และประยุกต์ฉากขาย คือฉากรำโขนประกวัดให้แนบเนียนและสมจริงมากยิ่งขึ้น (โดยตอนแรกใช้หอประชุมคณะวิศวกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แล้วจัดนักแสดงสมทบเพียง 20 กว่าคนแล้วใช้มุมแคบหลอกเอา แต่ในความจริงหากต้องถ่ายฉากที่ยิ่งใหญ่ ก็ควรจัดงาน production ให้อย่างใหญ่โดยงานสร้างต้องเหมาะสม คือต้องสมบูรณในด้านงานภาพ, ฉาก, นักแสดงสมทบ โดยยกใช้เหตุการณ์จริงที่สอบถามมา มาจำลองที่หอประชุมที่ใหญ่กว่าเดิม ตัวแสดงประกอบสมจริงสำหรับงานสอบคัดเลือกชิงทุน ซึ่งการแก้ไขในจุดนี้ได้ทำให้บทภาพยนตร์เรื่องนี้สมบูรณ์ขึ้น และสามารถทำให้ผู้ชมคล้อยตามเนื้อเรื่องได้ยิ่งขึ้น)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากวัตถุประสงค์และข้อมูลทางด้านต่างๆ ทำให้สามารถกำหนดแนวทางที่ชัดเจนของบทภาพยนตร์ได้ดังนี้

3.3 ประเด็นหลัก (THEME)

กว่าจะรู้ก็สายไปเสียแล้ว

ปัญหาครอบครัวที่มีผลโยงใยจนกลายเป็นปมปัญหาภายในจิตใจของตัวละคร และหาทางออกด้วยยาเสพติด จนถึงแก๊ซวิต โดยที่ไม่สามารถไปถึงอนาคตที่ตนฝันไว้ ทั้ง ๆ ที่มีโอกาส

ตัวละคร เฟื่อง

ชายหนุ่มอายุ 20 ปี เรียนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ ที่บ้านเป็นคนจีน มีพี่สาวหนึ่งคน เป็นหมอ ตัวเฟื่องเอง เป็นลูกชายคนเดียวของบ้านพ่อแม่คาดหวังไว้สูง เป็นคนเรียนดี ค่อนข้างไม่ค่อยสูงส่งกับผู้คน แต่เขาชอบการเดินรำ ซึ่งขัดแย้งกับที่บ้านที่ต้องการให้เป็นหมอเหมือนกับพี่สาว เขาเคยหนีออกจากบ้าน 1 ครั้ง ตอนเป็นเด็ก ม.2 เพราะเขาต้องการไปเรียนนาฏศิลป์ แต่พ่อแม่ไม่ให้ไป ภายหลังก่อคิดว่าเมื่อโตขึ้นคงคิดได้ จึงยอมให้เฟื่องเข้าไปเรียน เขาติดยาคลายเครียดเพราะเขาคิดว่ายาเท่านั้นที่จะช่วยให้เขาหายจากอาการคิดมาก เขาคิดว่าเมื่อเขาเสพยาจะทำให้การรำของเขาทำได้ดีกว่าเดิม..... สิ่งที่เขาต้องการมาตลอดชีวิต คือการที่จะได้เป็นชุดวัฒนธรรม บาหลี สถานที่ชุตินโดนีเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 โครงเรื่อง “ อ โ ค จ ร ”

เฟื่อง นาวาศิลปินแห่งวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ เขาเป็นคนจับจด และเป็นโรคซึมเศร้า เขา มีปัญหาเกี่ยวกับป้าเกี่ยวกับอาชีพเดินกินรำกินของเขา ซึ่งป้าพยายามเปรียบเทียบเขา กับพี่สาวที่เป็น หมอมาตลอด จนเขาหันหน้าเข้าพึ่งยาคลายเครียด เพราะมันทำให้สภาพจิตใจเขาดีขึ้น จนสามารถ นอนหลับ และเดินรำได้ จนวันหนึ่งเขาติดมันและต้องเพิ่มปริมาณและความแรงของยาขึ้นเรื่อย ๆ วันหนึ่ง เขามีโอกาสได้สอบชิงทุนชุตวิฒนธรรม ของสถานทูตบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นสิ่ง ที่เขาฝันไว้ตั้งแต่เด็ก ในตอนนั้นอาการติดยาเขาเริ่มแสดงออกชัดเจน และแย่งเป็นลำดับ เมื่อถึง วันสอบ เขาสอบชิงทุนได้สำเร็จ แต่เขาไม่มีโอกาสได้ไปอย่างที่ฝันไว้ เพราะลมหายใจเขาดับลง ณ. หลังม่านการประกวดนั่นเอง

3.5 บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY)

Sequence Title (ภาพอดีต)

ภาพภายในบ้านเฟื่อง พ่อกับเฟื่องทะเลาะกันเรื่องอาชีพเดินกินรำกินของเฟื่อง พ่อเฟื่อง ผิดหวังเพราะเฟื่องไม่เป็นอย่างที่พ่ออยากให้เป็น ส่วนตัวเฟื่องเสียใจเพราะพ่อไม่เคยคิดจะเข้าใจ เขาเลย ทั้งคู่ทะเลาะกันหนัก เฟื่องโดนตบหน้าเพราะเขาบอกว่าเขาอายุที่มีพ่อที่ไม่เคยภูมิใจในตัว ลูกเลย เฟื่องวิ่งออกจากบ้านมาหลังจากโดนตบ

เฟื่อง

“ แม่ไม่ต้องมายุ่งกับผม ”

แม่เฟื่อง

“ ลูกมันไปแล้วนะเพราะคุณนั่นแหละเห็นมัย ? ”

(ภาพแฟลช เป็นบนรถไฟขณะที่เฟื่องเดินทาง) ตัวหนังสือขึ้นชื่อเรื่อง “ อ โ ค จ ร ” แฟลช ภาพเป็นกำแพงเมืองเชียงใหม่ เฟื่องทำหน้าตาเศร้าสร้อย และ กินยาคลายเครียด พลันคิดถึงใจใจ คนที่แนะนำยาให้เขา

ภาพ dissolve

Sequence B

Scene 1 ตามฝัน ภายนอก / ร้านกาแฟในวิทยาลัยนาฏศิลป์ / 12.30 น.

เฟื่องมาหาพินนทที่เป็นรุ่นพี่ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ เพื่อถามพินนทเกี่ยวกับทุนที่เฟื่องจะสอบชิงทุน เพราะเป็นทุนเดียวกับที่พินนทเคยไป เขานั่งรอไม่นานนักที่นันทก็เดินลงมา

เฟื่อง

" สวัสดีครับพินนท "

พินนท

" รอนานมั๊ยเรา ? "

เฟื่อง

" ไม่นานครับพี่ เอ่อ พี่กลับมาเมื่อไหร่ ? ทำไมผมเพิ่งจะรู้เมื่อวานนี้เอง "

พินนท

" พี่กลับมาได้ซักสองอาทิตย์เห็นจะได้ "

เฟื่อง

" เอ่อ พินนทครับ พอตีผมมีเรื่องเรียนปริกษานิดนึงครับ คือตอนนี้ผมกำลังจะสอบชิงทุนไปอินโดนีเซีย ทุนเดียวกับที่พี่เคยไปนะครับ "

พินนท

" อืม พี่ดูแล้วนะ ก็คงมีแต่เฟื่องนี่แหละ ที่ดูเอาเรื่องที่สุดในรุ่น พี่คิดว่าถ้าเราไปได้จริง ๆ เนี่ย กลับมาไอ้เรื่องชมรมนะ พี่ว่าหมูเลยแหละ "

เฟื่อง

" พี่ เกินไปแล้ว ผมนะมันไม่ใช่โอรสทศพัคตร์พญายักษ์กรุงลงกาอย่างพี่นะ "

พินนท

" แต่เราก็เป็นพระอนุชาของคร้ามดาวตารมิไชรี ? "

เฟื่อง

" พี่ก็พูดเกินไป "

พินนท

" เอ่อเฟื่อง พี่ขอตัวก่อนนะ บ่ายโมงพี่มีสอน "

เฟื่อง

" ครับพี่ เหยี่ยเลยครับพี่ ขอขอบคุณมากเลยนะครับพี่ "

เมื่อพินนทเดินจากไป หน้าเฟื่องเปี่ยมด้วยความหวัง เพราะการให้กำลังใจของพินนท

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 ตามฝัน ภายใน / วิทยาลัยนาฏศิลป์ / 14.30 น.

(ภาพแฟลชอดีต) พี่เองคุยกับอาจารย์ที่เคยสอนเขารำโชน ซึ่งอาจารย์ก็ให้กำลังใจเขาเป็นอย่างดี

อาจารย์พี่เอง

“ พี่เองอยากไปมั๊ยล่ะ ? ”

พี่เอง

“ อยากรับครับ ”

อาจารย์พี่เอง

“ อยากรจะให้โอกาสตัวเองอีกมั๊ย ? ”

พี่เอง

“ ครับ ”

อาจารย์พี่เอง

“ นี่มันอาจจะเป็นโอกาสสุดท้ายแล้วนะลูกนะ ลูกต้องตั้งใจทำให้ดี แล้วเดี๋ยว
ก่อนกลับบ้านลูกไปหยิบใบสมัครบนโต๊ะครูนะ ”

ตัดไป

Sequence A

Scene 3 คิดถึงอดีต ภายนอก / ดาดฟ้าตึก / 17.30 น.

เขานั่งอยู่บนหลังคาตาดฟ้าตึก คิดถึงอดีตที่พ่อเคยดำเขาเกี่ยวกับอาชีพของเขา เขาเห็น
ตุ๊กตานักเต้นชาโนแดนต้นจนลานหมด ยิ่งทำให้เขารู้สึกเศร้าใจ

พ่อพี่เอง (VO)

“ แค่นี้แกยังทำให้พ่ออายเค้าไม่พอรีไรง ไ้อาชีพเดินกินรำกินของแกเนี่ย !!! ”

ตัดไป

Scene 4 คิดถึงอดีต ภายใน / บ้านพี่เอง / 24.00 น.

พี่เองซ้อมรำโชนอยู่ที่บ้าน หน้าตาเขาดูจริงจัง ก่อนหน้านั้นเขาเสพยามา

ตัดไป

Sequence B

Scene 5 เมฆา ภายใน / บ้านโจโจ้ / 02.30 น.

พี่เองและโจโจ้ไปเที่ยวผับกันมา โจโจ้ค่อนข้างเมา ส่วนพี่เองไม่ค่อยได้ดื่มเลย เมื่อเขากลับ
มาถึงบ้านโจโจ้จึงเริ่มเปิดประกายถามพี่เอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โจโจ้

“ เฮ้ยเป็นไรวะ ? ไม่ค่อยแตกเหล่าเลย ? เครียดไรนักหนาวะ ? หี ? ”

“ อ้อ ภูลิมไป เดี่ยวภูจัดให้ ภูรู๋มึงชอบอะไร ”

โจโจ้จัดแจงหยิบยาคลายเครียดออกมาจากลิ้นชัก เขานำมันมาบด ใส่ในโถ้กกระป๋อง เพื่อช่วยเปิดกระป๋องโถ้ก

โจโจ้

“ ที่อย่างนี้รู้งานนะมึง ที่ให้ผสมเหล่า ผสมไม่เป็น ”

เมื่อเขาสองคนดื่มโถ้กผสมยาแล้วสักพัก ฤทธิ์ยาขึ้นสมอง กำลังลอย

โจโจ้

“ เฮ้ย มึงจะไปจริง ๆ เหรอวะ ? ”

เฟื่อง

“ ภูก็อยากไปแต่ ... ไม่รู้จะได้ไปรีเปล่า ”

โจโจ้

“ เอ่อดี ภูเอาใจช่วย แต่ตอนนี้ขอภูมาก่อนวะ ”

โจโจ้หลับไปก่อนด้วยฤทธิ์ยา เฟื่องกำลังจะหลับเช่นกัน เฟื่องมาได้ที่ (ภาพในสมองแฟลชแบคไปตอนที่พ่อเขาด่า)

พ่อเฟื่อง (VO)

“ ดูสารรูปแกชเนี่ย แต่งเนื้อแต่งตัวเข้า ดูได้ชะเมื่อไหร่ !! ดูที่เค้าบ้างมัย !! พี่เค้าเชื่อพ่อ ตอนนี้เป็นยังไง ? .. แกทำตัวแบบนี้พ่อจะไปดูหน้าใครเค้าได้ ”

เฟื่อง (VO)

“ พ่อไม่เคยแสดงให้ผมเห็นเลย ว่าพ่อภูมิใจในตัวผม วัน ๆ พ่อเอาแต่ด่า ๆ ๆ แล้วพ่อก็คิดว่าพ่ออายุเค้า แต่พ่อก็ไม่เคยคิดว่าผมก็อายุเค้าเหมือนกันที่มีพ่อแบบนี้ !!! ”

เฟื่องโดนพ่อตบจนล้มลงไปกับพื้น

แม่เฟื่อง (VO)

“ ทำลูกทำไม ? ลูกมันก็เป็นของมันแบบนี้ จะไปยุ่งกับชีวิตมันทำไม ? ”

เขาตั้งใจจะทำให้ดีที่สุดเมื่อเฟื่องตื่น เฟื่องมีอาการง่วงเวียนเนื่องจากฤทธิ์ยาที่ค้างอยู่ภายในร่างกายเขา เขาลุกขึ้นเดินหยิบยาออกไปจากห้อง โดยที่ไม่รู้ว่าโจโจ้เพื่อนของเขา นั้นไม่มีลมหายใจแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัดไป

Scene 6 ซ้อมรำ ภายใน / บ้านเพื่อนเฟื่อง / 14.30 น.

เฟื่องกลับไปเอาชุดโขน เขานั่งมองกระบังหน้า อย่างเหม่อลอย จิตใจคิดถึงฝันที่ต้องการจะสอบชิงทุนให้ได้

ตัดไป

Scene 7 ขอพร ภายนอก / อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ / 03.30 น.

เฟื่องไม่สบายใจ เขาไปขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้เขามีกำลังใจขึ้น

ตัดไป

Scene 8 อาการหนัก ภายใน / บ้านเพื่อนเฟื่อง / 17.30 น.

เฟื่องอาการหนักมาก เขามีอาการติดยาอย่างเห็นได้ชัด

ตัดไป

Sequence C

Scene 9 จบชีวิตที่วันสอบ ภายใน / โรงละครวิทยาลัยนาฏศิลป์ / 9.30 น.

เฟื่องเดินทางมาด้วยความอิดโรย เขานั่งใจจดจ่อกับการสอบ

โฆษก

“ ก็จบไปแล้วนะคะกับการแสดงชุดพ่อนสาวไหม และลำดับต่อไปนี่เป็นการแสดงของนายกำปนาท เรื่องกิตติวิลาส เป็นการรำชุด อวยฉวยพรพราหมณ์ เชิญรับชมได้แล้วค่ะ “

เขาเกิดความเครียดขึ้นภายในจิตใจของเขา เขามีมือสั่นมาก ใจเต้นเร็ว กระสับกระส่าย ก่อนที่จะถึงเวลาที่เขาต้องออกไปรำ เขาตัดสินใจเสพยา ซึ่งเป็นการเสพยาในปริมาณที่เยอะที่สุดในชีวิตเขา และเขาก็รวบรวมความกล้าออกไปรำ เขาทำได้ดีจนคณะกรรมการทุก ๆ คนอึ้ง ผู้ชมตั้งตาชมด้วยใจที่จดจ่อ เมื่อเขารำเสร็จ เขาได้รับเสียงปรบมือกึกก้อง เมื่อเขาเข้ามาที่หลังม่านแสดง เขาช็อกงาและเกิดอาการที่ไม่สามารถติดต่อกับระบบร่างกายได้ เขาล้มลง หายใจติดขัด เมื่อโฆษกประกาศผลว่าเขาเป็นผู้ได้ทุนไปเรียนต่อ

โฆษก

“ จริง ๆ แล้วนะคะ คณะกรรมการของเราทุกท่านให้คะแนนกับนักแสดงทุก ๆ คน ยากมากเลย ทุกคนมีความสามารถ และอยากให้ทุกคนได้รับรางวัลในครั้งนี้คะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่เมื่อเป็นการรวมคะแนนที่สุดของคณะกรรมการแล้ว ผู้ชนะเลิศจากคะแนนรวม
ของเราได้แก่

คุณ กัมปนาท เรื่องกิตติวิลาส คะแนนเสียงปรบมือให้แก่ คุณ กัมปนาท เรื่องกิตติวิลาส

ด้วยคะแนนขอเชิญคุณ กัมปนาท เรื่องกิตติวิลาสออกมารับรางวัลหน้าเวทีด้วยคะ "

เป็นจังหวะเดียวกับที่ลมหายใจสุดท้ายเขาหมดลง ภาพอดีตย้อนเข้ามาในสมองเขา
ย้อนกลับไปเรื่อย ๆ ถึงตอนที่เขาคิดว่า เขาคงไม่ตายเพราะอย่างง่าย ๆ หรือก

เฟดดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre-Production)

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ งานในขั้นตอนนี้คือการวางโครงสร้างและแผนการดำเนินงานทั้งหมดให้อยู่ในสภาพพร้อม ซึ่งจะส่งผลไปยังขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์โดยตรงหากมีการเตรียมงานที่ดีจะสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อุปสรรคต่างๆ ก็ลดน้อยลงตามไปด้วย สามารถแบ่งลักษณะงานออกเป็น ส่วนๆ ดังนี้

4.1 การแยกบท

การแยกบท เป็นงานขั้นแรกสุดของการเตรียมงานในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยการแยกออกเป็นแต่ละ Sequence แต่ละ Scene และแต่ละ Shot เพื่อที่จะนำรายละเอียดต่างๆ มาใช้ในส่วนต่างๆ ต่อไป

4.2 บทถ่ายทำภาพยนตร์ (SHOOTING SCRIPT)

Sequence Title (ภาพอดีต)

1. กว้าง เห็นเฟื่องกับพ่อ ทะเลาะกันผ่านประตูบ้าน
2. ปานกลาง พ่อเฟื่องขึ้นหน้าดำเฟื่อง
3. ปานกลาง เฟื่องเดินออกมาจากในบ้านผ่านประตูบ้าน

เฟื่อง

“ แม่ไม่ต้องมายุ่งกับผม ”

แม่เฟื่อง

“ ลูกมันไปแล้วนะเพราะคุณนั่นแหละเห็นมัย ? ”

4. ins. ภาพ dissolve เป็นวิวต้นไม้ไหลไปเรื่อย ๆ ถ่ายบนรถไฟ
“ อ โค จ ร ”
5. ปานกลาง เฟื่องเดินมาบนรถไฟ (dissolve)
6. กว้าง เฟื่องเดินริมกำแพงเมือง (เขียงกล้องมุ่มทแยงลง)
7. ปานกลาง เฟื่องบนกำแพงเมือง กินยาคลายเครียด ตาเศร้า
8. ใกล้ ใจใจปลอบเฟื่อง และ แนะนำยาคลายเครียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence B

Scene 1 ตามฝัน ภายนอก / ร้านกาแฟในวิทยาลัยนาฏศิลป์ / 12.30 น.

9. กว้าง เห็นเฟื่องนั่งที่ร้านกาแฟ กล้อง ทิวด์ ลง

10. two shot เฟื่องนั่งคุยกับรุ่นพี่เรื่องทุน

เฟื่อง

“ สวัสดีครับพี่นนท์ ”

พี่นนท์

“ รอนานมั๊ยเรา ? ”

เฟื่อง

“ ไม่นานครับพี่ เอ่อ พี่กลับมาเมื่อไหร่ ? ทำไมผมเพิ่งจะรู้เมื่อวานนี้เอง ”

พี่นนท์

“ พี่กลับมาได้ซักสองอาทิตย์เห็นจะได้ ”

11. ปานกลาง ถ่ายข้ามไหล่พี่นนท์ รับหน้าเฟื่อง

เฟื่อง

“ เอ่อ พี่นนท์ครับ พอติผมมีเรื่องเรียนปริชานิดนึงครับ คือตอนนี้ ผม กำลังจะสอบชิงทุนไปอินโดนีเซีย ทุนเดียวกับที่พี่เคยไปนะครับ ”

12. ปานกลาง ถ่ายข้ามไหล่เฟื่องรับหน้าพี่นนท์ (หน้าตาจริงจัง)

พี่นนท์

“ อืม พี่ดูแล้วนะ ก็คงมีแต่เฟื่องนี้แหละ ที่ดูเอาเรื่องที่สุดในรุ่น พี่คิดว่า ถ้าเราไปได้จริง ๆ เนี่ย กลับมาไอ้เรื่องชมรมนะ พี่ว่าหมูเลยแหละ ”

13. ปานกลาง ถ่ายข้ามไหล่พี่นนท์รับหน้าเฟื่อง

เฟื่อง

“ พี่ เกินไปแล้ว ผมนะมันไม่ใช่โอรสทศพัศตร์พญาเกษกรลงกาอย่างพี่นะ ”

14. ปานกลาง ถ่ายข้ามไหล่เฟื่องรับหน้าพี่นนท์

พี่นนท์

“ แต่เราก็เป็นพระอนุชาของศรัทธามาวตารมิไชรี ? ”

เฟื่อง

“ พี่ก็พูดเกินไป ”

15. กว้าง two shot กว้าง พี่นนท์เดินจากไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พินนัท

“ เอ่อเฟื่อง พี่ขอตัวก่อนนะ บ่ายโมงพี่มีสอน ”

เฟื่อง

“ ครับพี่ เชิญเลยครับพี่ ชอบคุณมากเลยนะครับพี่ ”

เมื่อพินนัทเดินจากไป หน้าเฟื่องเปี่ยมด้วยความหวัง เพราะการให้กำลังใจของพินนัท

Scene 2 ตามฝัน ภายใน / วิทยาลัยนาฏศิลป์ / 14.30 น.

16. ปานกลาง two shot อาจารย์ คุยกับเฟื่อง

อาจารย์เฟื่อง

“ เฟื่องอยากไปมั๊ยล่ะ ? ”

เฟื่อง

“ อยากครับ ”

อาจารย์เฟื่อง

“ อยากรจะให้โอกาสตัวเองอีกมั๊ย ? ”

เฟื่อง

“ ครับ ”

อาจารย์เฟื่อง

“ นี่มันอาจจะเป็นโอกาสสุดท้ายแล้วนะลูกนะ ลูกต้องตั้งใจทำให้ดี แล้วเดี๋ยว
ก่อนกลับบ้านลูกไปหยิบใบสมัครบนโต๊ะครูนะ ”

Sequence A

Scene 3 คิดถึงอดีต ภายนอก / ดาดฟ้าตึก / 17.30 น.

17. ปานกลาง ไกล เห็นเฟื่องนั่งบนหลังคาตึก

18. ins กล้องตามตุ๊กตาไหลลงมือเฟื่อง

พ่อเฟื่อง (VO)

“ แค่นี้แกยังทำให้พ่ออายเค้าไม่พอรีไร ไ้อ่าชีพเดินกินรำกินของแกเนี่ย !!! ”

Scene 4 คิดถึงอดีต ภายใน / บ้านเฟื่อง / 24.00 น.

19. ปานกลาง เฟื่องซ้อมรำโขนอยู่ที่บ้าน (มีภาพซ้อน)

Sequence B

Scene 5 เมฆา ภายใน / บ้านใจใจ / 02.30 น.

20. ปานกลาง เฟื่องและใจใจไปเที่ยวผับ

21. กว้าง ใจใจเปิดประโยคถามเฟื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โจโจ้

“ เฮ้ยเป็นไรวะ ? ไม่ค่อยแตกเหล่าเลย ? เครียดไรนักหนาอะ ? หี ?

อ้อ ภูลิมไป เตี้ยวกูจัดให้ กูรู้มึงชอบอะไร ”

22. ins. โจโจ้หยิบยาคลายเครียดออกมาบดใส่ในโค้กกระป๋อง

โจโจ้

“ ที่อย่างนี้รู้งานนะมึง ที่ให้ผสมเหล่า ผสมไม่เป็น ”

23. ปานกลาง two shot ซ้ำมโหล่เพื่อง ฤทธิ์ยาขึ้นสมองกำลังลอย

โจโจ้

“ เฮ้ย มึงจะไปจริง ๆ เหรอวะ ? ”

เพื่อง

“ กูก็อยากไปแต่ ... ไม่รู้จะได้ไปรีเปล่า ”

โจโจ้

“ เออดี ภูเขาใจช่วย แต่ตอนนี้ขอกูเมาก่อนวะ ”

24. กว้าง โจโจ้หลับ เพื่องเมาได้ที่ (แฟลชแบคไปตอนที่พ่อเขาดำ)

25. ins. ภาพไฟนีออนวิ่งอย่างรวดเร็ว ติด ๆ ดับ ๆ (fast)

พ่อเพื่อง (VO)

“ ดูสารรูปแกซิเนี่ย แต่งเนื้อแต่งตัวเข้า ดูได้ชะเมื่อไหร่ !! ดูพี่เค้าบ้างมัย !!!
พี่เค้าเชื่อพ่อ ตอนนี้เป็นยังไง ? .. แกทำตัวแบบนี้พ่อจะไปดูหน้าใครเค้าได้ ”

เพื่อง (VO)

“ พ่อไม่เคยแสดงให้ผมเห็นเลย ว่าพ่อภูมิใจในตัวผม วัน ๆ พ่อเอาแต่ดำ ๆ ๆ
แล้วพ่อก็คิดว่าพ่ออายุเค้า แต่พ่อก็ไม่เคยคิดว่าผมก็อายุเค้าเหมือนกันที่

มีพ่อแบบนี้ !!! ”

เพื่องโดนพ่อตบจนล้มลงไปกับพื้น

แม่เพื่อง (VO)

“ ทำลูกทำไม ? ลูกมันก็เป็นของมันแบบนี้ จะไปยุ่งกับชีวิตมันทำไม ? ”

26. กว้าง เพื่องตื่นงัวเงีย

27. ins. เพื่องหยิบยาออกไปจากห้อง

28. แคบ หน้าโจโจ้ตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 ซ้อมรำ ภายใน / บ้านเพื่อนเฟื่อง / 14.30 น.

29. กว้าง เฟื่องเดินไปบ้านเพื่อน
 30. กว้าง เฟื่องเอาชุดโขน
 31. ปานกลาง เฟื่องเปิดกระเป๋าชุดโขน
 32. แคม เฟื่องนั่งมองกระบังหน้าเหม่อลอย

Scene 7 ขอพร ภายนอก / อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ / 03.30 น.

33. กว้าง เฟื่องไปขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 34. ปานกลาง เฟื่องเดินออกมาหน้านิ่ง

Scene 8 อาการหนัก ภายใน / บ้านเพื่อนเฟื่อง / 17.30 น.

35. ปานกลาง เฟื่องอาการหนักมาก
 36. แคม เฟื่องมีอาการติดยาอย่างเห็นได้ชัด (มือสั่นภาพซ้อน)

Sequence C

Scene 9 จบชีวิตที่วันสอบ ภายใน / โรงละครวิทยาลัยนาฏศิลป์ / 9.30 น.

37. กว้าง เฟื่องเดินทางด้วยรถไฟ
 38. กว้าง dolly ซ้ำมหลังกรรมการเห็นคนรำ
 39. ปานกลาง dolly ภายในห้องแต่งตัว เฟื่องอัดรอย
 40. ปานกลาง โฆษก ประกาศ

โฆษก

“ ก็จบไปแล้วนะค่ะกับการแสดงชุดฟ้อนสาวไหม และลำดับต่อไปนี่เป็นการแสดงของนายกัมปนาท เรื่องกิตติวิลาส เป็นการรำชุด ฉุยฉายพราหมณ์ เชิญรับชมได้แล้วค่ะ ”

41. แคม เฟื่องมือสั่นมาก (ภาพ dissolve ซ้อน)
 42. ปานกลาง เฟื่องแอบหลังม่านเตรียมตัวออกแสดง
 43. กว้าง dolly ผ่านคนดู และ กรรมการเห็นเฟื่องรำ
 44. ปานกลาง dolly เห็นเฟื่องรำอย่างสวยงามบนเวที
 45. กว้าง (แฟลชขาวดำ) เฟื่องนั่งอยู่ในห้องแต่งตัวโดดเดี่ยว
 46. แคม dolly เฟื่องรำบนเวที
 47. ปานกลาง dolly หน้าผู้ชมตื่นเต้น
 48. แคม ins. (แฟลชขาวดำ) เฟื่องกรอทยาลงกระป๋องโค้ก
 49. ปานกลาง dolly ผ่านหลังเฟื่อง เห็นคนดู และ คณะกรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

50. ปานกลาง (แพลชขาวดำ) เพื่อแยกกระป๋องโค้กชดที่เดียวหมด
51. ปานกลาง dolly ผ่านหลังเพื่อ เห็นคนดู และ คณะกรรมการ
52. แคบ (แพลชขาวดำ) มือที่เเทยาลงทั้งซอง
53. ins. มือเพื่อที่ร่าอย่างชดช้อย
54. กว้าง เพื่อร่าจบเข้าหลังม่าน เสียงปรบมือดังกึกก้อง
55. กว้าง เพื่อล้มลง (ภาพช้า)
56. แคบ เพื่อล้มลงม่าน (โพรกราวน์เป็นม่าน) ชักกระตุก

โฆษณา

“ จริง ๆ แล้วนะคะ คณะกรรมการของเราทุกท่านให้คะแนนกับนักแสดงทุก ๆ คน
 ยากมากเลย ทุกคนมีความสามารถ และอยากให้ทุกคนได้รับรางวัลในครั้งนี้คะ
 แต่เมื่อเป็นการรวมคะแนนที่สุดของคณะกรรมการแล้ว ผู้ชนะเลิศจากคะแนนรวม
 ของเราได้แก่

คุณ กัมปนาท เรื่องกิตติวิลาส คะแนนเสียงปรบมือให้แก่ คุณ กัมปนาท เรื่องกิตติวิลาส
 ด้วยคะ ขอเชิญคุณ กัมปนาท เรื่องกิตติวิลาสออกมารับรางวัลหน้าเวทีด้วยคะ “

57. กว้าง คนดูปรบมือชื่นชม
58. แคบ เพื่อตายตาค้าง
59. ปานกลาง หน้ากรรมการชื่นชม
60. กว้าง มุมสูงเห็นเพื่อนนอนตาย
61. ins. ตึกตาไหลลาน ลานหมด
62. กว้าง เพื่อนกับเพื่อน ๆ ร่าในงานทำบุญ (ภาพถอยหลัง)
 เพื่อนเพื่อน

“ เฮ้ยเพื่อน มึงไม่คิดจะเลิกหรือวะ ? “

เพื่อน

“ กูไม่ตายง่าย ๆ หรือก ”

“ มึงกลัวกูตายหรือ ”

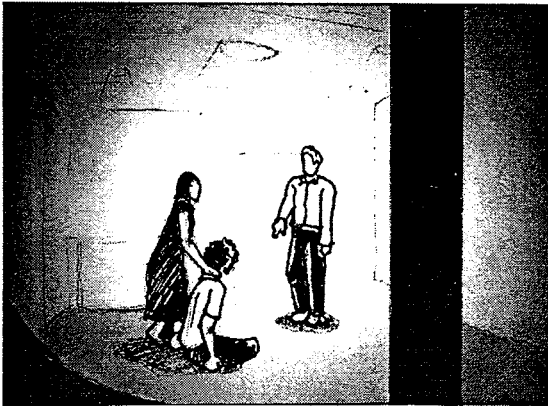
“ กูตายยากนะ ”

เฟดดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence Title (ภาพอดีต)

1. กว้าง

เห็นเฟืองกับพ่อ ทะเลาะกันผ่านประตูบ้าน

2. ปาน

กลางเฟืองเดินออกมาจากในบ้านผ่านประตูบ้าน

3. ins.

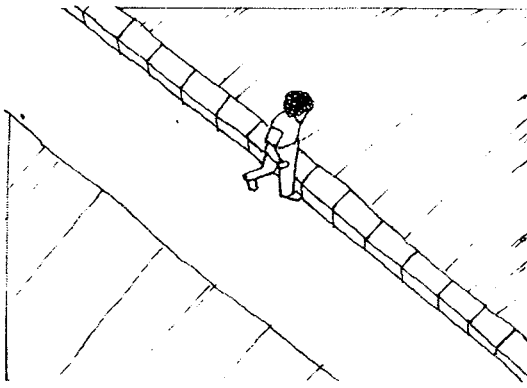
ภาพ dissolve เป็นวิวต้นไม้ไหลไปเรื่อย ๆ ถ่ายบนรถไฟ

4. ปานกลาง

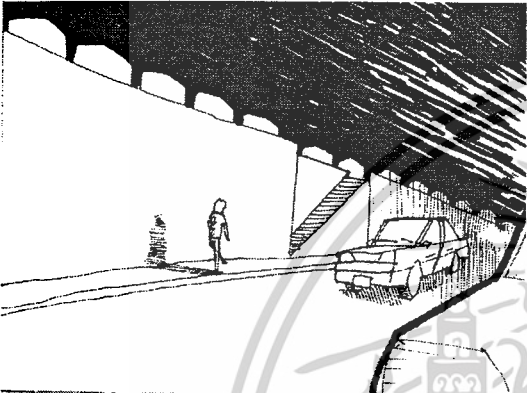
เฟืองเดินเมายบนรถไฟ (dissolve)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. กว้าง

เพื่อเดินริมกำแพงเมือง (เชียงกัฉงมูมทแยงลง)

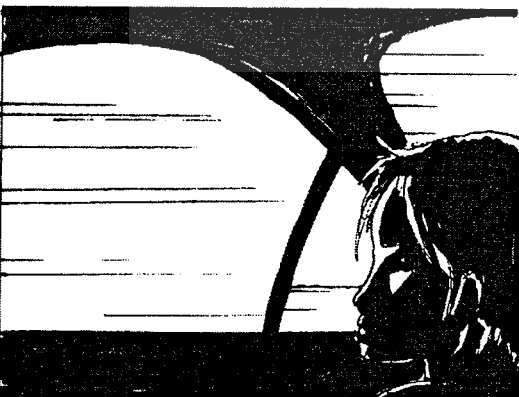
6. กว้าง

เพื่อเดินริมกำแพงเมือง

7. ปานกลาง

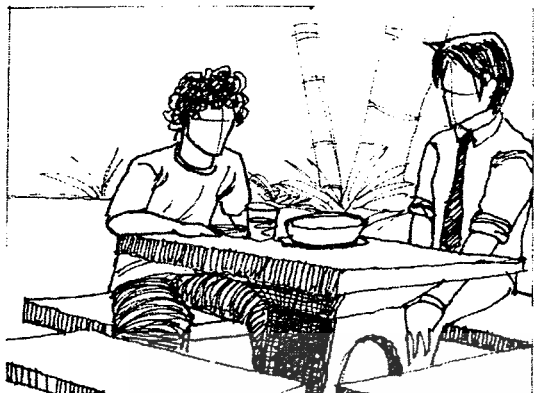
เพื่อบนกำแพงเมือง กินยาคลายเครียด ตาเศร้า

8. ใกล้เคียง

ใจใจไปลอบเฟื่อง และ แนะนำยาคลายเครียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence B

Scene 1 ตามฝัน ภายนอก / ร้านกาแฟในวิทยาลัย

ศิลป์ / 12.30 น.

9. กว้าง

เห็นเพื่อนั่งที่ร้านกาแฟ กล้อง ทิวด์ ลง

10. ปานกลาง

ถ่ายข้ามไหล่เพื่อนท์ รับหน้าเพื่อน

11. ปานกลาง

ถ่ายข้ามไหล่เพื่อนท์รับหน้าเพื่อนท์ (หน้าตาจริงจัง)

Scene 2 ตามฝัน ภายใน / วิทยาลัยนาฏศิลป์ /

14.30 น.

12. ปานกลาง

two shot อาจารย์คุยกับเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

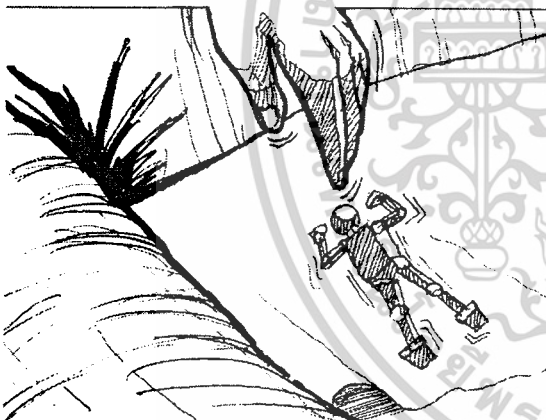
13. ปานกลาง

ถ่ายข้ามไหล่อาจารย์รับหน้าเฟื่อง

14. ปานกลาง

ถ่ายข้ามไหล่เฟื่องรับหน้าอาจารย์

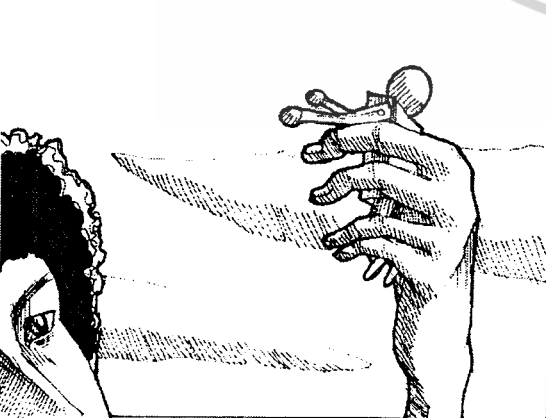

Sequence A

Scene 3 คิดถึงอดีต ภายนอก / ดาดฟ้าตึก
/ 17.30 น.

15. ins

กล้องตามตุ๊กตาไชลานในมือเฟื่อง

16. ins

กล้องตามตุ๊กตาไชลานในมือเฟื่อง

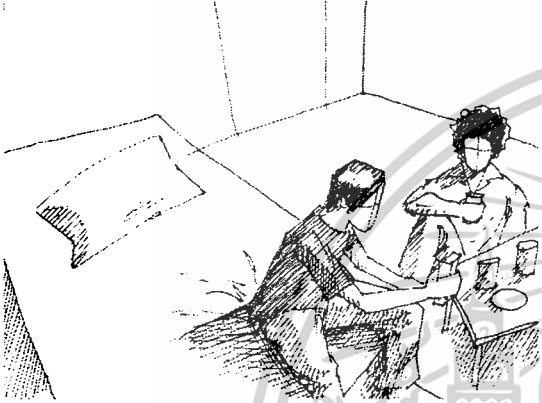
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4 คิดถึงอดีต ภายใน / บ้านเฟื่อง / 24.00 น.

17. ปานกลาง

เฟื่องซ้อมรำโชนอยู่ที่บ้าน (มีภาพซ้อน)

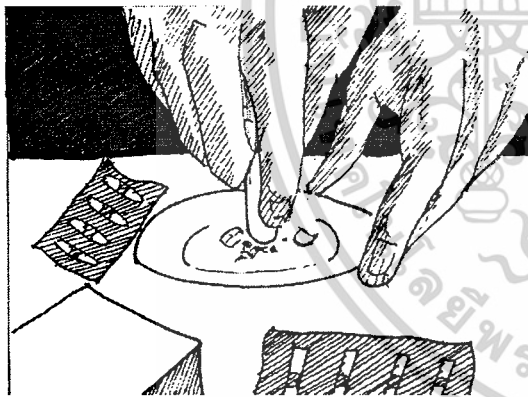

Sequence B

Scene 5 เมายา ภายใน / บ้านโจโจ้ / 02.30 น.

18. กว้าง

โจโจ้เปิดประโยคถามเฟื่อง

19. ins.

โจโจ้หยิบยาคลายเครียดออกมาดไลในเค้กระป๋อง

20. ปานกลาง

two shot ข้ามไหล่เฟื่อง

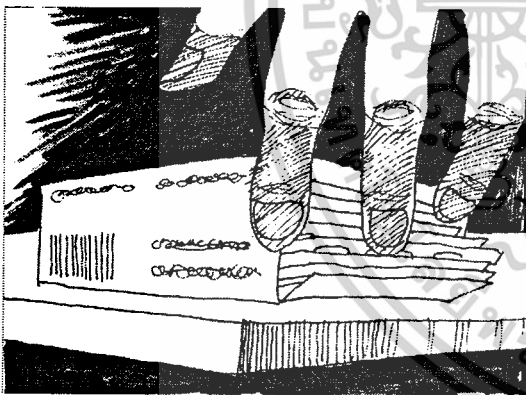
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. ปานกลาง
ฤทธิ์ยาขึ้นสมองกำลังลดย

22. กว้าง
เพื่อตื่นงัวเงีย

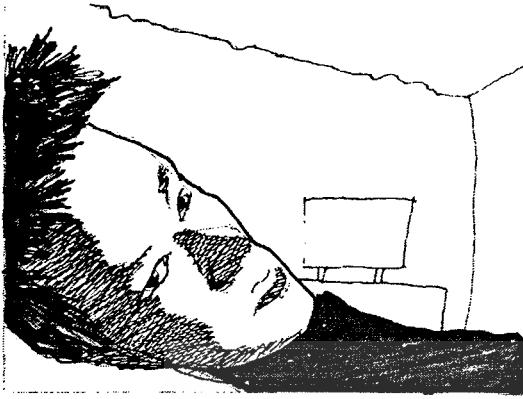

23. ins.
เพื่อหยิบยาออกไปจากห้อง

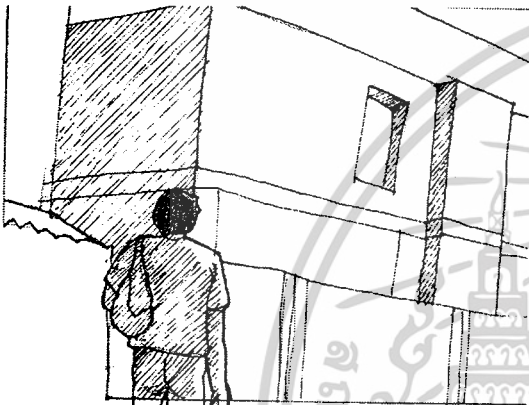

24. ins.
เพื่อออกไปจากห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

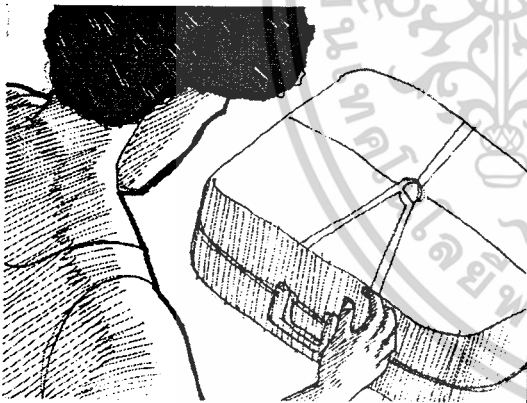

25. แคม
หน้าใจใจตาย

Scene 6 ซ้อมรำ ภายใน / บ้านเพื่อนเฟื่อง
/ 14.30 น.

26. กว้าง
เฟื่องเดินไปบ้านเพื่อน

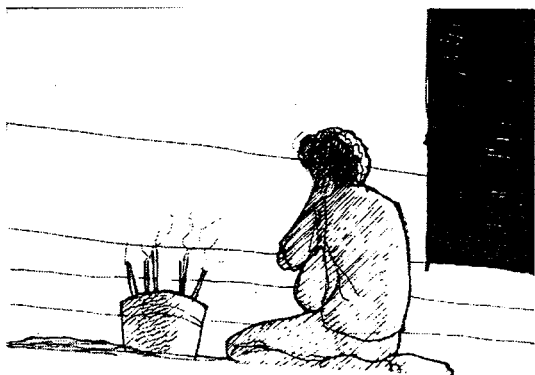

27. ปานกลาง
เฟื่องเปิดกระเป๋าชุดโขน

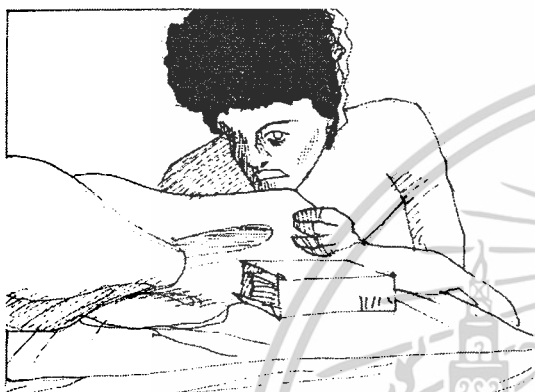
28. แคม
เฟื่องนั่งมองกระบี่หน้าเหม่อลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7 ขอพร ภายนอก / อนุสาวรีย์สามกษัตริย์
/ 03.30 น.

29. กว้าง
เฟื่องไปขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์

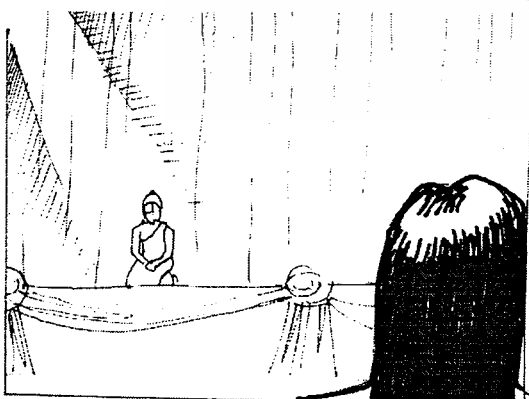
Scene 8 อาการหนัก ภายใน / บ้านเพื่อนเฟื่อง
/ 17.30 น.

30. แคบ
เฟื่องมีอาการติดยาอย่างเห็นได้ชัด (มือสั่นภาพซ้อน)

Sequence C
Scene 9 จบชีวิตที่วันสอบ ภายใน
/ โรงละครวิทยาลัยนาฏศิลป์ / 9.30 น.

31. กว้าง
เฟื่องเดินทางด้วยรถไฟ

32. กว้าง
dolly ซ้ำมหลังกรรมการเห็นคนรำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33. กว้าง

dolly เห็นกรรมการ

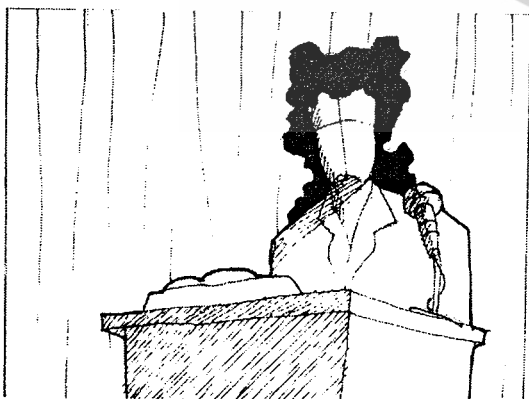
34. ปานกลาง

ภายในห้องแต่งตัว

35. ปานกลาง

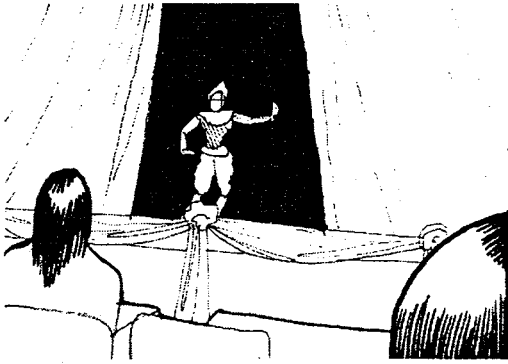
dolly ภายในห้องแต่งตัว เพื่ออัดรอย

36. ปานกลาง

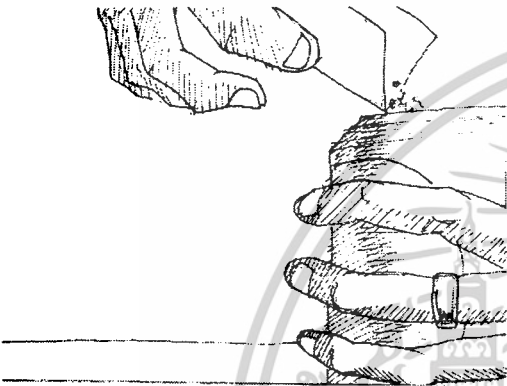
โฆษก ประกาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

37. กว้าง

dolly ผ่านคนดู และ กรรมการเห็นเพียงรำ

38. แคบ

เพียงเตยไส้กระป๋องเด็ก

39. ปานกลาง

dolly ผ่านหลังเพื่อ เห็นคนดู และ คณะกรรมการ

40. ปานกลาง

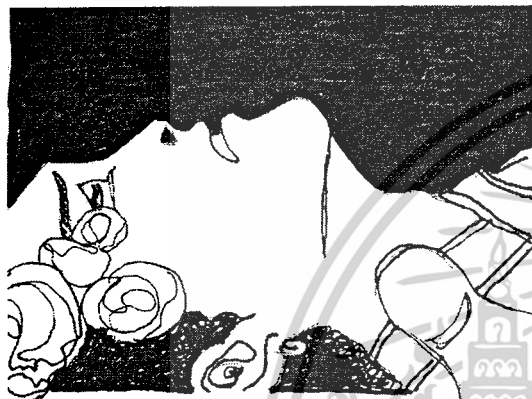
(แพลชขาวดำ) เพียงยกกระป๋องไค้กชดที่เดียวหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

41. กว้าง

เฟื่องล้มลง (ภาพซ้ำ)

42. แคบ

เฟื่องล้มลงมาน (โพรกราวนเป็นมาน) ชักกระตุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การคัดเลือกนักแสดง

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงมีดังนี้

1. ความสามารถทางการแสดง และลักษณะท่าทางที่เหมาะสมกับบทภาพยนตร์ ซึ่งเป็นเรื่องยากในการคัดเลือก อย่างเช่น นนท์ ที่รับบทเป็นรุ่นพี่ของเฟื่องที่ไปสถานทูตอินโดนีเซีย มาแล้ว ก็ได้รุ่นน้องวิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่เคยไปอินโดนีเซียจริง ๆ มาแล้ว มารับบท เป็นคนที่มีความรู้เกี่ยวกับทุนที่จะไปในภาพยนตร์จริง ๆ ก็จะเป็นการส่งเสริมให้การแสดงออกมาเป็นธรรมชาติมากขึ้นเท่านั้น

2. บทภาพยนตร์พระเอกกำหนดให้ตัวละครต้องมีความสามารถในการรำ โขน ซึ่งการคัดเลือกนักแสดงนั้นจึงจะต้องคัดเลือกนักแสดงที่มีความสามารถทางการรำ โขน หรือนักแสดงที่รำ โขนอยู่แล้ว นักแสดงจะส่งผลให้การแสดงออกมาเป็นธรรมชาติมากขึ้น

3. ปัญหาเกี่ยวกับเวลาเรียน เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ต้องนำมาประกอบการพิจารณาเพราะนักแสดงยังอยู่ในวัยเรียน ดังนั้นจึงต้องคัดเลือกนักแสดงที่มีเวลาพอสำหรับการถ่ายทำ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง

หลังจากที่ได้คัดเลือกนักแสดงแล้ว ให้นักแสดงที่ได้รับคัดเลือกแสดงประกอบบทบาทของตัวเองการพิจารณาขั้นสุดท้ายนี้ใช้การตรวจสอบรายละเอียดต่างๆ ของนักแสดงดังนี้

1. แรงดึงดูดใจ ความน่าประทับใจ
2. เป็นพิมพ์เดียวกับบท กับตัวละคร
3. จังหวะการพูด การเคลื่อนไหว
4. การเข้าถึงจิตใจตัวละครได้อย่างรวดเร็ว
5. ความสามารถพิเศษ เช่นสามารถรำ โขน หรือ เต้นลีลาศได้
6. คุณภาพของเสียง
7. ความสามารถในการเก็บรักษาโครงสร้างตัวละครทั้งเก่าและใหม่ไว้ได้ทั้งสองส่วนในตนเอง
8. รูปแบบของการพัฒนาการได้ทันทีทันใด การพัฒนาการอย่างช้าๆ และการสะท้อนให้เห็นผลได้
9. ทำงานกับความล่าช้าหรือชะงักสะดุดเป็นช่วงๆ ได้อย่างอดทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. สามารถทำอารมณ์เข้าสู่หัวระดับเดิมได้ในการถ่ายทำหลายๆ เทค และหลายๆมุม
กล้อง

11. ทำงานร่วมกับนักแสดงคนอื่นๆ ได้อย่างดี

การพิจารณาคัดเลือกนักแสดงที่จะมารับบทนักแสดงตัวละครต่างๆ ในบทภาพยนตร์
อาจจะไม่ต้องใช้หลักเกณฑ์เดียวกันเสมอไป ตัวละครบางตัวอาจต้องการเพียงแค่รูปร่างหน้าตา
และลักษณะท่าทางที่เหมาะสมก็เพียงพอ ตัวอย่างเช่น ตัวละคร พ่อเพ็อง แม่เพ็อง อาจารย์
สอนเพ็อง โฆษกงานประกวด และเพื่อนนักแสดงสมทบอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง

รูปที่ 1 เฟื่อง (ครึ่งตัว)

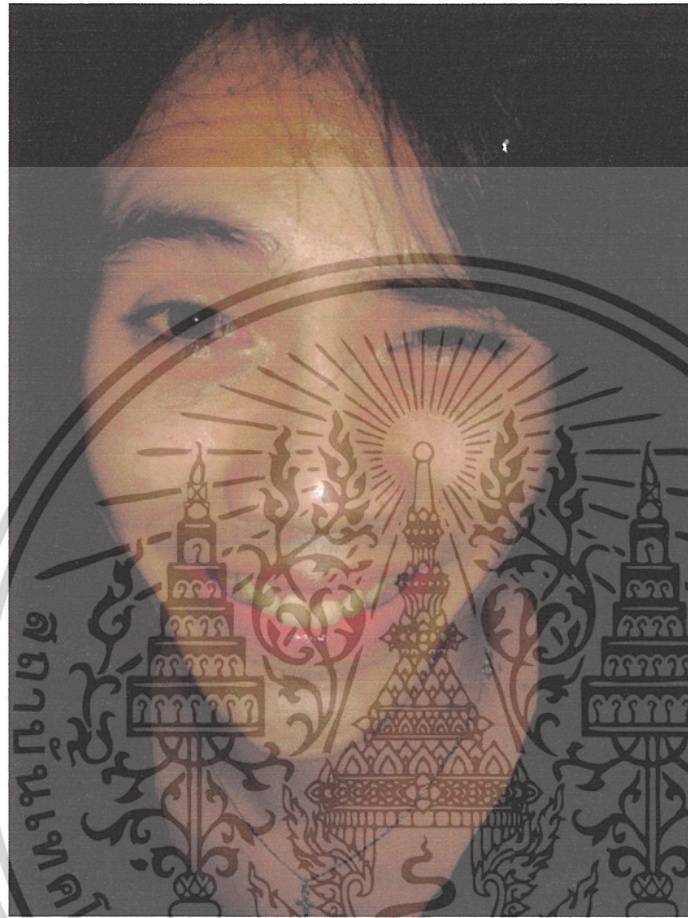
รูปที่ 2 เฟื่อง (เต็มตัว)

ชื่อ	นาย กัมปนาท เรืองกิตติวิลาส	ชื่อเล่น	แซ็ค
ว.ด.ป.เกิด	28 ธันวาคม พ.ศ. 2524	อายุ	23 ปี
ส่วนสูง	173 เซนติเมตร	น้ำหนัก	55 กิโลกรัม
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ
อาชีพ	นาฏศิลป์	เสื้อ	M
เอว	28	รองเท้า	41
สีผม	ดำ	สีตา	ดำ
ที่อยู่	90/219 หมู่10 ถ.พุทธมนทลสาย 4 ต. อ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน จ. สมุทรสาคร 74130		
เบอร์โทรศัพท์	0-1428-0502		
รับบท	เฟื่อง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

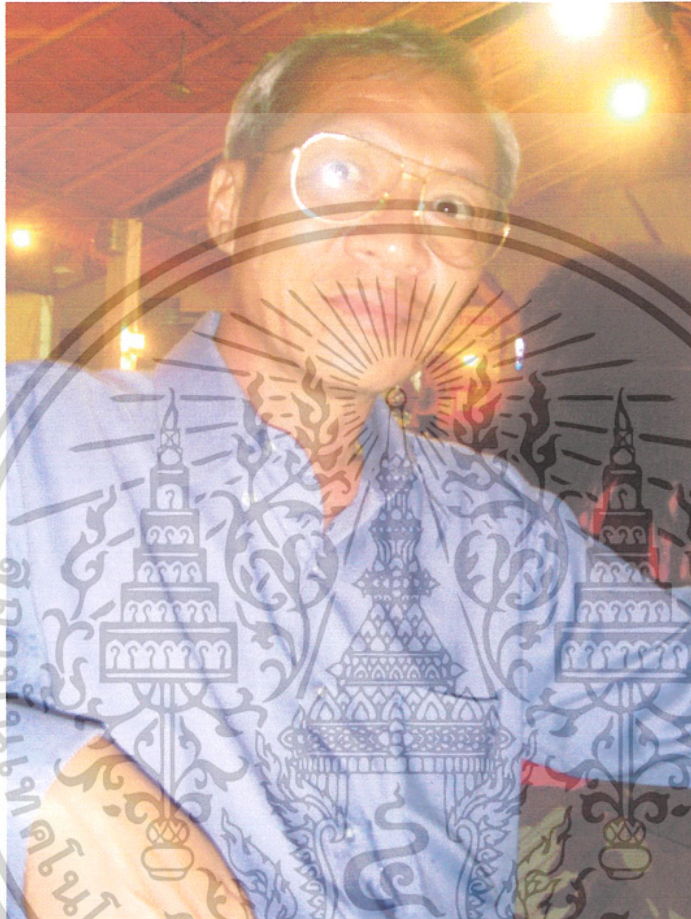
ใบคัดเลือกนักแสดง
รูปที่ 3 โจโจ้

ชื่อ	นาย		
ว.รช.ก.ร เมฆสุภา	ชื่อเล่น	โจโจ้	
ว.ด.ป.เกิด	20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521	อายุ	27 ปี
ส่วนสูง	175 เซนติเมตร	น้ำหนัก	57 กิโลกรัม
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ
อาชีพ	programer	เสื้อ	M
เอว	28	รองเท้า	41
สีผม	ดำ	สีตา	ดำ
ที่อยู่	51/9 ซ. อุดมสุข 48 สุขุมวิท 103 เขต - แขวง บางนา ก.ท.ม. 10260		
เบอร์โทรศัพท์	0-2748-8218		
รับบท	เพื่อนเพื่อน		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง
รูปที่ 4 พ่อเฟื่อง

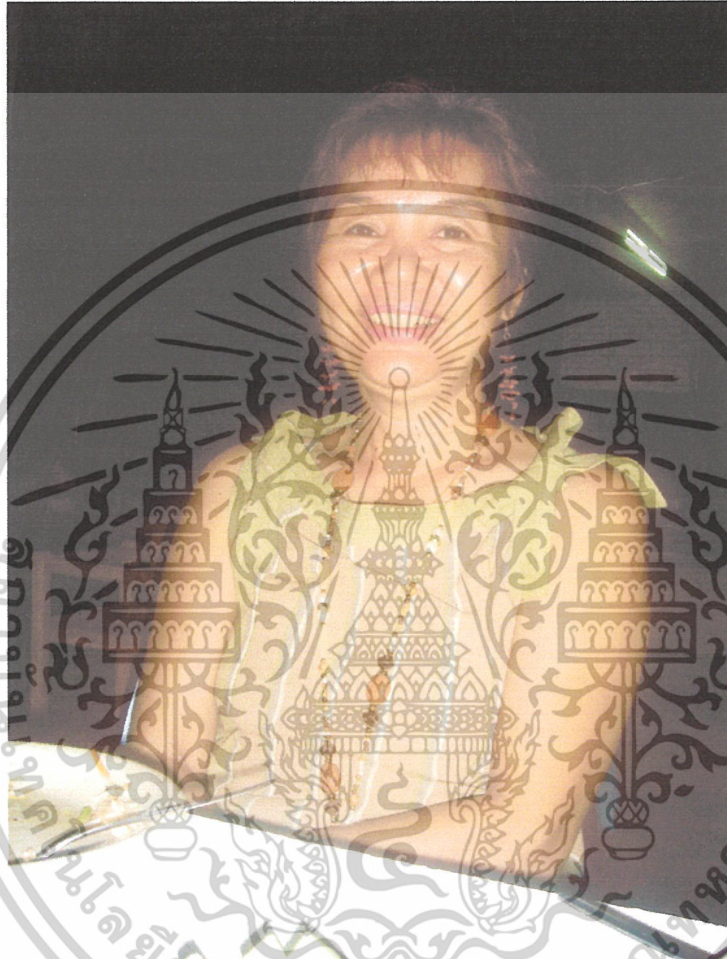

ชื่อ	นาย สุเทพ เนตรแก้ว	ชื่อเล่น	จิว
ว.ด.ป.เกิด	1 ตุลาคม พ.ศ. 2493	อายุ	56 ปี
ส่วนสูง	165 เซนติเมตร	น้ำหนัก	55 กิโลกรัม
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ
อาชีพ	รับราชการ	เสื้อ	L
เอว	30	รองเท้า	40
สีผม	ดำ - เทา	สีตา	ดำ
ที่อยู่	77/5 หมู่ 9 ต. ป่าแดด อ.เมือง จ. เชียงใหม่ 50100		
เบอร์โทรศัพท์	0-4889-8898		

รับบท พ่อเฟื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง
รูปที่ 5 แม่เพ็ญ

ชื่อ	นาง ดวงเดือน เนตรแก้ว	ชื่อเล่น	แดง
ว.ด.ป.เกิด	5 กันยายน พ.ศ. 2496	อายุ	52 ปี
ส่วนสูง	155 เซนติเมตร	น้ำหนัก	50 กิโลกรัม
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ
อาชีพ	รับราชการ	เสื้อ	M
เอว	28	รองเท้า	36
สีผม	ดำ	สีตา	ดำ
ที่อยู่	77/5 หมู่ 9 ต. ป่าแดด อ.เมือง จ. เชียงใหม่ 50100		
เบอร์โทรศัพท์	0-5736-5532		

รับบท แม่เพ็ญ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

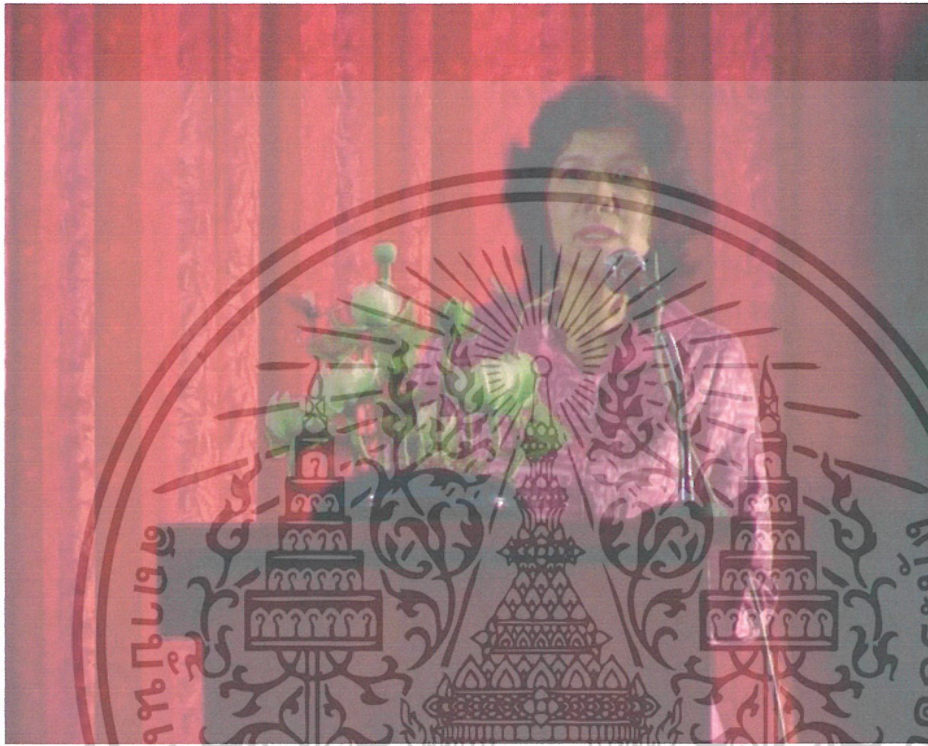
ใบคัดเลือกนักแสดง
รูปที่ 6 นนท์

ชื่อ	นาย นนท์ จันประดิษฐ์	ชื่อเล่น	นนท์
ว.ด.ป.เกิด	7 ตุลาคม พ.ศ. 2524	อายุ	23 ปี
ส่วนสูง	170 เซนติเมตร	น้ำหนัก	55 กิโลกรัม
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ
อาชีพ	นาฏศิลป์	เสื้อ	M
เอว	28	รองเท้า	41
สีผม	ดำ	สีตา	ดำ
ที่อยู่	63/7 ซ. สุขุมวิท 101/1 เขต บางนา แขวง บางนา ก.ท.ม. 10250		
เบอร์โทรศัพท์	0-1783-4450		
รับบท	รุ่นพี่เฟื่อง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

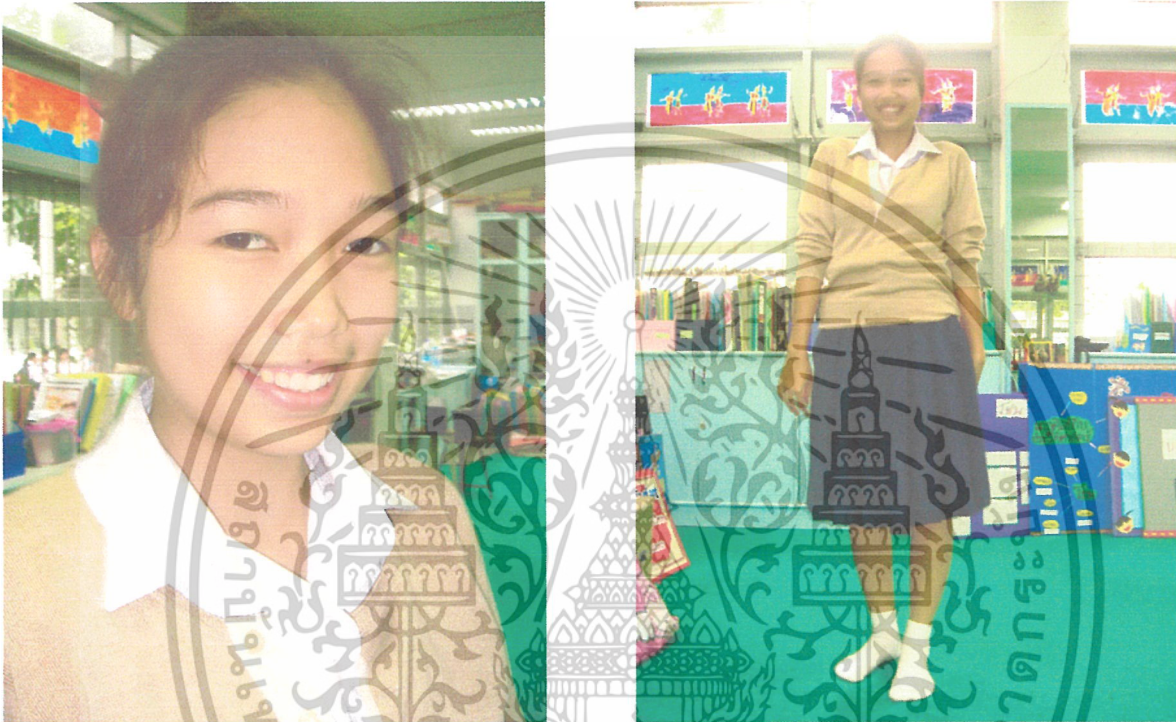
ใบคัดเลือกนักแสดง
รูปที่ 7 โฆษก

ชื่อ	น.ส. พิมพ์วรรณ ช่วงสกุล	ชื่อเล่น	อ้อด
ว.ด.ป.เกิด	30 ตุลาคม พ.ศ. 2498	อายุ	50 ปี
ส่วนสูง	165 เซนติเมตร	น้ำหนัก	52 กิโลกรัม
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ
อาชีพ	รับราชการ	เสื้อ	M
เอว	28	รองเท้า	36
สีผม	ดำ	สีตา	ดำ
ที่อยู่	20/2 หมู่1 ถ.แมริม ต. ส่า อ.แมริม จ. เชียงใหม่ 50140		
เบอร์โทรศัพท์	0-1523-4159		
รับบท	โฆษก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง
รูปที่ 8 คู่แข่งเฟื่อง

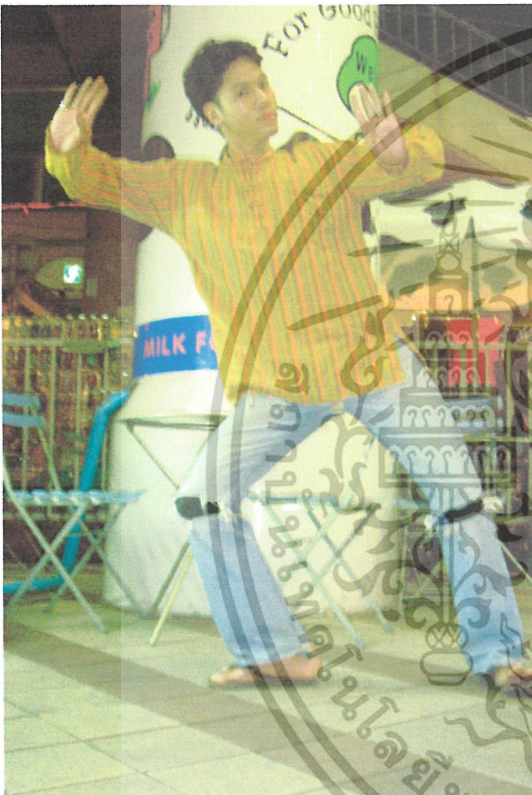

ชื่อ	น.ส. ศศิพิมพ์ ถน. เชียงใหม่	ชื่อเล่น	เพ็ญ
ว.ด.ป.เกิด	16 กรกฎาคม พ.ศ. 2530	อายุ	18 ปี
ส่วนสูง	160 เซนติเมตร	น้ำหนัก	47 กิโลกรัม
สัญชาติ	ไทย	ศาสนา	พุทธ
อาชีพ	นักเรียน	เสื้อ	S
เอว	25	รองเท้า	36
สีผม	ดำ	สีตา	ดำ
ที่อยู่	20/2 หมู่1 ถ.นิมมานเหมินทร์ อ.เมือง จ. เชียงใหม่ 50000		
เบอร์โทรศัพท์	0-1773-7773		
รับบท	คู่แข่งเฟื่อง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการนักแสดงที่มีความสามารถในการรำโชนจริง ๆ เพื่อให้เข้าถึงอารมณ์ และ เพื่อความสมจริงของภาพยนตร์ จึงต้องมีการทดสอบนักแสดงตั้งแต่เริ่มคัดเลือกครั้งแรก โดยให้นักแสดงรำให้ดูพอเป็นพิธี

รูปที่ 9 ซ้อมรำ 01

รูปที่ 10 ซ้อมรำ 02

รูปที่ 11 ซ้อมรำ 03

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การกำกับศิลป์

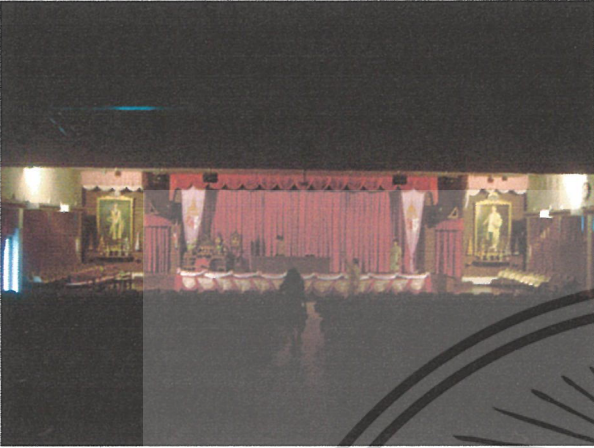
สำหรับการกำกับศิลป์ในเรื่อง “ อ โค จ ร ” นั้น ต้องการสะท้อนให้เห็นภาพของความเป็นจริงของบรรยากาศของเหล่า “นาฏศิลป์” ทั้งหลาย เช่นบรรยากาศการซ้อมรำ บรรยากาศของความหลังของสถานที่ เช่นวิทยาลัยนาฏศิลป์ การเซตสถานที่ขึ้นมาจึงต้องการความสมจริง เช่นภายในวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ นั้นมีหอศิลป์ที่เป็นอาคารทรงไทย อีกทั้งในวิทยาลัยยังมีโบสถ์วิหาร คล้ายในวัดอีกด้วย การเซตจึงต้องหาสถานที่ที่คล้าย ๆ กัน และใช้องค์ประกอบอื่นเพื่อความสมจริง เช่น มีเด็กรุ่นน้อง นุ่งผ้าแดงมาซ้อมรำในสถานที่นั้น และ ฉากรำประกวด หอประชุมวิทยาลัยนาฏศิลป์ จากหอประชุม ในวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้นการขอสถานที่ยากลำบาก และ ไม่สามารถที่จะหานักแสดงประกอบมาช่วยให้สมจริงได้ จึงได้ใช้หอประชุม รร. ยูพราชวิทยาลัยในพระอุปถัมภ์ฯ แทน เนื่องจากสถานที่มีความคล้ายคลึงกันอยู่แล้วและได้ขออนุญาตจากผู้อำนวยการ รร. จึงได้ใช้ชั่วโมง homeroom 1 ชั่วโมงที่มีเด็กนักเรียนเข้าฟังจำนวน 600 คนมาเซตเป็นผู้ชมแทน ส่วนทางคณะกรรมการ, ครูโขน และ โขนก ได้ขอความร่วมมือจาก คณาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และ แผนกวิชา นาฏศิลป์ มาร่วมเข้าฉากด้วย ส่วนบ้านใจใจนั้น ได้เซตให้ดูรกรุงรังไร้ระเบียบ เนื่องจากเป็นห้องของผู้ติดยาเสพติดที่ไม่มีคนดูแล แต่ภายในห้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน (ตามที่เราข้อมูลมาจากห้องผู้ติดยาเสพติดจริง ๆ) ส่วน จากหลอนยาที่เฟื่องจะเห็นในห้วงความคิดของเฟื่องนั้น ถ่ายทำที่อุโมงค์คณะนิเทศศาสตร์ ม.จุฬาลงกรณ์ เนื่องจากสภาพแสงนั้นมีความมืดสลัว ออกโทนเขียว ไฟส่องสว่างติด ๆ ดับ ๆ (จากการหาข้อมูล ภาพของผู้หลอนยาจากจิตวิทยาทางแพทยนั้น ภาพจะติดสีเขียว ขอบภาพเบลอ ๆ ภาพขาด ๆ หาย ๆ เป็นห้วง ๆ¹) หลังจากนั้นขั้นตอนไปในขั้นตอนการตัดต่อจึงได้นำภาพมาเร่งความเร็ว

1. พิศิฐ วงศ์วัฒนะยา : THE PILL BOOK ตำราเรียนรู้เพื่อสุขภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 12 จากหอประชุม

รูปที่ 13 จากหอประชุมหลังเซตผู้ชม

รูปที่ 14 จากซ้อมรำในวิทยาลัยนาฏศิลป์

รูปที่ 15 จากซ้อมรำ หลังเซตเด็กผ้าแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

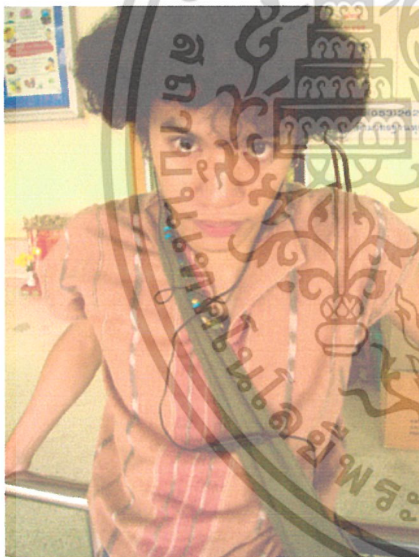
4.5 เครื่องแต่งกายนักแสดง

เนื่องจากภายในเรื่องอิงการแต่งกายของนักแสดงตามชีวิตจริงซึ่งมีความเหมาะสมกับตัวอาชีพ " นามูศิลป์ " ในบทอยู่แล้ว และ นักแสดงที่หามา นั้น ก็ประกอบอาชีพนั้นจริง ๆ จึงสามารถตัดปัญหาได้ในช่วงหนึ่ง แต่ในฉากรำนั้น นักแสดงทั้งหมดที่ใส่ชุดรำต้องใส่ชุดให้ถูกต้อง การแก้ไขปัญหาคือตรวจสอบจากตำราการรำไหนเกี่ยวกับชุดที่ใช้รำ ทั้งชุด รำฉายพราหมณ์ ชุดฟ้อนสาวไหม ชุดรำตัวพม่า ชุดตัวประกอบในห้องแต่งตัว จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้วย

เฟื่อง

เฟื่องจะใส่เสื้อยืด เสื้อผ้าพื้นเมือง กางเกงยีนส์ สเวต ร้องเท้าผ้าใบ ที่สำคัญคือเครื่องประดับเช่น ตุ้มหู กำไล ข้อเท้า เป็นต้น

รูปที่ 16 ชุดเฟื่อง 01

รูปที่ 17 ชุดเฟื่อง 02

โจโจ้

โจโจ้ใส่เสื้อผ้ามัลลาลองธรรมดา แต่คอนข้างมี brand

พ่อเฟื่อง

พ่อใส่เชิร์ต กางเกงสแลก

แม่เฟื่อง

แม่เฟื่องใส่เสื้อผ้าพื้นเมืองเชียงใหม่

พินนัท

พินนัทใส่เชิร์ต กางเกงสแลก ผูกไท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 18 ชุดรำจួយฉายพราหมณ์

รูปที่ 19 เพลงในชุดรำจួយฉายพราหมณ์

รูปที่ 20 เพลงในชุดรำพม่า

รูปที่ 21 คู่แข่งเพลงในชุดฟ้อนสาวไหม

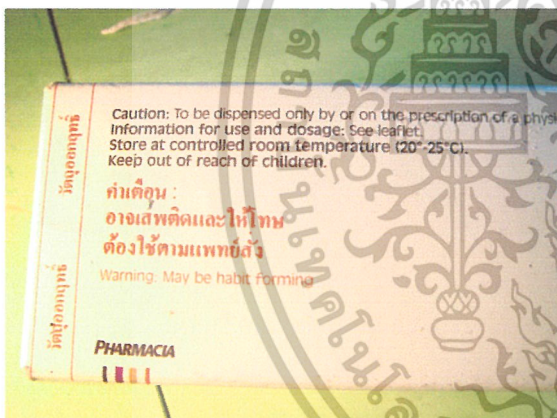

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

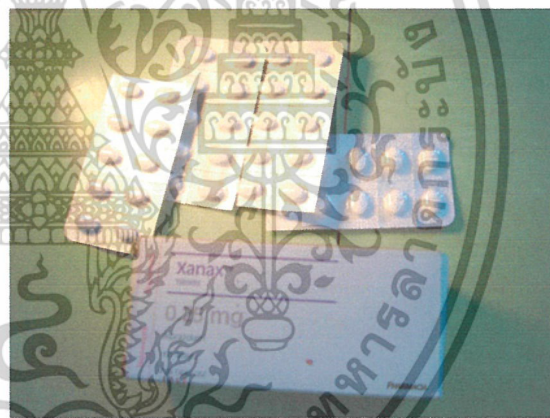
4.6 อุปกรณ์ประกอบฉาก

ภายในเรื่อง “ อ โค จ ร ” นั้น ส่วนที่จะทำให้ภาพยนตร์มีความสมจริง นั่นก็คือเรื่องของตัวยาเสพติดที่เมื่อเสพมากเกินปริมาณนั้นอาจทำให้เสียชีวิตได้ ทั้งนี้จากการหาข้อมูลได้ตัวยาในกลุ่มของ ยาควบคุมโรคประสาทและโรคนอนไม่หลับ ¹ อัลปราโซแลม (Alprazolam (al-PRAY-zoe-lam)) มาใช้เพื่อความสมจริง เนื่องจากยานี้เป็นยาเสพติดประเภท 3 ไม่สามารถซื้อได้ที่ร้านเภสัชทั่วไปเพราะต้องมีใบสั่งของแพทย์ และ ใบรับรองโรคประกอบ เมื่อเราต้องการให้ในภาพยนตร์มียานี้จึงได้ทำเรื่องขอยืมยานี้จากแผนงานสุขภาพ สจล. มาใช้ประกอบภาพยนตร์ แต่เมื่อแสดงจริงใช้นมอัดเม็ด มาใช้บดกินในฉากภาพยนตร์แทน

รูปที่ 22 กล่องยาคลายเครียด “ ซาแน็ค ”

รูปที่ 23 แผงยาคลายเครียด “ ซาแน็ค ”

รูปที่ 24 หุ่นนักเดิน

ในภาพยนตร์ต้องการสื่อให้เห็นสภาพความวิตกกังวลภายในของตัวละครที่กังวลเกี่ยวกับปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างพ่อกับลูก เรื่องอาชีพเดินกินรำกิน จึงได้แฝงนัยยะ ผ่านหุ่นไซลาน ซึ่งเมื่อไซลานแล้ว หุ่นยนต์จะเดินรำ เมื่อลานหมดก็หยุดเดิน เพื่อใช้ในฉากที่เฟื่องตายเพราะช็อกยา เหมือนกับชีวิตเขาลานหมดเสียแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
1. พิศุทธิ์ วงศ์ฉณะยา : THE PILL BOOK ตำราเรียนรู้เพื่อสุขภาพ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

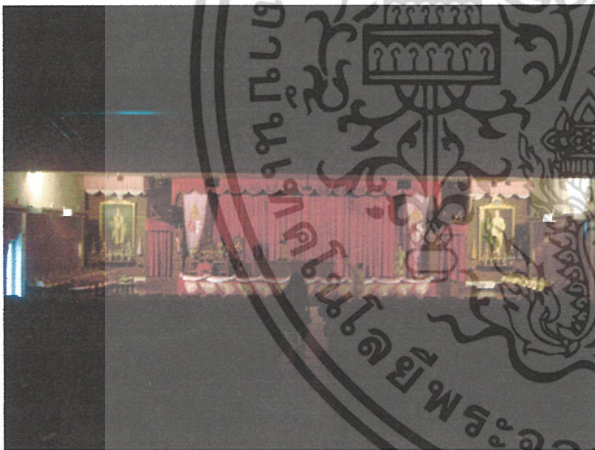
4.7 สถานที่ถ่ายทำ

ภายในเนื้อเรื่องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในวิทยาลัยนาฏศิลป์, หอประชุม เป็นหลัก โดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ความเหมาะสมของฉากที่มีผลต่ออารมณ์ของเหตุการณ์และนักแสดงที่เป็นตัวดำเนินเรื่อง
2. มีความสวยงาม และแสงที่จะต้องมิให้ใช้เพียงพอในบางฉาก โดยเฉพาะภาพกว้างถนน
3. มีพื้นที่ในการแสดง และทำงานเพียงพอ

ภาพตัวอย่าง สถานที่ถ่ายทำ

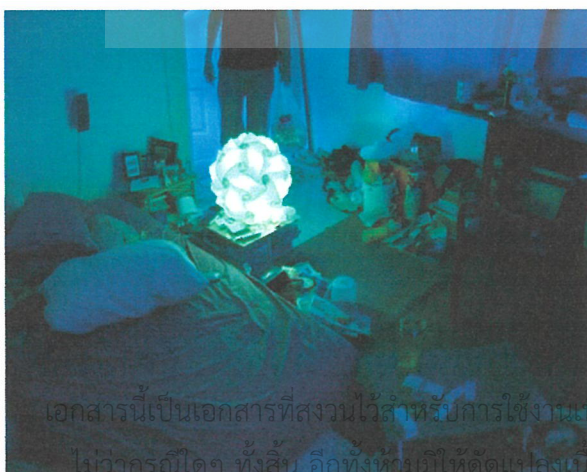
รูปที่ 25 หอประชุม

รูปที่ 26 ที่ซ้อมรำ

รูปที่ 27 ห้องใจใจ

รูปที่ 28 บนดาดฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8 การวางแผนการถ่ายทำ

งบประมาณ (Budget)			
เรื่อง "อ โค จ ร"			
ข้อมจำนวน		2 วัน	
ถ่ายทำในสถานที่จริงจำนวน		4 วัน	
ถ่ายทำทั้งหมดจำนวน		4 วัน	
ลำดับที่	รายการ	งบประมาณที่ใช้จริง	หมายเหตุ
1	ค่าเทป DV.	2,200.-	
2	ค่าเช่ากล้อง	18,000.-	
3	ค่าสร้างไฟ	1,000.-	
4	ค่าเดินทาง	5,200.-	
5	ค่าอาหาร,เครื่องดื่ม	6,500.-	
6	ค่านักแสดง	12,000.-	
7	ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด, อุปกรณ์ประกอบฉาก	5,500.-	
8	ค่าเช่าชุดนักแสดง	1,500.-	
รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด		51,900.-	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารแยกย่อย (BREAKDOWN SHEET)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 1	ภายนอก	ภายใน	BREAKDOWN SHEET	
ชื่อเรื่อง : " อ โค จ ร "		วันที่ 13 ก.ย. 48	กลางวัน	
ผู้กำกับ : ศิระ ขวัญแก้ว		สถานที่ : รร. ยูพราชวิทยาลัยในพระอุปถัมภ์ฯ		
PRODUCTION : สุวิศาล ขวัญทองชุม		เวลา : 07.30 น.		
ตัวแสดงหลัก	ตัวแสดงพิเศษ	CREW CALL :06.30 น.		
- พี่เอง	นางรำ. กรรมการ,โฆษก ผู้ชม	จาก	หน้า	
		ฉากที่9 จบชีวิตวันสอบ	5-6	
อุปกรณ์ประกอบฉาก		SHOT	REMARK	
ชุดรำชุดฉาย.สาวไหม ,ตัวแสดงประกอบ แก้วกาแฟ, ป้ายชื่อกรรมการ, ผ้าแดง,ซองยา, ยา คลายเครียด (mok) ,กระเป๋าคำเครื่องสำอางค์		Sc9 shot 37-60 (23Shots)	เหตุการณ์	
		- พี่เองรำประกวดเสร็จแล้วตาย		
อุปกรณ์ถ่ายทำ		เครื่องแต่งกาย		
- กล้อง panasonic DVX100 ขาดตั้งกล้อง - ไฟ 500 W , ขาดตั้งไฟ - นั่งร้าน , สายไฟ 3 เส้น		- ชุดรำชุดฉายพราหมณ์ - ชุดรำสาวไหม (สำรอง 2)		
หมายเหตุ :				
PRODUCTION TEAM		SPECIAL EFFECT	SPECIAL EQUIPMENT	
ศิระ ขวัญแก้ว 09-143-9331		เหิงอ	- ราง dolly 3.00 เมตร	
สุวิศาล ขวัญทองชุม 06-619-1909				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 2	ภายนอก	ภายใน	BREAKDOWN SHEET	
ชื่อเรื่อง : " อ โค จ ร "		วันที่ 13 ก.ย. 48	กลางวัน	
ผู้กำกับ : ศิระ ขวัญแก้ว		สถานที่ : รร. ยูพราซวิทวิทยาลัยในพระอุปถัมภ์ฯ		
PRODUCTION : สุวิศาล ขวัญทองชุม		เวลา : 16.00 น.		
ตัวแสดงหลัก	ตัวแสดงพิเศษ	CREW CALL : 15.30 น.		
- พี่เอง	ครูโชน, เด็กผ้าแดง	ฉาก	หน้า	
		ฉากที่ 2 ตามฝัน	2-3	
อุปกรณ์ประกอบฉาก		SHOT	REMARK	
ผ้าแดง(สำหรับซ้อมรำ), ดอกลีลาวดี		Sc2 shot 16 (3Shots)		
วิทยุ, ซีดี ซ้อมรำ		เหตุการณ์		
		- เพื่อกลับไปหาครูโชนที่คอยช่วยเหลือ		
อุปกรณ์ถ่ายทำ		เครื่องแต่งกาย		
- กล้อง panasonic DVX100 ขาดตั้งกล้อง - ไฟ 500 W , ขาดตั้งไฟ - นั่งร้าน		- เสื้อผ้าปาน กางเกงสแล็ค แขนดำดำ		
หมายเหตุ :				
PRODUCTION TEAM		SPECIAL EFFECT	SPECIAL EQUIPMENT	
ศิระ ขวัญแก้ว 09-143-9331			- ราง dolly 3.00 เมตร	
สุวิศาล ขวัญทองชุม 06-619-1909				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 3	ภายนอก	ภายใน	BREAKDOWN SHEET	
ชื่อเรื่อง : " อ โค จ ร "		วันที่ 14 ก.ย. 48	กลางวัน	
ผู้กำกับ : ศิระ ขวัญแก้ว		สถานที่ : บ้านขวัญแก้ว		
PRODUCTION : สุวิศาล ขวัญทองชุม		เวลา : 010.30 น.		
ตัวแสดงหลัก	ตัวแสดงพิเศษ	CREW CALL :10.00 น.		
- พี่เอง		ฉาก	หน้า	
		ฉากที่ 6,4 ซ้อมรำ, อดีต, อาการหนัก	3-4	
อุปกรณ์ประกอบฉาก		SHOT	REMARK	
ชุดรำชุดฉาย (ใส่ในกระเป๋าเดินทาง) ซีดี ซ้อมรำชุดฉายพรหมณี ยาคลายเครียด , กล่องยา , ซองยา , วิตามิน C		Sc6 shot29-32 (4 Shots) Sc8 shot 35-36 (2 Shots)	+ shot 19	
		เหตุการณ์		
		- เพื่อคิดถึงการรำ , ซ้อมรำ , เพื่ออาการหนัก		
อุปกรณ์ถ่ายทำ		เครื่องแต่งกาย		
- กล้อง panasonic DVX100 ขาดตั้งกล้อง - ไฟ 500 W , ขาดตั้งไฟ		- เสื้อกล้าม กางเกงเล - เสื้อแขนกุด กับ สร้อย - กางเกงบอล		
หมายเหตุ :				
PRODUCTION TEAM		SPECIAL EFFECT	SPECIAL EQUIPMENT	
ศิระ ขวัญแก้ว 09-143-9331		เครื่องแต่งหน้า ปากซีด	เครื่องเล่น ซีดี	
สุวิศาล ขวัญทองชุม 06-619-1909		ภาพซ้อน ถ่ายมือด้วย		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 4	ภายนอก	ภายใน	BREAKDOWN SHEET	
ชื่อเรื่อง : “ อ โค จ ร ”		วันที่ 14 ก.ย. 48	กลางคืน	
ผู้กำกับ : ศิระ ขวัญแก้ว		สถานที่ : บ้านเนตรแก้ว , on locations		
PRODUCTION : สุวิศาล ขวัญทองชุม		เวลา : 18.00 น.		
ตัวแสดงหลัก	ตัวแสดงพิเศษ	CREW CALL : 17.00 น.		
- พี่เอง	พ่อพี่เอง,แม่พี่เอง	ฉาก	หน้า	
		Sequence title,4 ซ้อมรำ, อดีต,อาคารหนัก	1,4	
อุปกรณ์ประกอบฉาก		SHOT	REMARK	
ยาคลายเครือขีต ,ซองยา , วิตามิน C		Sc shot 1-3,6-7 (6 Shots)	+ 4-5 บนรถไฟ	
		Sc7 shot 33-34 (2 Shots)		
		เหตุการณ์		
		- พี่เองทะเลาะกับพ่อ ,เมายา,ขอพร		
อุปกรณ์ถ่ายทำ		เครื่องแต่งกาย		
- กล้อง panasonic DVX100 ขาดังกล้อง		- เสื้อเชิ้ตหลายสีก๊อต กางเกงสแล็ค		
- ไฟ 500 W , ขาดังไฟ		- เสื้อยืดแขนยาว ขาว / เขียว		
หมายเหตุ :				
PRODUCTION TEAM		SPECIAL EFFECT	SPECIAL EQUIPMENT	
ศิระ ขวัญแก้ว 09-143-9331		โดนตบ		
สุวิศาล ขวัญทองชุม 06-619-1909				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 5	ภายนอก	ภายใน	BREAKDOWN SHEET	
ชื่อเรื่อง : " อ โ ค จ ร "		วันที่ 4 ต.ค. 48	กลางวัน	
ผู้กำกับ : ศิระ ขวัญแก้ว		สถานที่ : บ้านเมฆสุภา , ร้าน my space		
PRODUCTION : สุวิศาล ขวัญทองชุม		เวลา : 010.30 น.		
ตัวแสดงหลัก	ตัวแสดงพิเศษ	CREW CALL : 10.00 น.		
- พี่อง	โจโจ้ , ตัวประกอบที่ร้าน เหล่า 8 คน	ฉาก	หน้า	
		ฉากที่ 5,กินยาน้ำบ้านโจโจ้ , โจโจ้ตาย , ไม้พับ	3-4	
อุปกรณ์ประกอบฉาก		SHOT	REMARK	
โต๊ะ, ถาดบดยา , ไฟแช็ค , ยาคลายเครียด , กล้องยา , ซองยา , วิตามิน C		Sc5 shot20-24 , 26-28 (9 Shots) sc title 8		
		เหตุการณ์		
		- พี่องกินยาที่บ้านโจโจ้ , โจโจ้ตาย , ที่พับพี่องไม่สนุก		
อุปกรณ์ถ่ายทำ		เครื่องแต่งกาย		
- กล้อง panasonic DVX100 ขาดตั้งกล้อง - ไฟ 500 W , ขาดตั้งไฟ		- เสื้อเชิ้ตทางเกงสแล็ค - เสื้อโบลด้า ทางเกงยีนส์		
หมายเหตุ :				
PRODUCTION TEAM		SPECIAL EFFECT	SPECIAL EQUIPMENT	
ศิระ ขวัญแก้ว 09-143-9331				
สุวิศาล ขวัญทองชุม 06-619-1909				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET : 6	ภายนอก	ภายใน	BREAKDOWN SHEET	
ชื่อเรื่อง : " อ โค จ ร "		วันที่ 5 ต.ค. 48	กลางวัน	
ผู้กำกับ : ศิระ ขวัญแก้ว		สถานที่ : ร้านกาแฟ แก้วเจ้าจอม , ครูศาสตร์ สจล. อุโมงค์ นิเทศฯ จุฬาฯ		
PRODUCTION : สุวิศาล ขวัญทองชุม		เวลา : 010.30 น.		
ตัวแสดงหลัก	ตัวแสดงพิเศษ	CREW CALL : 10.00 น.		
- เฟื่อง	พินนัท	ฉาก	หน้า	
		ฉากที่ 1,3 ตามฝัน, หลอนยา ,คิดถึง	1-2,4	
อุปกรณ์ประกอบฉาก		SHOT	REMARK	
แก้วกาแฟ ,ตุ๊กตานักเดิน		Sc1 shot9-15 , 25 Sc3 shot17-18 (8 Shots)		
		เหตุการณ์		
		- เฟื่องคุยกับพินนัท ,เฟื่องหลอนยา,เฟื่องบนดาดฟ้า		
อุปกรณ์ถ่ายทำ		เครื่องแต่งกาย		
- กล้อง panasonic DVX100 ขาดังกล้อง - ไฟ 500 W , ขาดังไฟ		- เอ็มยีนส์ ไม่ใส่เสื้อ - เสื้อยืดสีฟ้า กางเกงยีนส์ - เสื้อเชิ้ต สีเทา โท แดง สแล็ค		
หมายเหตุ :				
PRODUCTION TEAM		SPECIAL EFFECT	SPECIAL EQUIPMENT	
ศิระ ขวัญแก้ว 09-143-9331				
สุวิศาล ขวัญทองชุม 06-619-1909				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2548

ผู้กำกับฯ นาย ศิระ ขวัญแก้ว

เรื่อง “ อ โ ค จ ร ”

Set#	Set	ฉาก	นักแสดงนำ	กลางวัน/กลางคืน	บท หน้า	สถานที่ถ่ายทำ
		9. จบชีวิตวันสอบ 7. ตามฝัน	1. เฟื่อง	กลางวัน	2 5	รร. ยูพราขวิทยาลัย ในพระอุปถัมภ์ฯ
นักแสดงสมทบ	แสดงเป็นตัวละคร			เวลาเข้าฉาก		
น.ส. พิมพ์พรรณ	โสมชก			ฉากที่ 9 เวลา	07.30 น.	
น.ส. ศศิพิมพ์	คู่แข่งเฟื่อง			ฉากที่ 2 เวลา	16.00 น.	
นาง ถนอม	ครูไขน					
ทีมงาน						เวลาเข้าฉาก
1. นาย สุวิศาล ขวัญทองชุม						06.30 น.
2. นาย จักรภัทร พรหมสิงห์						
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ	สภาพอากาศและสภาพภูมิศาสตร์					
	อาจมีฝนตกเล็กน้อย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

วันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2548

ผู้กำกับฯ นาย ศิระ ขวัญแก้ว

เรื่อง “ อ โ ค จ ร ”

Set#	Set	ฉาก	นักแสดงนำ	กลางวัน/กลางคืน	บท หน้า	สถานที่ถ่ายทำ
		Title 4. คิดถึงอดีต 6. ซ้อมรำ 8. อากาทรหนัก	1. พี่เอง	กลางวัน กลางคืน	3 4	-บ้านขวัญแก้ว -บ้านเนตรแก้ว -อนุสาวรีย์สาม กษัตริย์ -กำแพงเมือง -บนรถไฟ
นักแสดงสมทบ	แสดงเป็นตัวละคร		เวลาเข้าฉาก			
นาย สุเทพ นาง ดวงเดือน	พ่อพี่เอง แม่พี่เอง			ฉากที่ 6 เวลา 10.30 น. ฉากที่ 4 เวลา 12.00 น. ฉากที่ 8 เวลา 14.00 น. Title เวลา 18.00 น. Shot 3-4 เวลา 07.30 น.		
ทีมงาน						เวลาเข้าฉาก
1. นาย สุวิศาล ขวัญทองชุม 2. นาย จักรภัทร พรหมสิงห์						10.00 น.
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ	สภาพอากาศและสภาพภูมิศาสตร์					
	ปลอดภัย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2548

ผู้กำกับฯ นาย ศิระ ขวัญแก้ว

เรื่อง " อ โ ค จ ร "

Set#	Set	ฉาก	นักแสดงนำ	กลางวัน/กลางคืน	บท หน้า	สถานที่ถ่ายทำ
		Title shot 8 5. เมายา	1. เพ็ญ	กลางวัน กลางคืน	3 4	-บ้านเมฆสุภา -ร้าน my space -บนรถ
นักแสดงสมทบ	แสดงเป็นตัวละคร			เวลาเข้าฉาก		
นาย วรเชกร	โจโจ้			ฉากที่ 5 เวลา 10.30 น. Shot 8 เวลา 17.00 น.		
ทีมงาน						เวลาเข้าฉาก
1. นาย สุวิศาล ขวัญทองชุม 2. นาย วิชญ ศิริพงษ์เกษม						10.00 น.
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ				สภาพอากาศและสภาพภูมิศาสตร์		
				ปลอดภัย		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2548

ผู้กำกับฯ นาย ศิระ ขวัญแก้ว

เรื่อง " อ โ ค จ ร "

Set#	Set	ฉาก	นักแสดงนำ	กลางวัน/กลางคืน	บท หน้า	สถานที่ถ่ายทำ
		1. ตามฝัน shot 25 ins. 3.คิดถึงอดีต	1. เพ็ญ	กลางวัน	1 2 4	-บ้านเมฆสุภา -ร้าน my space -บนรถ
นักแสดงสมทบ	แสดงเป็นตัวละคร		เวลาเข้าฉาก			
นาย นนท์	พินนัท			ฉากที่ 1 เวลา 10.30 น. ฉากที่ 3 เวลา 14.00 น. Shot 25 เวลา 16.00 น.		
ทีมงาน						เวลาเข้าฉาก
1. นาย สุวิศาล ขวัญทองชุม 2. นาย วิชญ ศิริพงษ์เกษม						10.00 น.
การเปลี่ยนแปลงหมายกำหนดการ	สภาพอากาศและสภาพภูมิศาสตร์					
	ปลอดภัย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

5.1 การถ่ายทำภาพยนตร์

การทำงานในขั้นตอนนี้ ถือเป็นบททดสอบความเป็นผู้นำของผู้กำกับภาพยนตร์อย่างแท้จริง สิ่งหนึ่งที่ผู้กำกับจะขาดไม่ได้คือสติและความรอบคอบในการทำงาน เพื่อคอยรับมือกับปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะงานในขั้นตอนนี้จะประสบความสำเร็จได้ต้องผ่านการเตรียมงานที่ดีเพราะฉะนั้นควรมีการเตรียมการในหลายๆ ด้าน เช่น

5.2 การกำกับการแสดง

นอกจากนักแสดงหลักแล้ว (เฟื่อง) นักแสดงที่เหลือทั้งหมดยังไม่เคยมีประสบการณ์แสดงมาก่อนจึงต้องเริ่มซ้อมกันโดยส่งบทให้นักแสดงดูก่อนเพื่อปรับความเข้าใจในบทบาทที่ได้รับ ต่อมาจึงง่ายต่อการตอบทสนทนาเพราะได้อ่านแล้ว โดยเริ่มซ้อมจากการเล่นให้ดู เพื่อให้นักแสดงเข้าใจถึงบทและอารมณ์ของตัวละครยิ่งขึ้นต่อหน้าผู้กำกับ และ ผู้ช่วยผู้กำกับ หลังจากนั้นให้นักแสดงท่องบทจนจำได้และเล่นให้เป็นไปตามธรรมชาติที่สุด

เมื่อนักแสดงเข้าใจบทและอารมณ์ของตัวละครแล้วจึงเริ่มซ้อมใหญ่โดยใช้การซ้อมแบบ Video Rehearsal นักแสดงจะต้องสวมเสื้อผ้าที่ใช้ในการถ่ายทำจริงเพื่อให้สมบทบาทของตัวละครให้มากที่สุด

หลังจากการซ้อมใหญ่ ช่างเจ้าจึงนำวีดีโอมาตรวจสอบเพื่อแก้ไขในจุดที่บกพร่อง เช่น มุมกล้องต่างๆ การมาร์คตัวละคร แอ็คชั่นของตัวละคร และบทสนทนาของตัวละครว่าควรแก้ไขตรงจุดใดบ้าง จึงคอยนำไปพัฒนาการแสดงของนักแสดงในครั้งต่อไป

5.3 สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

จำเป็นที่ต้องมีการสำรวจหาพื้นที่ให้เหมาะสมกับฉากในการถ่ายทำ โดยต้องมีสถานที่แน่นอนก่อนถ่ายทำ 1 วันเป็นอย่างน้อยที่สุด เนื่องจากฉากทุก ๆ ฉากนั้นมีความสำคัญกับการเล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง และมีผลกระทบต่อตรงกับเรื่องราวในภาพยนตร์ แต่ฉากสอบรำชิงทุนนั้นต้องใช้สถานที่เป็นหอประชุม หากไม่มีผู้ชมที่มากพอ ฉากนั้นจะดูไม่สมจริง จึงต้องทำการเตรียมการขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนก่อนถึง 3 สัปดาห์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ในการถ่ายทำ เป็นต้น

5.4 นักแสดงประกอบ

เนื่องจากนักแสดงประกอบทุก ๆ คน พึ่งได้มาเจอกันหน้างานในวันซ้อมใหญ่ จึงต้องทำการแนะนำให้นักแสดงได้รู้จักกันไว้ก่อนเพื่อที่เวลาแอ็คติ้งจะได้ไม่เขินกัน และไม่เขินกล้อง โดยข้าพเจ้าใช้วิธีพาไปกินข้าว ดบด้วยแอลกอฮอล์ต่อเพื่อให้สนิทกันโดยเร็ว ส่วนฉากรำชิงทุนที่มีผู้ชมถึง 600 คนนั้น ข้าพเจ้าใช้วิธีพูดออกเครื่องขยายเสียง บอกถึงความเป็นมาของภาพยนตร์ และผู้ชมต้องทำอะไรบ้าง เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนที่ใช้ถ่ายทำ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถกำกับให้ผู้ชมทุกคนคล้อยตามได้ด้วยดี

5.5 การกำกับภาพ

ข้าพเจ้าใช้กล้อง PANASONIC DVX100 เป็นกล้องวิดีโอดิจิทัลที่มีความละเอียดค่อนข้างสูง ถ่ายทำเพียงตัวเดียวเพื่อให้เนืองนัยทั้งหมด ออกมาไม่หลุด ทั้งโทนสี และ ความละเอียดของภาพ โดยข้าพเจ้าใช้กระบวนการถ่ายแบบ tripple take เพื่อเก็บภาพโดยรวมทั้งหมด และ เจาะ insert ของภาพยนตร์ใน shot สำคัญ ๆ แยกย่อยตามความเหมาะสม การถ่ายชนิดนี้กินเวลานานพอสมควร จึงต้องตั้งสติให้ดี โดยเฉพาะฉากรำต่อหน้าคณะกรรมการ เนื่องจากมีเวลาจำกัดสามารถทำได้เพียงรอบเดียวเท่านั้น และ ต้องคอยกำกับผู้ชมอีก ฉากนี้จึงเป็นฉากที่ยากที่สุดในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6 การวางมุมกล้องถ่ายทำ และ การจัดแสง ในสถานที่จริง

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง " อ โค จ ร " เป็นภาพยนตร์แนวชีวิต แนวความคิดในการวางมุมกล้องถ่ายทำ และ การจัดแสง นั้นจึงต้องถ่ายทำให้เหมือนมันเป็นเรื่องจริง จัดแสงเลียนแบบธรรมชาติ การเคลื่อนกล้องที่ไม่หวือหวา (เว้นแต่ฉากเมายาแล้วหลอนที่มีการเคลื่อนกล้องที่จุดขาดฉับไว และใช้สปีดชัตเตอร์ต่ำกว่าความเป็นจริงเพื่อสื่อถึงอารมณ์ของตัวละครในขณะนั้น) การจัดแสงและการวางมุมกล้อง จึงเป็นไปอย่างเรียบง่ายตามแบบฉบับของการจัดไฟสามดวง (key light, fill light, back light) โดยคำนึงถึงแสงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม (Motivated lighting) เป็นหลัก

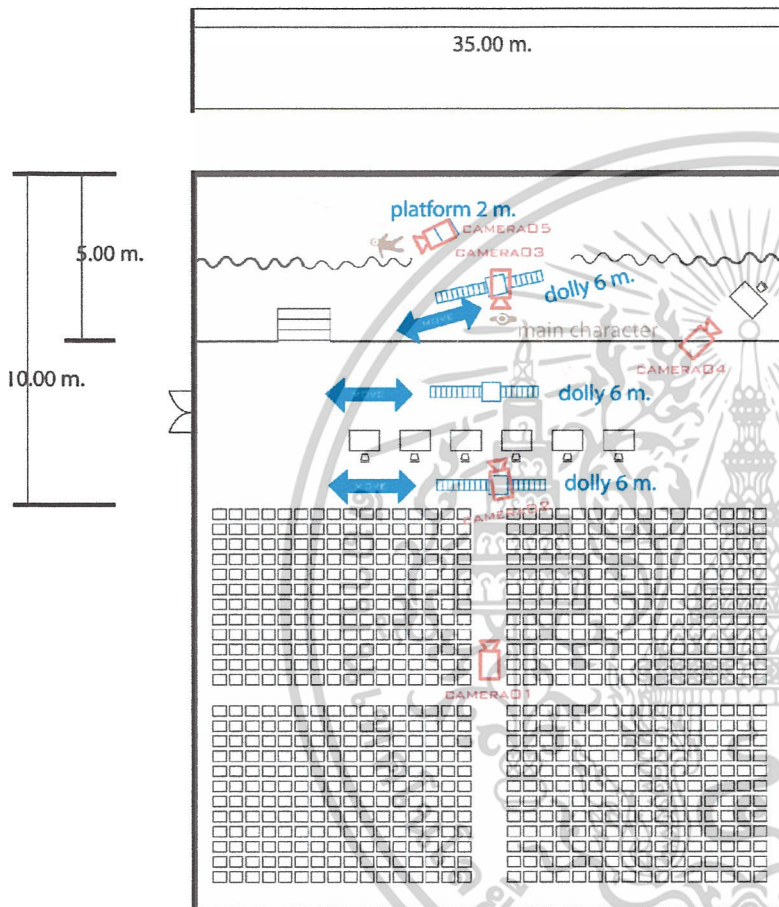
แต่มีบางฉากบางช่วงที่ต้องการขับเน้นถึงอารมณ์ของตัวละครให้มากยิ่งขึ้น เป็นฉากที่ต้องการประกายแววตาของนักแสดง หรือฉากที่ต้องการจะบอกว่าตัวละครเมายา จะมีการเคลื่อนย้ายการจัดแสงในแสงหลัง (back light) ขึ้นสูงกว่าปรกติเล็กน้อย เพื่อให้เงาที่ครอบคลุมมาถึงด้านหน้า และลดปริมาณ key light และ fill light ลง เน้นให้ใบหน้าดูขมขื่นจริงจัง ตามอารมณ์ที่ต้องการในภาพยนตร์ อาจแบ่งหลักของการจัดแสงพื้นฐานในภาพยนตร์เรื่องนี้ออกเป็น 3 ประการคือ คุณภาพของแสง (นุ่ม-กระด้าง), ทิศทางของแหล่งกำเนิดแสง และ เงา ซึ่งทั้งสามส่วนนั้นคือ องค์ประกอบในการสร้างแสงและเงานั้นเอง

และเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำหลักของภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นสถานศึกษาเก่าของข้าพเจ้า สมัยเรียนชั้นมัธยมจึงเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้ารู้อย่างละเอียดอยู่แล้ว หากแต่ต้องมีการวางแผนที่รอบคอบเพราะฉากแต่ละฉากนั้นใช้ตัวแสดงมาก และไม่สามารถย้อนกลับมาแก้ไขได้อีก การวางแผนจึงเริ่มมาจากอุปกรณ์ที่มีอยู่ และ กำลังทีมงานว่าสามารถทำงานหลายอย่างพร้อมกันได้หรือไม่ (ข้าพเจ้ามีทีมงานเพียง 3 คน) โดยในฉากใหญ่ (ฉากรำโชนประกวด) ได้แรงงานของสมาชิกโดยละเอียดคือ

- ข้าพเจ้ามีหน้าที่ กำกับการแสดง, กำกับตัวประกอบ, ประสานงาน, อุปกรณ์ประกอบ
- สุวิศาลมีหน้าที่ ตากล้องหลัก, คุมแสง, เสียง
- จักรพรรดิมีหน้าที่ ผู้ช่วยตากล้อง, คุมแสง, เสียง, ดอลลีย์, คุมไฟฟอลโลว์, ประสานงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และได้จัดการทำแปลงการวางผังทั้งกล้องและไฟไว้คร่าว ๆ ดังรูปโดยได้ระบุตำแหน่งการวางกล้องไว้เป็นguideในการถ่ายทำระบุตามหมายเลข

รูปที่ 29 แผนผังการวางกล้อง

1. ตำแหน่งกล้องที่เก็บรวมคร่าวบรรยากาศต่าง ๆ ผู้ชมเดินเข้าเดินออก และภาพกว้างสุดของการถ่ายฉากนี้
2. ตำแหน่งการวางรางดอลลีเพื่อถ่ายผ่านหลังคณะกรรมการ
3. ตำแหน่งการวางรางดอลลีเพื่อถ่ายผ่านหลังนักแสดง รับหน้าผู้ชม
4. ตำแหน่งการวางกล้องเพื่อถ่ายมุมของไฮเชกดำเนินรายการ
5. ตำแหน่งการวางกล้องเพื่อถ่ายจากที่ตัวละครหลักตากอยู่หลังม่านเวที

โดยทั้งหมดได้แตกข้อเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ในด้านภาพ คือมีการถ่ายรับหน้าคณะกรรมการทั้งหมด, การถ่ายรับหน้าผู้ชมเพิ่ม และ การถ่ายมุมลอดใต้ผ้าม่านในฉากที่ตัวละครหลักเสียชีวิต โดยใช้การถือกล้องถ่าย (handheld) ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของการจัดแสงนั้นใช้ระบบไฟสามดวง โดยมีรายละเอียดดังนี้ และมีอุปกรณ์ในการถ่ายทำดังนี้

Key light 2000 w.

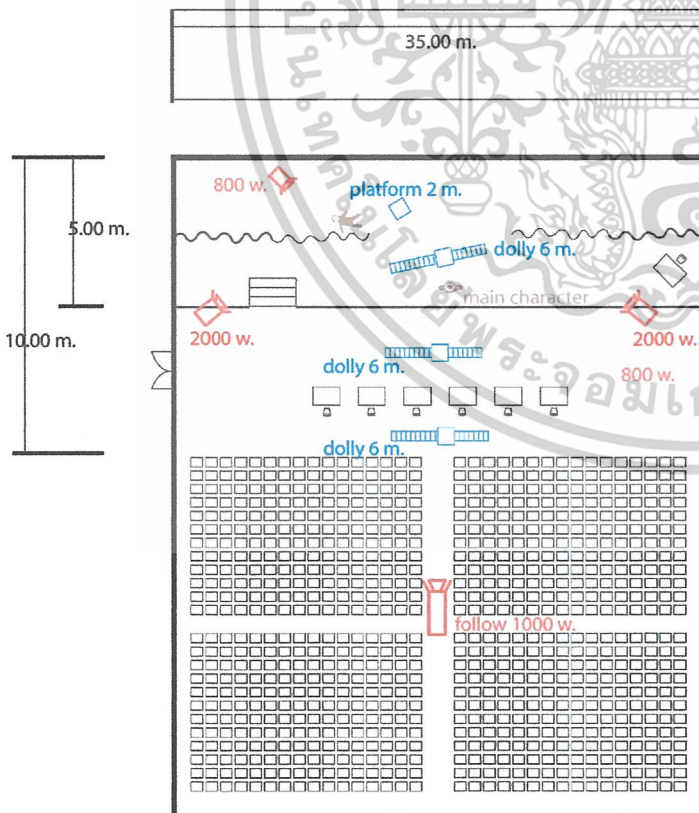
Fill light 2000 w.

Fill light 500 w. with dimmer

Back light 800 w.

Follow light 1000 w.

โดยได้สลับปรับเปลี่ยนกำลังไฟตามสภาพแสงธรรมชาติด้วย (เช่นเปลี่ยน fill light 2000 w. เป็น fill light 800 w. เมื่ออยู่ในห้องของใจใจเพื่อนตัวเอง) ในบางฉากใช้แสงธรรมชาติทั้งหมด เนื่องจากกองถ่ายทำไม่มีรถให้กำลังไฟสำรอง และเนื่องจากเป็นเวลากลางวันอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องจัดแสงเพิ่มมากมาย (ฉากคุยกับรุ่นพี่, ฉากเมयरำลึกความหลังบนดาดฟ้าตึก เป็นต้น) โดยได้จัดลำดับแสงจากหลักกว้างไว้คร่าว ๆ ดังนี้

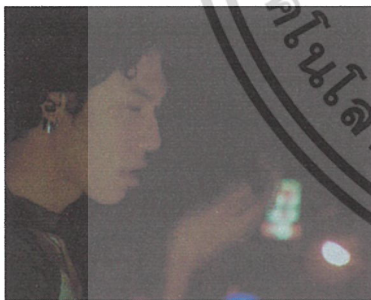
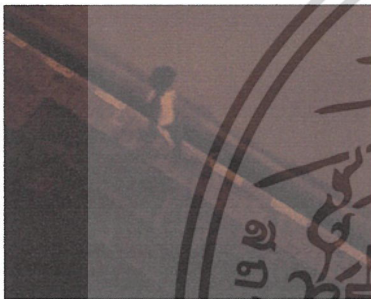
ด้านบนสุดคือตำแหน่งของไฟ back light เพื่อสร้างมิติให้ตัวละครแยกออกจากฉากหลัง และมีบทบาทสำคัญในการใช้เพื่อเก็บรายละเอียด ในขณะที่ถือกล้องถ่าย (handheld) ทางซ้ายและขวา สองดวงถือเป็น main light นั่นคือ การวางตำแหน่งของ key light (ซ้าย) และ fill light (ขวา) ด้านล่างนั้นคือไฟนำ follow ที่ใช้เพื่อการสร้าง การเปิดพิธีการ, เปิดม่าน และใช้เน้นตัวนักแสดงที่กำลังเจาะจงอยู่นั่นเอง

รูปที่ 30 แผนผังการวางไฟ

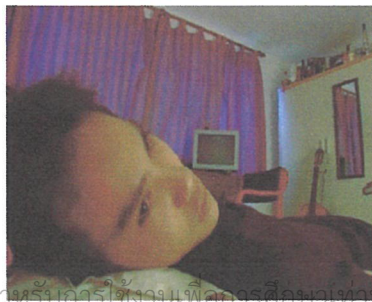
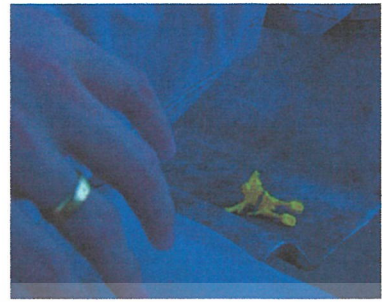
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

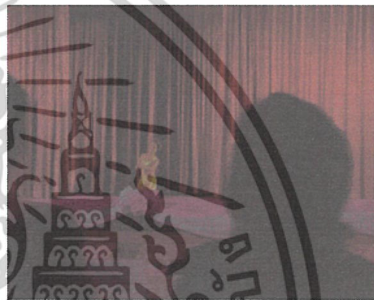
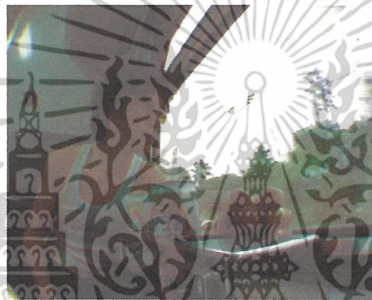
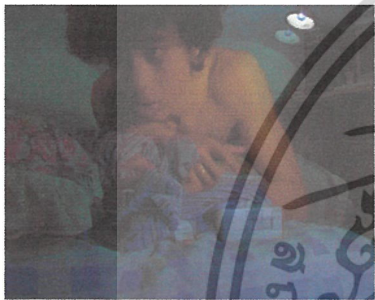
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

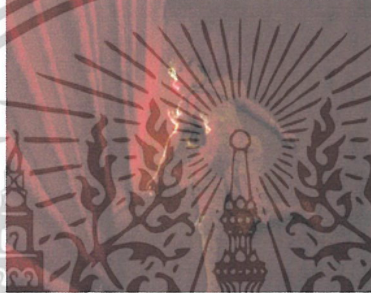
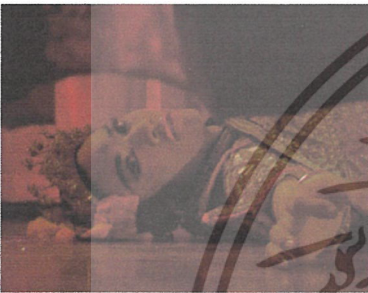
เอกสารเป็นเอกสารที่ลงแรงไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูาตใ้หน้าเ้ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

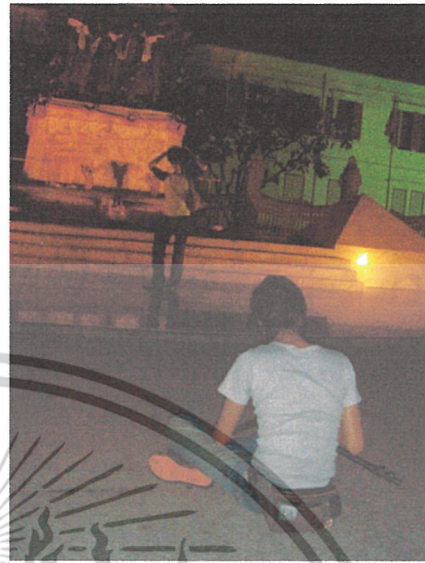

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ่ายจากเดินเมฆาที่กำแพงเมือง

ถ่ายจากขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์

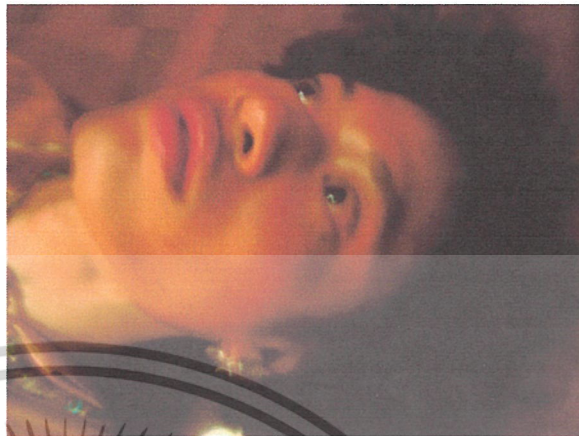

ถ่ายจากนอนปวดกระดูก

ถ่ายจากรื้อชุดโขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซ้อมจากตาย

ซ้อมจากตาย

ซ้อมจากตาย

ซ้อมรำก่อนเข้าฉากจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากมหาอาจารย์

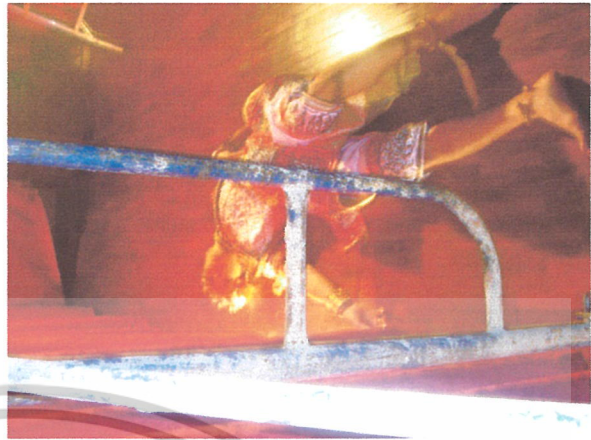
ภาพมุมสูงทิวทัศน์

ดอลลี ผ่านหลังเด็กผ้าแดง

จากห้องแต่งตัวหลังเวที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เซตไฟ สถานที่จริง บนเวที

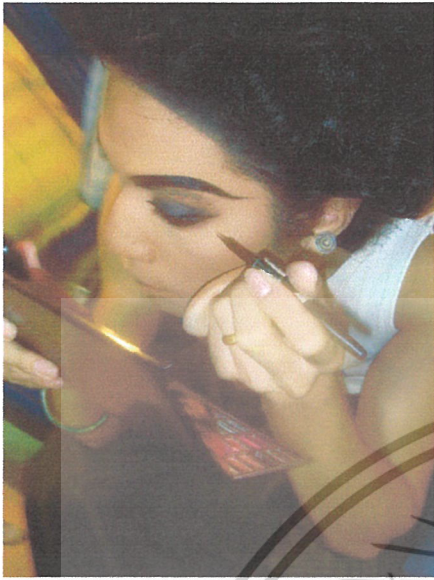
ถ่ายจากเฟื่องต่าย มุมสูง

Costume ชุดรำฉุยฉายพราหมณ์

นักแสดงนั่งสร้างอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Make up ด้วยตัวเอง

ฉากมีความสุขกับการรำ

เบื้องหลังกับนักแสดงประกอบ

Costume รำชุดพม่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วางราง ดอลลีย์ ผ่านคณะกรรมการ

ปล่อยผู้ชมเข้า

ภายในห้องแต่งตัวมุมสูง

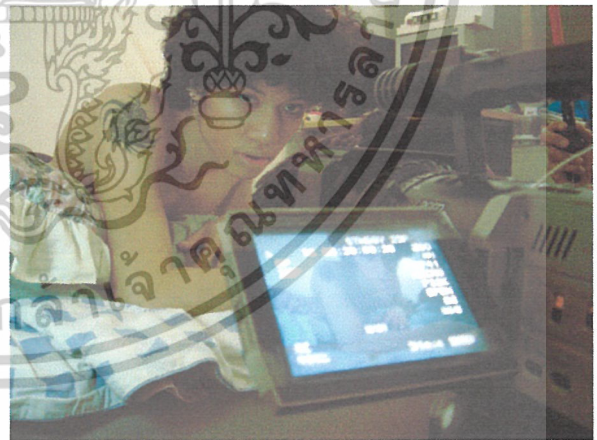
ดอลลีย์ผ่านหลังนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากเพื่อนเฟื่องต่าย

Make up เพื่อนเฟื่องต่าย

จากบนดาดฟ้าตึกรำลึกอดีต

จากเฟื่องไกล่ต่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำกับฉากเพื่องัดถ่าย

ถ่ายทำฉากเดินทางบนรถไฟ

เช็คมุมกล้องจากทะเลาะกับพ่อ

อธิบายบท และ อารมณ์ตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

6.1 หลักการตัดต่อภาพยนตร์

การตัดต่อ คือ การเชื่อมระหว่างช็อต 2 ช็อต ด้วยเหตุและผล ควรคำนึงถึงความรู้เบื้องต้น 6 ประการดังนี้

1 แรงจูงใจ Motivation

ในการตัดต่อ ไม่ว่าจะการ cut, mix หรือ fade ควรจะมีเหตุผลที่ดีหรือมีแรงจูงใจเสมอ ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเป็นภาพ เสียง หรือทั้งสองอย่างผสมกันก็ได้ ในส่วนของภาพอาจเป็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้นักแสดงจะแสดงเพียงเล็กน้อย เช่น การขยับร่างกายหรือขยับส่วนของหน้าตา สำหรับเสียงอาจเป็นเสียงใดเสียงหนึ่ง เช่น เสียงเคาะประตู หรือเสียงโทรศัพท์ดัง หรืออาจเป็นเสียงที่ไม่ปรากฏภาพในฉาก (off scene)

2 ข้อมูล Information

ข้อมูลในที่นี้คือข้อมูลที่เป็นภาพ ช็อตใหม่ หมายถึงข้อมูลใหม่ คือถ้าไม่มีข้อมูลอะไรใหม่ในช็อตนั้น ๆ ก็ไม่จำเป็นต้องนำมาตัดต่อ ไม่ว่าภาพจะมีความงดงามเพียงไร ก็ควรที่จะเป็นข้อมูลภาพที่แตกต่างจากช็อตที่แล้ว ยังมีข้อมูลภาพที่คนดูเห็นและเข้าใจมากขึ้น ผู้ชมก็ยิ่งได้รับข้อมูลและมีอารมณ์ร่วมมากขึ้น เป็นหน้าที่ของคนตัดที่จะนำข้อมูลภาพมาร้อยให้มากที่สุดโดยไม่เป็นการยัดเยียดให้คนดู

3 องค์ประกอบภาพในช็อต Shot Composition

ผู้ตัดไม่สามารถกำหนดองค์ประกอบภาพในช็อตได้ แต่งานของผู้ตัดคือควรให้มีองค์ประกอบภาพในช็อตที่สมเหตุสมผลและเป็นที่ยอมรับปรากฏอยู่ องค์ประกอบภาพในช็อตที่ไม่ดีมาจากการถ่ายทำที่แย่ ซึ่งทำให้การตัดต่อทำได้ลำบากมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 เสียง Sound

เสียงคือส่วนสำคัญในการตัดต่ออีกประการหนึ่ง เสียงรวดเร็วและลึกล้ำกว่าภาพ เสียงสามารถใส่มาก่อนภาพหรือมาทีหลังภาพเพื่อสร้างบรรยากาศ สร้างความกดดันอันรุนแรง และอีกหลากหลายอารมณ์ เสียงเป็นการเตรียมให้ผู้ชมเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนฉาก สถานที่ ตัวอย่างเช่น การตัดเสียง 4 เฟรมล่วงหน้าก่อนภาพ เมื่อตัดจากภาพในอาคารมายังภาพจากนอกอาคาร

5 มุมกล้อง Camera Angle

เมื่อผู้กำกับฯ ถ่ายทำฉาก จะทำโดยเริ่มจากตำแหน่งต่าง ๆ (มุมกล้อง) และจากตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้กำกับฯ จะให้ถ่ายช็อตหลาย ๆ ช็อต คำว่า "มุม" ถูกใช้เพื่ออธิบายตำแหน่งของกล้องเหล่านี้ซึ่งสัมพันธ์กับวัตถุหรือบุคคล ส่วนสำคัญของการตัดต่อ หัวใจสำคัญคือแต่ละครั้งที่ cut หรือ mix จาก shot หนึ่งไปอีกช็อตหนึ่ง กล้องควรมีมุมที่แตกต่างไปจากช็อตก่อนหน้านี้ สำหรับคนตัด ความแตกต่างระหว่างแกน ไม่ควรมากกว่า 180 องศา และมักจะน้อยกว่า 45 องศา เมื่อถ่ายบุคคลเดียวกัน ด้วยประสบการณ์รูปแบบนี้อาจตัดแปลงได้อีกมาก

6 ความต่อเนื่อง Continuity

ทุกครั้งที่ถ่ายทำในมุมกล้องใหม่ (ในซีควนส์เดียวกัน) นักแสดงหรือคนนำเสนองจะต้องแสดงการเคลื่อนไหวหรือท่าท่าเหมือนเดิมทุกประการกับช็อตที่แล้ววิธีการนี้ ยังปรับใช้กับ take ที่แปลกออกไปด้วย การตัดต่อที่ดีควรมีความต่อเนื่องของเนื้อหา (Continuity of content) เช่น นักแสดงยกหูโทรศัพท์ด้วยมือขวาในช็อตแรก ดังนั้นก็คาดเดาได้ว่าหูโทรศัพท์ยังคงอยู่ในมือขวาในช็อตต่อมา งานของคนตัดคือ ทำให้แน่ใจว่าความต่อเนื่องยังคงมีอยู่ทุกครั้งที่ทำการตัดต่อในซีควนส์ของช็อต ซึ่งต้องนำมาผสมผสานความต่อเนื่องหลัก ๆ ทั้งสาม ประกอบไปด้วย

- ความต่อเนื่องของการเคลื่อนไหว Continuity of movement
- ความต่อเนื่องของตำแหน่ง Continuity of position
- ความต่อเนื่องของเสียง Continuity of sound

เราอาจจำแนกการตัดต่อได้สามรูปแบบคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัด (The Cut)

การตัดเป็นวิธีการเชื่อมต่อภาพที่ธรรมดาที่สุดที่ใช้กัน เป็นการเปลี่ยนในพริบตาเดียวจากช็อตหนึ่งไปอีกช็อตหนึ่ง ถ้าหากทำอย่างถูกต้องมันจะไม่เป็นที่สังเกตเห็นที่สุดในบรรดาวิธีการเชื่อมต่อภาพ

ทั้ง 3 รูปแบบ

เมื่อการตัดกลายเป็นสิ่งที่สังเกตเห็นได้หรือสะดุด มันเรียกว่า การตัดกระโดด (Jump Cut) การตัดแบบกระโดดมีบทบาทเป็นเหมือนการพักในการเชื่อมจากช็อตหนึ่งไปยังช็อตต่อไป หากเป็นมือใหม่ คุณควรพยายามทำแบบตัดแบบต่อเนื่อง (clear cut) เสมอ และถือว่าตัดกระโดดเป็นการตัดที่ไม่น่าพึงพอใจ จนกว่าคุณจะรู้ว่าจะใช้มันอย่างไร

การผสมภาพ (The Mix)

การผสมรู้จักกันในชื่อของการเลือนภาพ (The Dissolve) การเลือนทับ (The Lap Dissolve) หรือการเกยทับ (The Lap) นี่เป็นวิธีการเชื่อมจากช็อตหนึ่งไปยังอีกช็อตหนึ่งที่ใช้กันทั่วไปมากเป็นลำดับที่ 2 ทำได้โดยการนำช็อตมาเลือนทับกัน ดังนั้นตอนใกล้จบของช็อตหนึ่งจะเริ่มมีชีวิตต่อไปค่อย ๆ เห็นเด่นขึ้นมา เมื่อช็อตเก่าจางหายไป ช็อตใหม่ก็จะเข้มขึ้น ข้อควรระวังของการผสมภาพ คือเมื่อภาพแต่ละภาพเข้มเท่า ๆ กัน เป็นการสร้างภาพใหม่ การผสมต้องใช้ด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างมาก

การเลือนภาพ (The Fade)

การเลือนภาพ เป็นการเชื่อมภาพที่ค่อยเป็นค่อยไปจากภาพใดภาพหนึ่งไปยังฉากดำสนิทหรือขาวทั้งหมด หรือจากจอดำหรือขาวไปยังภาพใดภาพหนึ่ง

การเลือน มี 2 ลักษณะ

- การเลือนภาพออก (fade out) เป็นการเชื่อมของภาพไปจอดำ
- การเลือนภาพเข้า (fade in) หรือ เลือนขึ้น (fade up) เป็นการเชื่อมภาพจากจอดำไปยัง ภาพที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการของการตัดต่อโดยทั่วไป

1. เสียงและภาพนั้นคือส่วนที่เสริมซึ่งกันและกัน
2. ภาพใหม่ควรให้ข้อมูลใหม่
3. ควรมีเหตุผลสำหรับทุกภาพที่ตัด
4. ให้ระวังเรื่อง "การข้ามเส้น"
5. เลือกแบบการตัดที่เหมาะสมกับเรื่อง
6. ยิ่งตัดต่อดี ยิ่งดูลื่นไหล
7. การตัดคือการสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่

6.2 แนวความคิดในการลำดับภาพ

ในการลำดับภาพของภาพยนตร์เรื่อง " อ โค จ ร " นี้ ข้าพเจ้าใช้คอมพิวเตอร์ PC. spec MOTHER BOARD PENTIUM 4 2.0 GIGABITE / LAM 512 BUS 333 / G - FORCE 4 MX400 / SOUNDMAX 3.0 / DVD - RW SUMSUNG / ในการลำดับภาพ และใช้ port wifi. DV. SUITE IEEE 1334 ในการ capture ฟุตเทจ ลงในเครื่อง โดยการลำดับภาพทั้งหมดใช้โปรแกรม ADOBE PREMIERE 6.5

เนื่องจากการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ฟุตเทจ ทั้งหมดกว่า 5 ชั่วโมง การเลือกภาพ นำมา ลำดับเรื่องนั้นจึงมีภาพให้ใช้เหลือเฟือ แต่เนื่องจากการวางแผนถ่ายทำก่อนนั้นมีช่องโหว่อยู่มาก ภาพที่ได้มามากนั้นบาง ช็อต หายไป มีบางช็อต ถ่ายมาโดยที่ไม่ได้ใช้ในภาพยนตร์จึงต้องมาปรับ วิธีการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับภาพที่เรามีอยู่

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง " อ โค จ ร " เป็นภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีความเป็นมาเป็นไป อาจทำให้ภาพยนตร์น่าเบื่อและดำเนินเรื่องซ้ำถ้าใช้วิธีการเล่าเรื่อง แบบ 1.2.3 เพราะต้องเซต backstory ข้าพเจ้าจึงใช้ลักษณะการเล่าเรื่องแบบเล่าเรื่องย้อนแทน คือ ในขณะที่การเล่าเรื่องดำเนินเนื้อหาไปนั้น จะมีภาพตัดสลับกับอดีต และ ปมความขัดแย้งในอดีต ใน ขณะเดียวกันก็แนะนำตัวละครหลักพร้อมกันไปด้วย ค่อย ๆ เปิดตัวละครเสร็จคนดูก็จะรู้เรื่องราว บทสรุปของเรื่องก่อน หลังจากนั้นใช้การตัดสลับในสองช่วงเหตุการณ์ในเวลาเดียวกันเปรียบเทียบ อนาคตที่อยู่ตรงหน้า

การตัดต่อในลักษณะนี้จะทำให้เรื่องดูไม่เรียบง่ายขึ้นไป เพราะมีการลำดับเหตุการณ์ ก่อนหลัง สลับคละกันไป โดยการใส่ภาพขาวดำ และ เทคนิคภาพซ้อน เพื่อบ่งบอกถึงอารมณ์ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละคร ทำให้คนดูจะเข้าใจความคิดของตัวละคร ซึ่งนั่นก็คือประเด็นของเรื่องที่ต้องการนำเสนอ ตั้งแต่ต้นเรื่อง และจะถูกย้ำอีกครั้งเมื่อจบเรื่อง

6.3 ขั้นตอนการลำดับภาพ

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ภาพจะแยกออกเป็น 3 ส่วนหลักๆคือ ภาพในปัจจุบัน ภาพในอดีต และ ภาพในขณะเมายาคล้ายเครียด เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนจึงได้ใช้ลักษณะของภาพที่มีความแตกต่างกันตั้งแต่การถ่ายทำและ Transition แตกต่างกันในการเชื่อมภาพแต่ละแบบให้ต่อเนื่องกัน และสามารถสื่อไปถึงคนดูได้อย่างชัดเจนถูกต้อง

-ภาพในปัจจุบัน จะเป็นภาพมีลักษณะที่เป็นปกติ

-ภาพในอดีต จะเป็นภาพขาวดำ โดยใช้แนวความคิดจากภาพยนตร์สมัยก่อนที่ยังเป็น ภาพยนตร์ขาวดำและใช้ Transition แบบ Flash คือมีลักษณะคล้ายแสงที่สว่างขึ้นอย่างรวดเร็ว แล้วหายไปแบบแสงที่ใช้ในการถ่ายภาพนิ่ง

-ภาพตอนเมายาคล้ายเครียด จะเป็นภาพที่มีลักษณะวูบไปวูบมา ซึ่งในช่วงแรกๆ

จากนั้นจึงวางแนวทางการลำดับภาพให้เรื่องราวของความจริงและภาพอดีตควบคู่กันไป ตลอดทั้งเรื่อง โดยจะค่อยๆเปิดเผยในส่วนของความฝันของตัวละคร ในส่วนของฉากที่ตัวละคร เสพยา ได้เลือกใช้ภาพในลักษณะ Slow motion ประกอบกับเสียงเพลงที่มีจังหวะช้าๆ เพื่อให้คนดู รู้สึกถึงความรุนแรงได้อย่างชัดเจน และเมื่อตัวละครตายไป ใช้ภาพถอยย้อนกลับ เหมือนต้องการ ย้อนกลับไปสู่อดีตก่อนที่ตัวละครจะมาติดยานั่นเอง

6.4 ขั้นตอนการลำดับเสียง

เสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงปกติของบรรยากาศในสถานที่ การแสดงและคำพูดของตัวละคร ประกอบกับเสียงดนตรีที่วางไว้ตามลักษณะและอารมณ์ของภาพ เพลงประกอบในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีเพลงเดียว (ยกเว้นเพลงตอนรำไซน)

ใช้scroll เป็นเพลงของ KITARO ออกแนว trance's world beat จังหวะเพลงช้า ประกอบด้วยเปียโน เบส มีจังหวะที่แน่นอนแต่ช้าทำให้ผู้ฟังต้องลุ้นตามเนื้อหาเพลงเป็นเพลงให้ อารมณ์อ้างว้าง เหงา เหมือนเป็นเพลงแทนจินตนาการของตัวละครหลักในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 ปัญหาก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

ในภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ บทภาพยนตร์นั้นเป็นส่วนที่สำคัญมากที่สุดของการสร้างภาพยนตร์ บทจะนำมาซึ่งทุกสิ่งทุกอย่าง ลักษณะตัวละคร สถานที่ถ่ายทำ เครื่องแต่งกาย ขนาดภาพ.....ฯ เนื่องจากบทต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายๆอย่าง ทั้งเนื้อเรื่อง ความขัดแย้ง จิตวิทยา ความเป็นจริงของสังคมและอีกหลายๆอย่าง ทำให้บทกลายเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับคนที่ไม่มีความสามารถในเรื่องนี้ เช่นข้าพเจ้า หลายครั้งหลายหนทำออกมาแล้วใช้ไม่ได้หรือก็ไม่ได้ใช้ ทำให้การทำงานในส่วนอื่นๆจึงล่าช้าตามไปด้วย บทที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้การคัดเลือกนักแสดง การชักชวนนักแสดง การออกแบบสิ่งต่างๆ ต้องเปลี่ยนแปลงอยู่ครั้งแล้วครั้งเล่า ข้าพเจ้าจึงใช้เวลาเขียนบทไปทั้งสิ้นถึง 1 ปีเต็มทีเดียว

7.2 ปัญหาระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์

-แสง เป็นสิ่งสำคัญในภาพยนตร์ แต่เนื่องจากแสงไฟที่ใช้ในการถ่ายทำเป็นแสงที่มีกำลังวัตต์สูง ทำให้ไม่สามารถใช้กับไฟบ้านได้ครวละหลายๆดวง รวมทั้งปัญหาของพื้นที่ในการตั้งไฟ ทำให้แสงที่ออกมาไม่สวยอย่างที่ตั้งใจไว้ และไฟนำ follow ขาดทำให้ต้องแก้ไขสภาพแสง และจัดมุมกล้องใหม่หน้างาน จึงออกมาไม่ดีเท่าที่ควร

-เครื่องมืออุปกรณ์ที่อยู่ในสภาพที่ไม่ดี เช่น แบตเตอรี่ที่เสื่อมสภาพ จอภาพที่เสื่อมสภาพ ติด ๆ ดับ ๆ ทำให้การทำงานล่าช้าลงไปกว่าเดิม

-ปัญหาเทปวิดีโอของเก่าที่ให้คุณภาพของภาพไม่ดีเท่าที่ควร บางช่วงเกิดการลัมของสัญญาณภาพ

-การบันทึกเสียง สถานที่ที่ถ่ายทำหลายๆครั้งมีเสียงเครื่องยนต์ หรือเสียงบรรยากาศต่างๆที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น เสียงเด็กร้องไห้ เสียงคนตะโกนคุยกัน เสียงเพลงจากบ้านในละแวกที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ่ายทำ เป็นต้น ทำให้สูญเสียความต่อเนื่องของเสียงในช่วงของการลำดับภาพ รวมทั้งสายส่งสัญญาณที่ไม่ได้คุณภาพ ทำให้เกิดเสียงรบกวน

-นักแสดงประกอบไม่พร้อมเพียง เนื่องจากเป็นภาพยนตร์ที่มีฉากหนึ่งเป็นการประกวดแข่งขัน จึงมีนักแสดงประกอบถึง 600 คน ด้วยเวลาที่จำกัดแล้วงานจึงออกมาไม่ดีเท่าที่ควร

-ฉากกว้าง และ ซ้อมกว้าง ภาพอดีตใช้การถ่ายจริง ในสถานการณ์จริง ไม่สามารถจัดองค์ประกอบหรือกำหนดล่วงหน้ามาก่อนได้ จึงมีโอกาสแค่ครั้งเดียว

7.3 ปัญหาหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ในขณะที่ถ่ายทำอยู่นั้นย่อมมองไม่เห็นความผิดพลาดของตนเองได้ดีเท่าที่ควร กว่าจะรู้ว่าพลาดนั้นคือเมื่อถ่ายทำเสร็จและนำมาลำดับภาพดู จะเห็นได้ว่าการถ่ายทำเป็นไปไม่ได้ไม่ราบรื่น เพราะต้องแก้บทตลอดขณะที่ถ่ายหน้างาน บทขาดหายและต้องเพิ่มเติมข้อที่ตัดถ่ายเพิ่มไปพร้อม ๆ กัน ทำให้เวลาตัดต่อเป็นจัมพ์คัท ต้องอาศัยเฟดเข้ามาช่วยจนภาพไม่ต่อเนื่อง ถ่ายภาพกว้างมาน้อย อะอะก็เฟดดำ ทำให้ไม่เหมือนภาพยนตร์แต่กลับไปเหมือนมิวสิควิดีโอหรือ วิดีโอพีเรียดเทชั่น มากกว่า และเมื่อถ่ายซ้อมนั้นได้ไม่เหมือนเดิม ทั้งในเรื่อง นักแสดงประกอบ อารมณ์ภาพ และความต่อเนื่องกับภาพที่ถ่ายไปก่อนแล้ว เป็นต้น

7.4 ปัญหาด้านการลำดับภาพและเสียง

ปัญหาของคุณภาพเครื่องตัดต่อที่มีคุณภาพต่ำ บางครั้งต้องหยุดทำไปหลาย ๆ วันเพราะเครื่องตัดต่อชำรุด ทำให้เกิดความล่าช้าและไม่ต่อเนื่องทางอารมณ์

ปัญหาของการลำดับภาพคือ การที่ผู้กำกับเป็นคนเดียวกับผู้ตัดต่อ ซึ่งอาจทำให้เกิดการลังเลที่จะตัดส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังทิ้งไป เป็นผลให้หนังอืด ไม่กระชับ แก้ปัญหาด้วยการทิ้งมันไว้สักพักแล้วค่อยกลับมาตัดใหม่ เพราะจะทำให้เห็นข้อเสียได้ชัดเจนขึ้น ส่วนปัญหาของการลำดับเสียงคือ เสียงบรรยายภาคที่บันทึกมานั้น บางฉากไม่สามารถควบคุมได้ จึงจำเป็นต้องไปบันทึกเสียงในสถานที่นั้นมาใส่อีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.5 ข้อเสนอแนะ

-บทภาพยนตร์ ควรหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้บทมีความชัดเจนเร็วที่สุด เช่น อาจหาบทที่ดี ที่มีอยู่แล้ว จากเรื่องสั้น วรรณกรรม หรือนำเรื่องราวของชีวิตจริงที่น่าสนใจในการมาทำเป็นภาพยนตร์ แล้วมานำเสนอในมุมมองของตัวเอง จากนั้นหาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับบท อาชีพของตัวละครในเรื่อง อายุ เพศ สถานะต่างๆ.....ฯ จำแนกบทให้ละเอียด ปรีกษาคคนที่มีความชำนาญในเรื่องของการเขียนบทมาช่วยคิดช่วยเขียน พุดคุย รับฟังข้อคิดเห็น มุมมอง ทศนคติของคนอื่นๆและหมั่นเข้าหาอาจารย์ที่ปรึกษา สอบถามให้ได้คำตอบที่ชัดเจนจริงๆ

-การจัดแสง สามารถแก้ไขได้โดย หาสถานที่ที่สามารถรับกำลังไฟสูงๆได้ไหว ว่าจ้างเครื่องปั่นไฟ เช่าไฟจากสตูดิโอข้างนอก สอบถามบุคคลที่มีความรู้ความชำนาญในการจัดแสง

-เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ควรจัดสรรเวลาของตัวเองให้ดี วางแผนการถ่ายทำและทำให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆก่อนนำไปใช้งาน หรือเช่าจากสตูดิโอข้างนอก เพื่อให้ได้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพที่ดี

-เทปวิดีโอควรซื้อใหม่เป็นของตัวเอง รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆที่สามารถซื้อเป็นของตัวเองได้ให้ซื้อเก็บไว้เองเพื่อป้องกันการผิดพลาดเวลาที่จำเป็นต้องใช้จริง ๆ แล้วไม่มีให้ใช้

-การบันทึกเสียง ควรใช้อุปกรณ์ที่ดี ใช้ไมโครโฟนที่สามารถตัดเสียงบรรยากาศได้ดี หรือหาสถานที่ถ่ายทำที่มีเสียงรบกวนไม่มาก ตรวจสอบคุณภาพของเสียงก่อนทำการบันทึกจริง ควบคุมความดังของเสียงให้อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันตลอดการถ่ายทำทั้งเรื่อง

-การตัดต่อควรวางแผนไว้อย่างละเอียดชัดเจนว่าจะใช้เครื่องตัดต่อ หรือเช่าเครื่องตัดต่อที่ไหนที่จะได้คุณภาพมากกว่าเครื่องตัดต่อที่เรามีอยู่ และ ต้องใช้เวลาทั้งหมดเท่าใด ตรวจสอบว่าเครื่องตัดต่อนั้นมีช่วงเวลาที่เราสามารถเข้าไปใช้ได้เพียงพอหรือไม่ และทำให้ได้ตามแผนที่วางไว้

-ควรนัดเวลานัดแนะกับนักแสดงถึงความเป็นไปได้ในการถ่ายงานจริง ชักซ้อมให้แน่นอนก่อนที่จะลงมือถ่ายทำ หรือมีคณัดแนะนักแสดงแทน รวมไปถึงดูแลนักแสดงแทนด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-บทภาพยนตร์ควรสมบูรณ์ก่อน มีการวางโครงการถ่ายไว้อย่างแน่นอน ควรดูสถานที่ถ่าย
 ทำให้แน่นอน บล็อกช็อต ไว้ล่วงหน้า เพื่อกันปัญหาการถ่าย จัมพ์คัท ทางที่ดีควรมีเครื่องตัดต่อที่
 เป็น LABTOP เพื่อนำไปตัดหน้างานจะได้รู้ว่า ช็อตไหนหาย จะได้ถ่ายซ่อมได้ทันที โดยที่อารมณ์ไม่
 สะดุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม. คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 12 สิงหาคม 2545

วิภาพร มาพบสุข. จิตวิทยาทั่วไป. สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ. กรุงเทพฯ, 2543

สิทธิ์ สายหลัก. การกระทำผิดของวัยรุ่นและการแก้ไข. มิตรครู ฉบับที่ 11 มิถุนายน 2542. หน้า 9-12

พิศิษฐ์ วงศ์วัฒน์. ยา The Pill Book ตำราเรียนรู้เพื่อสุขภาพ. สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน 1 มีนาคม 2547.

สุทัศน์ บุรีภักดี, ปกรณ์ พรหมวิทักษ์, จันนิกา เจตสมมา. การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง. กรุงเทพฯ ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2544

กิตติศักดิ์ มรินทร์ อ้างอิงจาก Bruce A. Johnson. Lighting On The Cheap.

ถวัลย์ มาศจรัส. คู่มือการเขียนเรื่องสั้น จากการภาษิตและคำพังเพย. สำนักพิมพ์ภูมิปัญญา 2544, หน้า 5

ทรงชัย เตชะวณิชพงษ์ อ้างอิง, แปล และ เรียบเรียงจาก Ronald B. Tobias. “ 20 Master Plots (and how to build them) ”

www.thaipresentation.com

www.eotoday.com/movies/workshops/cyberschool/movement.html

www.thaishortfilm.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย ศิระ ขวัญแก้ว ชื่อเล่น ไข่ไข่ เกิดวันพฤหัสบดีที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2524 ที่จังหวัด เชียงใหม่ อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 210 หมู่ 1 ต. ป่าแดด อ. เมือง จ. เชียงใหม่ เป็นลูกชายคนโต มี น้องชาย 1 คนอายุห่างกัน 6 ปี บิดารับราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8 มารดา รับราชการครู ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 9 ศึกษาชั้นอนุบาลที่ รร. อนุบาลโบบุญ จ. ลำพูน ชั้นประถมศึกษา 1 ถึง มัธยมศึกษา 1 เทอม 1 ที่ Prince's Royal College จ. เชียงใหม่ ระดับมัธยมศึกษา 1 เทอม 2 ถึง มัธยมศึกษา 4 ที่ รร. ยูพราซอวิทยาลัยในพระอุปถัมภ์ฯ จ. เชียงใหม่ หลังจากนั้น เข้าศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ จ. เชียงใหม่ ในสาขา วิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม และ ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา นิเทศศิลป์ สาขา ภาพยนตร์ และ วิทยุเมื่อปี พ.ศ. 2543

อุปนิสัยส่วนตัว เป็นคนเฮฮา ถึงไหนถึงกัน ชอบงานสร้างสรรค์ รักสนุกสดวกสบาย ชอบเที่ยว เป็นคนง่าย ๆ อะไรก็ได้ เล่นดนตรี และ วาดภาพ เป็นงานอดิเรก ชอบดูศิลปะการแสดง และการละเล่นทุกชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้